

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 260

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas

2013 m. rugsėjo 7 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

IV Pranešimai

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2013/C 260/01

Paskutinis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiamas leidinys OL C 252, 2013 8 31

1

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2013/C 260/02

Sujungtos bylos C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje *Europos Komisija (C-584/10 P), Europos Sąjungos Taryba (C-593/10 P), Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (C-595/10 P) prieš Yassin Abdullah Kadi, Prancūzijos Respubliką* (Apeliacinis skundas — Bendroji užsienio ir saugumo politika (BUSP) — Ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu susijusiems asmenims ir subjektams — Reglamentas (EB) Nr. 881/2002 — Į Jungtinių Tautų organo sudarytą sąrašą įtraukto asmens lėšų ir ekonominių išteklių iššaldymas — Šio asmens pavardės įtraukimas į Reglamento Nr. 881/2002 I priede esantį sąrašą — Ieškinys dėl panaikinimo — Pagrindinės teisės — Teisė į gynybą — Veiksmingos teisminės apsaugos principas — Proporciningumo principas — Teisė į nuosavybės apsaugą — Pareiga motyvuoti)

2

LT

Kaina:
4 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

2013/C 260/03	Byla C-201/11 P: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje <i>Union des associations européennes de football (UEFA) prieš Europos Komisiją, Belgijos Karalystę, Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę</i> (Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Jungtinės Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Europos futbolo čempionatas — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 49 ir 86 straipsniai — Nuosavybės teisė)	3
2013/C 260/04	Byla C-204/11 P: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje <i>Fédération internationale de football association (FIFA) prieš Europos Komisiją, Belgijos Karalystę, Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę</i> (Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Belgijos Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Pasaulio futbolo čempionatas — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 43 ir 49 straipsniai — Nuosavybės teisė)	3
2013/C 260/05	Byla C-205/11 P: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje <i>Fédération internationale de football association (FIFA) prieš Europos Komisiją, Belgijos Karalystę, Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę</i> (Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Jungtinės Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Pasaulio futbolo čempionatas — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 43, 49 ir 86 straipsniai — Nuosavybės teisė)	4
2013/C 260/06	Sujungtos bylos C-210/11 ir C-211/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje <i>Cour de cassation (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą État belge prieš Medicom SPRL (C-210/11), Maison Patrice Alard SPRL (C-211/11)</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Šeštoji PVM direktyva — 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas ir 13 straipsnio B skirsnio b punktas — Teisė į atskaitą — Juridinių asmenų ilgalaikis turtas, iš dalies suteiktas naudotis jų vadovams privatiems poreikiams patenkinti — Pinigais mokėtino nuomos mokesčio nebuvimas, bet atsižvelgimas į pajamas natūra taikant pajamų mokestį)	4
2013/C 260/07	Byla C-261/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje <i>Europos Komisija prieš Danijos Karalystę</i> (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Įsisteigimo laisvė — SESV 49 straipsnis — EEE susitarimo 31 straipsnis — Ribojimai — Mokesčių teisės aktai — Turto perkėlimas į kitą valstybę narę — Latentinio vertės padidėjimo apmokestinimas nedelsiant)	5
2013/C 260/08	Byla C-313/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje <i>Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką</i> (Valstybės išipareigojimų neįvykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 — Pašarai — Genetiškai modifikuotas maistas — Gamyba, tiekimas į rinką ar naudojimas — Dar neįsigaliojęs nacionalinis draudimas)	5
2013/C 260/09	Byla C-414/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje <i>Polymeles Protodikeio Athinon</i> (Graikija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą <i>Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH prieš DEMO Anonimos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon</i> (Bendra prekybos politika — SESV 207 straipsnis — Intelektinės nuosavybės komerciniai aspektai — Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS) — 27 straipsnis — Patentuotinas objektas — 70 straipsnis — Esamo objekto apsauga)	6
2013/C 260/10	Byla C-426/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą <i>Mark Alemon-Herron ir kt. prieš Parkwood Leisure Ltd</i> (Įmonių perdavimas — Direktyva 2001/23/EB — Darbuotojų teisių apsauga — Perdavimo momentu perdavėjui ir darbuotojui taikoma kolektyvinė sutartis)	6

2013/C 260/11	Byla C-499/11 P: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje <i>The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH prieš Europos Komisiją</i> (Apeliacinis skundas — Karteliai — Butadieno kaučiuko ir stireno-butadieno kaučiuko, gauto emulsinės polimerizacijos būdu, rinka — Tikslinių kainų nustatymas, klientų pasidalijimas atsisakant agresyvios konkurencijos ir keitimasis komercine informacija — Neteisėtų veiksmų inkriminavimas — Komisijos diskrecija — Atgrasomąjį poveikį turintis dauginimo koeficientas — Vienodas požiūris)	7
2013/C 260/12	Byla C-501/11 P: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje <i>Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH prieš Europos Komisiją, Europos Sąjungos Tarybą</i> (Apeliacinis skundas — Karteliai — Liftų ir eskalatorių montavimo ir priežiūros rinka — Patronuojančiosios bendrovės atsakomybė už dukterinės bendrovės padarytus kartelių teisės pažeidimus — Holdingo bendrovė — Įmonės konkurencijos taisyklių laikymosi programa („Compliance“ programa) — Pagrindinės teisės — Teisinės valstybės principai nustatant skiriamas baudas — Galių atskyrimas, teisėtumo, negaliojimo atgal, teisėtų lūkesčių apsaugos ir kaltės principai — Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 — 23 straipsnio 2 dalis — Galiojimas — 1998 m. Komisijos gairių teisėtumas)	7
2013/C 260/13	Byla C-515/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (<i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Deutsche Umwelthilfe eV prieš Bundesrepublik Deutschland</i> (Visuomenės galimybė susipažinti su informacija apie aplinką — Direktyva 2003/4/EB — Valstybių narių teisė neįtraukti įstaigų, vykdančių įstatymų leidžiamąsias funkcijas, į šioje direktyvoje numatytą „valdžios institucijų“ sąvoką — Ribos)	8
2013/C 260/14	Byla C-520/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje <i>Europos Komisija prieš Prancūzijos Respubliką</i> (Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Sprendimas 2009/726/EB — Neįvykdymas — Pieno ir pieno produktų importas — Kilmės vieta — Ūkiai, kuriems kyla rizika dėl spongiforminės encefalopatijos atvejų — Nacionalinės draudžiamosios priemonės)	8
2013/C 260/15	Sujungtos bylos C-523/11 ir C-585/11: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (<i>Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe</i> (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Laurence Prinz</i> (C-523/11), <i>Philipp Seeberger</i> (C-585/11) prieš <i>Region Hannover</i> (C-523/11), <i>Studentenwerk Heidelberg</i> (C-585/11) (Sąjungos pilietybė — SESV 20 ir 21 straipsniai — Teisė laisvai judėti ir apsigyventi — Parama studijoms, teikiama valstybės narės piliečiui, ketinančiam studijuoti kitoje valstybėje narėje — Pareiga gyventi kilmės valstybėje narėje ne trumpiau kaip trejus metus iki studijų pradžios)	9
2013/C 260/16	Byla C-621/11 P: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje <i>New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, anksčiau — New Yorker SHK Jeans GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą</i> (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), <i>Vallis K.-Vallis A. & Co. OE</i> (Apeliacinis skundas — Žodinio Bendrijos prekių ženklo FISHBONE registracijos paraiška — Protesto procedūra — Ankstesnis vaizdinis nacionalinis prekių ženklas FISHBONE BEACHWEAR — Ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Atsižvelgimas į papildomus įrodymus, kurie nebuvo pateikti per nustatytą terminą — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys bei 76 straipsnio 2 dalis — Reglamentas (EB) Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalis)	9
2013/C 260/17	Byla C-6/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>P Oy</i> (Valstybės pagalba — SESV 107 ir 108 straipsniai — „Atrankinio pobūdžio“ sąlyga — Reglamentas (EB) Nr. 659/1999 — 1 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis — Esama pagalba — Nacionalinės teisės aktai pelno mokesčio srityje — Patirtų nuostolių atskaitymas — Neatskaitymas savininko pasikeitimo atveju — Išimtinis leidimas — Mokesčių administratoriaus diskrecija)	10

2013/C 260/18	Byla C-26/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Gerechtshof te Leeuwarden</i> (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>fiscale eenheid</i> PPG Holdings BV <i>cs te Hoogezand</i> prieš <i>Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen</i> (Pridėtinės vertės mokestis — Šeštoji direktyva 77/388/EEB — 17 straipsnis ir 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktis — Atleidimas nuo mokesčio — Sumokėto pirkimo mokesčio atskaita — Pensijų fondas — „Specialių investicinių fondų valdymo“ sąvoka) 10	10
2013/C 260/19	Byla C-78/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) „ <i>Evita K</i> “ EOOD prieš <i>Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“</i> — <i>Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> (Direktyva 2006/112/EB — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Prekių tiekimas — Sąvoka — Teisė į atskaitą — Atsisakymas — Faktinis apmokestinamojo sandorio įvykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000 — Galvijų identifikavimo bei registravimo sistema — Įsagai gyvuliui į ausis) 11	11
2013/C 260/20	Byla C-99/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Tribunal de première instance de Bruxelles</i> (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Eurofit SA</i> prieš <i>Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Reglamentas (EEB) Nr. 3665/87 — Eksporto grąžinamosios išmokos — Eksportuoti skirtos prekės nusiuntimas ne ten — Eksportuotojo pareiga grąžinti gautas išmokas — Kompetentingų institucijų informacijos apie sukčiavimu įtariamo kontrahento patikimumą nepateikimas eksportuotojui — „Force majeure“ — Nebuvimas) 12	12
2013/C 260/21	Byla C-124/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Administrativen sad Plovdiv</i> (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD</i> prieš <i>Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“</i> pri <i>Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</i> (Pridėtinės vertės mokestis — Direktyva 2006/112/EB — 168 straipsnio a punktas ir 176 straipsnis — Teisė į atskaitą — Išlaidos, susijusios su darbuotojams skirtų prekių įsigijimu ir paslaugų teikimu — Darbuotojai, suteikti apmokestinamajam asmeniui, kuris reikalauja teisės į atskaitą, bet įdarbinti kito apmokestinamojo asmens) 12	12
2013/C 260/22	Byla C-136/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Consiglio di Stato</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Consiglio Nazionale dei Geologi</i> prieš <i>Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> ir <i>Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> prieš <i>Consiglio Nazionale dei Geologi</i> (SESV 267 straipsnio trečia pastraipa — Paskutinės instancijos teismo pareigos pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą apimtis — SESV 101 straipsnis — Profesinės draugijos etikos kodeksas, kuriuo draudžiama taikyti įkainius, neatitinkančius profesinio orumo) 13	13
2013/C 260/23	Byla C-147/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Hovrätten för Nedre Norrland</i> (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB</i> prieš <i>Frank Koot, Evergreen Investments AB</i> (Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Kompetentingas teismas — Speciali jurisdikcija „byloje dėl sutarties“ ir „byloje dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto“) 14	14
2013/C 260/24	Byla C-211/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Corte di Appello di Roma</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Martini SpA</i> prieš <i>Ministero delle Attività Produttive</i> (Žemės ūkis — Importo licencijų sistema — Reglamentas (EB) Nr. 1291/2000 — 35 straipsnio 4 dalies c punktas — Užstatai, sumokėti pateikiant paraišką išduoti licencijas — Importo licencija — Pavėluotas licencijos panaudojimo įrodymų pateikimas — Sankcija — Negrąžintinos sumos apskaičiavimas — Reglamentas (EB) Nr. 958/2003 — Tarifinės kvotos) 14	14

2013/C 260/25	Sujungtos bylos C-228/12–C-232/12 ir C-254/12–C-258/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Vodafone Omnitel NV</i> (C-228/12, C-231/12 ir C-258/12), <i>Fastweb SpA</i> (C-229/12 ir C-232/12), <i>Wind Telecomunicazioni SpA</i> (C-230/12 ir C-254/12), <i>Telecom Italia SpA</i> (C-255/12 ir C-256/12), <i>Sky Italia srl</i> (C-257/12) prieš <i>Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri</i> (C-228/12–C-232/12, C-255/12 ir C-256/12), <i>Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali</i> (C-229/12, C-232/12 ir C-257/12), <i>Ministero dell'Economia e delle Finanze</i> (C-230/12) (Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/20/EB — 12 straipsnis — Administraciniai mokesčiai, nustatyti tam tikro sektoriaus įmonėms — Nacionalinės teisės aktai, kuriais elektroninių ryšių operatoriai įpareigojami mokėti mokestį, skirtą padengti nacionalinių reguliavimo institucijų veikimo sąnaudas) 15
2013/C 260/26	Byla C-234/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Sky Italia Srl</i> prieš <i>Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni</i> (Televizijos programų transliavimas — Direktyva 2010/13/ES — 4 straipsnio 1 dalis ir 23 straipsnio 1 dalis — Reklamos intarpai — Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis mokamos televizijos transliuotojams nustatytas mažesnis maksimalaus reklamai skirto laiko procentinis dydis, nei numatyta laisvai prieinamos televizijos transliuotojams — Vienodas požiūris — Laisvė teikti paslaugas) 16
2013/C 260/27	Byla C-252/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (<i>Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)</i> (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) — <i>Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd</i> prieš <i>Asda Stores Ltd</i> (Prekių ženklai — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktai, 15 straipsnio 1 dalis ir 51 straipsnio 1 dalies a punktas — Registracijos panaikinimo pagrindai — „Naudojimo iš tikrųjų“ sąvoka — Su kitu prekių ženklų arba kaip sudėtinio prekių ženklo dalis naudojamas prekių ženklas — Prekių ženkle naudojami spalva arba spalvų derinys — Geras vardas) 16
2013/C 260/28	Byla C-265/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Hof van beroep te Brussel</i> (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Citroën Belux NV</i> prieš <i>Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)</i> (SESV 56 straipsnis — Laisvė teikti paslaugas — Direktyva 2005/29/EB — Nesąžininga komercinė veikla — Vartotojų apsauga — Susieti pasiūlymai, apimantys bent vieną finansinę paslaugą — Draudimas — Išimtis) 17
2013/C 260/29	Byla C-299/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čekijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.</i> prieš <i>Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát</i> (Vartotojų apsauga — Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 — Teiginiai apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą — 2 straipsnio 2 dalies 6 punktas — Sąvoka „teiginys apie susirgimo pavojaus sumažinimą“ — 28 straipsnio 2 dalis — Produktai, pažymėti prekių ženklais ar komerciniais pavadinimais — Pereinamojo laikotarpio priemonės) 17
2013/C 260/30	Byla C-315/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Højesteret</i> (Danija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Metro Cash & Carry Danmark ApS</i> prieš <i>Skatteministeriet</i> (Akcizai — Direktyva 92/12/EEB — 7–9 straipsniai — Direktyva 2008/118/EB — 32–34 straipsniai — Akcizais apmokestinamų produktų judėjimas Bendrijoje — Reglamentas (EEB) Nr. 3649/92 — 1 ir 4 straipsniai — Supaprastintas administracinis lydraštis — 1 egzempliorius — „Cash & carry“ veikla — Produktai, išleisti vartoti vienoje valstybėje narėje ir laikomi komerciniais tikslais kitoje valstybėje narėje, arba produktai, kuriuos įsigyja privatūs fiziniai asmenys asmeniniam naudojimui ir patys juos gabena — Spiritiniai gėrimai — Pareigos tiekėjui patikrinti nebuvimas) 18

Pranešimo Nr.	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 260/31	Byla C-412/12: 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje <i>Europos Komisija prieš Kipro Respubliką</i> (Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 1999/31/EB — Atliekų sąvartynai — Eksploatacija be sąvartyno sutvarkymo plano — Pareiga uždaryti) 19	19
2013/C 260/32	Nuomonė 2/13: Pagal SESV 218 straipsnio 11 dalį Europos Komisijos paduotas prašymas pateikti nuomonę 19	19
2013/C 260/33	Byla C-250/13: 2013 m. gegužės 7 d. <i>Finanzgericht Baden-Württemberg</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Birgit Wagener prieš Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen</i> 19	19
2013/C 260/34	Byla C-259/13: 2013 m. gegužės 13 d. <i>Bundesgerichtshof</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Elena Recinto-Pfingsten prieš Swiss International Air Lines AG</i> 20	20
2013/C 260/35	Byla C-282/13: 2013 m. gegužės 24 d. <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>T-Mobile Austria GmbH prieš Telekom-Control-Kommission</i> 21	21
2013/C 260/36	Byla C-297/13: 2013 m. gegužės 29 d. <i>Finanzgericht München</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Data I/O GmbH prieš Hauptzollamt München</i> 21	21
2013/C 260/37	Byla C-310/13: 2013 m. birželio 6 d. <i>Bundesgerichtshof</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Novo Nordisk Pharma GmbH prieš Corinna Silber</i> 21	21
2013/C 260/38	Byla C-319/13: 2013 m. birželio 11 d. <i>Thüringer Oberlandesgericht</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Udo Rätzke prieš S+K Handels GmbH</i> 22	22
2013/C 260/39	Byla C-324/13 P: 2013 m. birželio 14 d. <i>Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) sprendimo byloje <i>T-360/11 Fercal — Consultadoria e Serviços prieš VRDT — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)</i> 22	22
2013/C 260/40	Byla C-331/13: 2013 m. birželio 18 d. <i>Tribunalul Sibiu</i> (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Ilie Nicolae Nicula prieš Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu</i> 23	23
2013/C 260/41	Byla C-334/13: 2013 m. birželio 19 d. <i>Bundesfinanzhof</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Nordex Food A/S prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i> 23	23
2013/C 260/42	Byla C-335/13: 2013 m. birželio 18 d. <i>Scottish Land Court</i> (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Robin John Feakins prieš The Scottish Ministers</i> 24	24
2013/C 260/43	Byla C-336/13 P: 2013 m. birželio 19 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje <i>T-671/11, IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH prieš Europos Komisiją</i> 25	25
2013/C 260/44	Byla C-341/13: 2013 m. birželio 24 d. <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Cruz & Companhia Lda prieš Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)</i> 25	25

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 260/45	Byla C-343/13: 2013 m. birželio 24 d. <i>Tribunal do Trabalho de Leiria</i> (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Modelo Continente Hipermercados SA prieš Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)</i>	26
2013/C 260/46	Byla C-344/13: 2013 m. birželio 24 d. <i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Cristiano Blanco prieš Agenzia delle Entrate</i>	26
2013/C 260/47	Byla C-345/13: 2013 m. birželio 24 d. <i>Supreme Court</i> (Airija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Karen Millen Fashions Ltd prieš Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd</i>	26
2013/C 260/48	Byla C-351/13: 2013 m. birželio 25 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Graikijos Respubliką</i>	27
2013/C 260/49	Byla C-355/13: 2013 m. birželio 27 d. <i>Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Umbra Packaging srl prieš Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia</i>	27
2013/C 260/50	Byla C-360/13: 2013 m. birželio 27 d. <i>Supreme Court of the United Kingdom</i> pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Public Relations Consultants Association Ltd prieš The Newspaper Licensing Agency Ltd ir kt.</i>	28
2013/C 260/51	Byla C-361/13: 2013 m. birželio 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Slovakijos Respubliką</i>	28
2013/C 260/52	Byla C-362/13: 2013 m. birželio 28 d. <i>Corte suprema di cassazione</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Maurizio Fiamingo prieš Rete Ferroviaria Italiana SpA</i>	29
2013/C 260/53	Byla C-363/13: 2013 m. birželio 28 d. <i>Corte suprema di cassazione</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Leonardo Zappalà prieš Rete Ferroviaria Italiana SpA</i>	29
2013/C 260/54	Byla C-364/13: 2013 m. birželio 28 d. <i>High Court of Justice (Chancery Division)</i> (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>International Stem Cell Corporation prieš Comptroller General of Patents</i>	30
2013/C 260/55	Byla C-366/13: 2013 m. liepos 1 d. <i>Corte suprema di cassazione</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>likviduojama Profit Investment SIM SpA prieš Stefano Ossi ir Commerzbank AG</i>	30
2013/C 260/56	Byla C-367/13: 2013 m. liepos 1 d. <i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Pier Paolo Fabretti prieš Agenzia delle Entrate</i>	30
2013/C 260/57	Byla C-369/13: 2013 m. liepos 1 d. <i>Rechtbank Oost-Brabant s-Hertogenbosch</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš N.F. Gielen ir kt.	31
2013/C 260/58	Byla C-378/13: 2013 m. liepos 2 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Graikijos Respubliką</i>	31

2013/C 260/59	Byla C-379/13 P: 2013 m. liepos 3 d. <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-51/11, <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i> prieš <i>Europos Komisiją</i>	32
2013/C 260/60	Byla C-380/13 P: 2013 m. liepos 3 d. <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-52/11 <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i> prieš <i>Europos Komisiją</i>	33
2013/C 260/61	Byla C-381/13 P: 2013 m. liepos 3 d. <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-53/11 <i>Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)</i> prieš <i>Europos Komisiją</i>	33
2013/C 260/62	Byla C-383/13: 2013 m. liepos 5 d. <i>Raad van State</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>M. G., N. R. prieš Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie</i>	34
2013/C 260/63	Byla C-386/13: 2013 m. liepos 5 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Kipro Respubliką</i>	34
2013/C 260/64	Byla C-391/13 P: 2013 m. liepos 8 d. <i>Graikijos Respublikos</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-294/11, <i>Graikijos Respublika</i> prieš <i>Europos Komisiją</i>	35
2013/C 260/65	Byla C-392/13: 2013 m. liepos 9 d. <i>Juzgado de lo Social de Barcelona</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Andrés Rabal Cañas</i> prieš <i>Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial</i>	36
2013/C 260/66	Byla C-394/13: 2013 m. liepos 11 d. <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Ministerstvo práce a sociálních věcí</i> prieš <i>Mgr. K. B.</i>	36
2013/C 260/67	Byla C-396/13: 2013 m. liepos 12 d. <i>Satakunnan käräjäoikeus</i> (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Sähköalojen ammattiliitto ry</i> prieš <i>Elektrobudowa Spolka Akcyjna</i>	37
2013/C 260/68	Byla C-405/13: 2013 m. liepos 17 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Rumuniją</i>	38
2013/C 260/69	Byla C-406/13: 2013 m. liepos 17 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Europos Komisija prieš Rumuniją</i>	39
2013/C 260/70	Byla C-411/13 P: 2013 m. liepos 19 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. gegužės 14 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-249/11 <i>Sanco</i> prieš <i>VRDT — Marsalman</i> (viščiuko vaizdavimas)	39
2013/C 260/71	Byla C-429/13 P: 2013 m. liepos 26 d. Ispanijos Karalystės pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. gegužės 29 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-384/10 <i>Ispanijos Karalystė</i> prieš <i>Europos Komisiją</i>	40

Bendrasis Teismas

2013/C 260/72	Byla T-589/10: 2013 m. liepos 4 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Just Music Fernsehbetriebs prieš VRDT — France Télécom (Jukebox)</i> (Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Ankstesnio prekių ženklo pasibaigimas — Nereikalingumas priimti sprendimą) 41	41
2013/C 260/73	Byla T-414/11: 2013 m. liepos 8 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Nutrichem Diät + Pharma GmbH prieš VRDT — Gervais Danone (Active)</i> (Bendrijos prekių ženklas — Protestas — Protesto atsiėmimas — Nereikalingumas priimti sprendimą) 41	41
2013/C 260/74	Byla T-309/12 R: 2013 m. liepos 5 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje <i>Zweckverband Tierkörperbeseitigung prieš Komisiją</i> (Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Įnašų mokėjimas pagal viešąją teisę reglamentuojamai asociacijai — Valstybės pagalba — Pareiga susigrąžinti — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skuba) 42	42
2013/C 260/75	Byla T-336/13 R: 2013 m. liepos 17 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje <i>Borghesio prieš Parlamentą</i> (Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Europos Parlamentas — Aktas, kuriuo deputatas pašalinamas iš savo politinės frakcijos — Prašymas sustabdyti vykdymą — Akivaizdus pagrindinio ieškinio nepriimtumas — Prašymo nepriimtumas — Skubos nebuvimas) 42	42
2013/C 260/76	Byla T-341/13: 2013 m. birželio 27 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Groupe Léa Nature prieš VRDT — Debonaire Trading (SO'BiO etik)</i> 42	42
2013/C 260/77	Byla T-344/13: 2013 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Out of the blue prieš VRDT — Dubois ir kt. (FUNNY BANDS)</i> 43	43
2013/C 260/78	Byla T-354/13: 2013 m. liepos 4 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks prieš Komisiją</i> 43	43
2013/C 260/79	Byla T-355/13: 2013 m. liepos 4 d. pareikštas ieškinys byloje <i>easyJet Airline prieš Komisiją</i> 44	44
2013/C 260/80	Byla T-357/13: 2013 m. liepos 5 d. pareikštas ieškinys byloje <i>European Space Imaging prieš Komisiją</i> 44	44
2013/C 260/81	Byla T-360/13: 2013 m. liepos 8 d. pareikštas ieškinys byloje <i>VECCO ir kt. prieš Komisiją</i> 45	45
2013/C 260/82	Byla T-361/13: 2013 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Menelaus prieš VRDT — Garcia Mahiques (VIGOR)</i> 46	46
2013/C 260/83	Byla T-364/13: 2013 m. liepos 12 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Mocek ir Wenta prieš VRDT — Lacoste (KAJMAN)</i> 46	46
2013/C 260/84	Byla T-367/13: 2013 m. liepos 15 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Lenkijos Respublika prieš Europos Komisiją</i> 47	47
2013/C 260/85	Byla T-368/13: 2013 m. liepos 16 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Boehringer Ingelheim International prieš VRDT — Lehning entreprise (ANGIPAX)</i> 48	48

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 260/86	Byla T-376/13: 2013 m. liepos 18 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig Holstein</i> prieš ECB	48
2013/C 260/87	Byla T-377/13: 2013 m. liepos 17 d. pareikštas ieškinys byloje <i>ultra air</i> prieš VRDT — <i>Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)</i>	49
2013/C 260/88	Byla T-378/13: 2013 m. liepos 23 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Apple and Pear Australia</i> ir <i>Star Fruits Diffusion</i> prieš VRDT — <i>Carolus C. (English pink)</i>	49
2013/C 260/89	Byla T-379/13: 2013 m. liepos 22 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Innovation First</i> prieš VRDT (NANO)	50
2013/C 260/90	Byla T-384/13: 2013 m. liepos 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Intermark</i> prieš VRDT — <i>Coca-Cola (RIENERGY Cola)</i>	50
2013/C 260/91	Byla T-352/08: 2013 m. liepos 12 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Pannon Hőerőmű</i> prieš Komisiją	51
2013/C 260/92	Sujungtos bylos T-148/10 ir T-149/10: 2013 m. liepos 5 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>SK Hynix</i> prieš Komisiją	51

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

(2013/C 260/01)

Paskutinis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbiamas leidinys

OL C 252, 2013 8 31

Skelbti leidiniai:

OL C 245, 2013 8 24

OL C 233, 2013 8 10

OL C 226, 2013 8 3

OL C 215, 2013 7 27

OL C 207, 2013 7 20

OL C 189, 2013 6 29

Šiuos tekstus galite rasti adresu:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija (C-584/10 P), Europos Sąjungos Taryba (C-593/10 P), Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (C-595/10 P) prieš Yassin Abdullah Kadi, Prancūzijos Respubliką

(Sujungtos bylos C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Bendroji užsienio ir saugumo politika (BUSP) — Ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems su Usama bin Laden, Al-Qaida tinklu ir Talibanu susijusiems asmenims ir subjektams — Reglamentas (EB) Nr. 881/2002 — Į Jungtinių Tautų organo sudarytą sąrašą įtraukto asmens lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas — Šio asmens pavardės įtraukimas į Reglamento Nr. 881/2002 I priede esantį sąrašą — Ieškinys dėl panaikinimo — Pagrindinės teisės — Teisė į gynybą — Veiksmingos teisminės apsaugos principas — Proporcingumo principas — Teisė į nuosavybės apsaugą — Pareiga motyvuoti)

(2013/C 260/02)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantės: Europos Komisija (C-584/10 P), iš pradžių atstovaujama P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta ir M. Konstantinidis, vėliau — L. Gussetti, S. Boelaert, E. Paasivirta ir M. Konstantinidis, Europos Sąjungos Taryba (C-593/10 P), atstovaujama M. Bishop, E. Finnegan ir R. Szostak, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė (C-595/10 P), iš pradžių atstovaujama E. Jenkinson, vėliau — S. Behzadi-Spencer, padedamų QC J. Wallace, QC D. Beard ir baristerio M. Wood

Kitos proceso šalys: Yassin Abdullah Kadi, atstovaujamas QC D. Vaughan, QC V. Lowe, SC J. Crawford, baristerių M. Lester ir P. Eeckhout, solisitoriaus G. Martin bei C. Murphy, Prancūzijos Respublika, atstovaujama E. Belliard bei G. de Bergues, D. Colas, A. Adam ir E. Ranaivoson

Apeliacinėje instancijoje į bylas (C-584/10 P ir C-595/10 P) įstojusios šalys, palaikančios Europos Komisiją ir Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę: Bulgarijos Respublika, atsto-

vaujama B. Zaimov ir T. Ivanov bei E. Petranova, Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* M. Fiorilli, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, atstovaujama C. Schiltz, Vengrija, atstovaujama M. Fehér bei K. Szíjjártó ir K. Molnár, Nyderlandų Karalystė, atstovaujama C. Wissels ir M. Bulterman, Slovakijos Respublika, atstovaujama B. Ricziová, Suomijos Respublika, atstovaujama H. Leppo

Apeliacinėje instancijoje į bylą (C-593/10 P) įstojusios šalys, palaikančios Europos Sąjungos Tarybą: Bulgarijos Respublika, atstovaujama B. Zaimov ir T. Ivanov bei E. Petranova, Čekijos Respublika, atstovaujama K. Najmanová, E. Ruffer, M. Smolek ir D. Hadroušek, Danijos Karalystė, atstovaujama L. Volck Madsen, Airija, iš pradžių atstovaujama D. O'Hagan, vėliau — E. Creedon, padedamų BL N. Travers ir solisitorės P. Benson, Ispanijos Karalystė, atstovaujama M. Muñoz Pérez ir N. Díaz Abad, Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* M. Fiorilli, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, atstovaujama C. Schiltz, Vengrija, atstovaujama M. Fehér bei K. Szíjjártó ir K. Molnár, Nyderlandų Karalystė, atstovaujama C. Wissels ir M. Bulterman, Austrijos Respublika, atstovaujama C. Pesendorfer, Slovakijos Respublika, atstovaujama B. Ricziová, Suomijos Respublika, atstovaujama H. Leppo

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2010 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) sprendimo *Kadi prieš Komisiją* (T-85/09), kuriame Bendrasis Teismas patenkino ieškinį dėl 2008 m. lapkričio 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1190/2008, 101-ąjį kartą iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Usama bin Laden, Al-Qaida tinklu ir Talibanu (OL L 322, p. 25), panaikinimo iš dalies, kiek ieškovo pavardė įtraukta į asmenų, grupių ir subjektų, kuriems taikomos šios nuostatos, sąrašą

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinius skundus.

2. Europos Komisija, Europos Sąjungos Taryba ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia bylinėjimosi išlaidas.

3. Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Airija, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Slovakijos Respublika ir Suomijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 72, 2011 3 5.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje *Union des associations européennes de football (UEFA)* prieš *Europos Komisiją, Belgijos Karalystę, Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę*

(Byla C-201/11 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Jungtinės Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Europos futbolo čempionatas — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 49 ir 86 straipsniai — Nuosavybės teisė)

(2013/C 260/03)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Union des associations européennes de football (UEFA)*, atstovaujama QC D. Anderson, ir baristerio D. Piccinin, igaliotų solisitorių B. Keane ir T. McQuail

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, atstovaujama E. Montaguti ir N. Yerrell bei A. Dawes, padedamų baristerės M. Gray; Belgijos Karalystė, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama L. Seeboruth ir J. Beeko, padedamų baristerio T. de la Mare

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2011 m. vasario 17 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) sprendimo *UEFA prieš Komisiją* (T-55/08), kuriuo buvo atmestas ieškinys su prašymu panaikinti 2007 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimą 2007/730/EB dėl priemonių, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė pagal 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo 3a straipsnio 1 dalį, suderinamumo su Bendrijos teise (OL L 295, p. 12).

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš *Union des associations européennes de football (UEFA)* bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 204, 2011 7 9.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje *Fédération internationale de football association (FIFA)* prieš *Europos Komisiją, Belgijos Karalystę, Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę*

(Byla C-204/11 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Belgijos Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Pasaulio futbolo čempionatas — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 43 ir 49 straipsniai — Nuosavybės teisė)

(2013/C 260/04)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Fédération internationale de football association (FIFA)*, atstovaujama advokatų A. Barav ir D. Reymond

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, atstovaujama E. Montaguti ir N. Yerrell, padedamų baristerio M. Gray, Belgijos Karalystė, atstovaujama C. Pochet ir M. J.-C. Halleux, padedamų advokatų A. Joachimowicz ir J. Stuyck, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama S. Ossowski ir J. Beeko, padedamų QC T. de la Mare

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2011 m. vasario 17 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) sprendimo *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)* prieš *Komisiją* (T-385/07) atmesti ieškinį, kuriuo siekiama panaikinti 2007 m. birželio 25 d. Komisijos sprendimą 2007/479/EB dėl priemonių, kurių ėmėsi Belgija pagal 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo 3a straipsnio 1 dalį, pripažinimo suderinamomis su Bendrijos teise (OL L 180, p. 24).

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Priteisti iš *Fédération internationale de football association (FIFA)* bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 232, 2011 8 6.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje *Fédération internationale de football association (FIFA) prieš Europos Komisiją, Belgijos Karalystę, Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę*

(Byla C-205/11 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Televizijos transliacijos — Direktyva 89/552/EEB — 3a straipsnis — Jungtinės Karalystės priemonės dėl itin reikšmingų šios valstybės narės visuomenei įvykių — Pasaulio futbolo čempionatas — Sprendimas, kuriuo priemonės pripažįstamos suderinamomis su Sąjungos teise — Motyvavimas — EB 43, 49 ir 86 straipsniai — Nuosavybės teisė)

(2013/C 260/05)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Fédération internationale de football association (FIFA)*, atstovaujama advokatų A. Barav ir D. Reymond

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, atstovaujama E. Montaguti ir N. Yerrell, padedamų baristerio M. Gray, Belgijos Karalystė, atstovaujama C. Pochet, M. J.-C. Halleux, padedamų advokatų A. Joachimowicz ir J. Stuyck, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama S. Ossowski ir J. Beeko, padedamų QC T. de la Mare

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2011 m. vasario 17 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) sprendimo *Fédération Internationale de Football Association (FIFA) prieš Komisiją* (T-68/08) atmesti ieškinį, kuriuo siekiama panaikinti 2007 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimą 2007/730/EB dėl priemonių, kurių ėmėsi Jungtinė Karalystė pagal 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo 3a straipsnio 1 dalį, pripažinimo suderinamomis su Bendrijos teise (OL L 295, p. 12).

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Fédération internationale de football association (FIFA)* bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 232, 2011 8 6.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje *Cour de cassation (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą* État belge prieš *Medicom SPRL* (C-210/11), *Maison Patrice Alard SPRL* (C-211/11)

(Sujungtos bylos C-210/11 ir C-211/11) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Šeštoji PVM direktyva — 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas ir 13 straipsnio B skirsnio b punktas — Teisė į atskaitą — Juridinių asmenų ilgalaikis turtas, iš dalies suteiktas naudotis jų vadovams privatiems poreikiams patenkinti — Pinigais mokėtino nuomos mokesčio nebuvimas, bet atsižvelgimas į pajamas natūra taikant pajamų mokesť)

(2013/C 260/06)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *État belge*

Atsakovės: *Medicom SPRL* (C-210/11), *Maison Patrice Alard SPRL* (C-211/11)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Cour de cassation* (Belgija) — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto ir 13 straipsnio B skirsnio b punkto išaiškinimas — Atleidimas nuo PVM — Su nekilnojamojo turto susijusių paslaugų teikimo sąvoka — Dalies pastato, kuris sudaro verslui skirtą turto dalį, naudojimas vadovų ir jų šeimų privatiems poreikiams tenkinti, kuris sudaro pajamas natūra, nemokant nuomos mokesčio grynais pinigais — Teisės į atskaitą nesuteikimas.

Rezoliucinė dalis

1. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1995 m. balandžio 10 d. Tarybos direktyva 95/7/EB, 6 straipsnio 2 dalies a punkto ir 13 straipsnio B skirsnio b punkto reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama neapmokestinamosiomis paslaugomis, kaip suprantama pagal šią direktyvą, laikyti juridinio asmens nekilnojamojo turto dalies suteikimą

naudoti jo vadovo privatiems poreikiams, jei naudos gavėjams nėra numatyta jokie pinigais mokamo nuomos mokesčio kaip atlygio už šį naudojimąsi, ir tai, kad pagal nacionalinės teisės aktus dėl pajamų mokesčio šis naudojimas yra vertinamas kaip pajamos natūra, mokamos už naudos gavėjų vykdomas tarnybines užduotis ar remiantis jų darbo sutartimis, neturi įtakos šiuo atžvilgiu.

2. Šeštosios direktyvos 77/388, iš dalies pakeistos Direktyva 95/7, 6 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktą ir 13 straipsnio B skirsnio b punktą reikia aiškinti taip, kad esant situacijoms, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, aplinkybė, jog viso pastato, sudarančio verslui skirto turto dalį, ar jo dalies suteikimas naudotis jos vadovams, administratoriams ar akcininkams yra ar nėra tiesiogiai susijęs su įmonės veikla, yra nesvarbi siekiant nustatyti, ar šiam suteikimui naudotis taikomas antroje iš šių nuostatose numatytas atleidimas nuo mokesčio.

⁽¹⁾ OL C 211, 2011 7 16.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje *Europos Komisija prieš Danijos Karalystę*

(Byla C-261/11) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Įsisteigimo laisvė — SESV 49 straipsnis — EEE susitarimo 31 straipsnis — Ribojimai — Mokesčių teisės aktai — Turto perkėlimas į kitą valstybę narę — Latentinio vertės padidėjimo apmokestinimas nedelsiant)

(2013/C 260/07)

Proceso kalba: danų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama R. Lyal ir N. Fenger

Atsakovė: Danijos Karalystė, atstovaujama C. Vang ir V. Pasternak Jørgensen

Atsakovės pusėje įstojusios į bylą šalys: Vokietijos Federacinė Respublika, atstovaujama K. Petersen ir M. T. Henze, Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Rubio González, Nyderlandų Karalystė, atstovaujama C. Schillemans, C. Wissels ir M. J. Langer, Portugalijos Respublika, atstovaujama L. Inez Fernandes, Suomijos Respublika, atstovaujama M. Pere, ir Švedijos Karalystė, atstovaujama A. Falk ir U. Persson

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — SESV 49 straipsnio ir EEE 31 straipsnio pažeidimas — Mokesčių teisės aktų nuostatos, pagal kurias nedelsiant apmokestinamas į kitas valstybes nares

perkeliamas įmonių turtas, tačiau pagal kurias nenumatomas lygiavertis apmokestinimas už turto perkėlimą nacionalinėje teritorijoje

Rezoliucinė dalis

1. Priėmusi ir palikusi galioti 2010 m. gruodžio 7 d. Akcinių ir kitų bendrovių apmokestinimo įstatymo (Lovbektendtgørelse Nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.) 8 straipsnio 4 dalį, pagal kurią nedelsiant apmokestinamos akcinių bendrovių pajamos, t. y. apmokestinimo tvarką, pagal kurią Danijoje įsteigtos bendrovės, perkeliančios savo turtą į kitą Europos Sąjungos valstybę narę ar trečiąją šalį, kuri yra 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo šalis, turto latentinis vertės padidėjimas apmokestinimas nedelsiant, Danijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 49 straipsnį ir šio susitarimo 31 straipsnį.

2. Priteisti iš Danijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

3. Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė, Nyderlandų Karalystė, Portugalijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 238, 2011 8 13.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje *Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką*

(Byla C-313/11) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 1829/2003 — Pašarai — Genetiškai modifikuotas maistas — Gamyba, tiekimas į rinką ar naudojimas — Dar neįsigaliojęs nacionalinis draudimas)

(2013/C 260/08)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama D. Bianchi ir A. Szmjtkowska

Atsakovė: Lenkijos Respublika, atstovaujama M. Szpunar

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1829/2003 dėl genetiškai modifikuoto maisto ir pašarų (OL L 268, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 32 t., p. 432) 16 straipsnio 5 dalies, 19, 20 ir 34 straipsnių pažeidimas — Nacionalinės teisės aktai, kuriais draudžiama gaminti, tiekti į rinką ir naudoti genetiškai modifikuotus pašarus.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 252, 2011 8 27.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Polymeles Protodikeio Athinon (Graikija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH prieš DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Byla C-414/11) (¹)

(Bendra prekybos politika — SESV 207 straipsnis — Intelektinės nuosavybės komerciniai aspektai — Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS) — 27 straipsnis — Patentuotinas objektas — 70 straipsnis — Esamo objekto apsauga)

(2013/C 260/09)

Proceso kalba: graikų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Polymeles Protodikeio Athinon

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Atsakovė: DEMO Anonymos Viomichaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Polymeles Protodikeio Athinon — Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisės aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS), kuri sudaro Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties (OL L 336, p. 214) priedą, 27 ir 70 straipsnių išaiškinimas — Bendrijos teisės reglamentuojamų sričių ir prie valstybių narių kompetencijos priskiriamų sričių atskyrimas — Patentų sritis — Chemijos ir farmacijos produktai.

Rezoliucinė dalis

1. Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, kuri sudaro 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše pasirašytos ir 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų

susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu patvirtintos Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties 1 C priedą, 27 straipsnis priskirtinas prie bendros prekybos politikos srities.

2. Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, 27 straipsnį reikia aiškinti taip, kad, nesant nukrypti pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis leidžiančios nuostatos, farmacijos produkto išradimas, kaip antai vaisto veikliosios medžiagos cheminė sudėtis, yra patentuotinas šio straipsnio 1 dalyje numatytomis sąlygomis.
3. Patentas, gautas pateikus paraišką, kuria pretenduojama tiek į farmacijos produkto gamybos proceso, tiek į paties farmacijos produkto išradimą, tačiau išduotas tik dėl gamybos proceso, vadinamasis Sutarties dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba, 27 ir 70 straipsniuose įtvirtintomis taisyklėmis, nelaikytinas apimančiu šio farmacijos produkto išradimą nuo šios sutarties įsigaliojimo datos.

(¹) OL C 298, 2011 10 8.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Supreme Court of the United Kingdom (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Mark Alemo-Herron ir kt. prieš Parkwood Leisure Ltd

(Byla C-426/11) (¹)

(Įmonių perdavimas — Direktyva 2001/23/EB — Darbuotojų teisių apsauga — Perdavimo momentu perdavėjui ir darbuotojui taikoma kolektyvinė sutartis)

(2013/C 260/10)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court of the United Kingdom

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Mark Alemo-Herron, Sandra Tipping, Christopher Anderson, Stacey Aris, Audrey Beckford, Lee Bennett, Delroy Carby, Vishnu Chetty, Deborah Cimitan, Victoria Clifton, Claudette Cummings, David Curtis, Stephen Flin, Patience Ijelekhai, Rosemarie Lee, Roxanne Lee, Vivian Ling, Michelle Nicholas, Lansdail Nugent, Anne O'Connor, Shirley Page, Alan Peel, Mathew Pennington, Laura Steward

Atsakovė: Parkwood Leisure Ltd

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Supreme Court of the United Kingdom* – 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvos 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 98) 3 straipsnio išaiškinimas, atsižvelgiant į 2001 m. kovo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Werhof* (C-499/04) — Perėmėjo pareigų laikytis su atlyginimu susijusių sąlygų, nustatytų perdavimo momentu perdavėjui ir darbuotojui taikoma kolektyvine sutartimi, apimtis.

Rezoliucinė dalis

2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvos 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo 3 straipsnį reikia aiškinti taip: juo draudžiama, kad valstybė narė numatytų, jog įmonės perdavimo atveju perėmėjo atžvilgiu galima remtis sąlygomis, kurios dinamiškai nukreipia į kolektyvines sutartis, dėl kurių deramasi ir susitariama po perdavimo, jeigu šis perėmėjas neturi galimybės dalyvauti derantis dėl tokių po perdavimo sudarytų kolektyvinių sutarčių.

(¹) OL C 311, 2011 10 22.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje *The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH* prieš Europos Komisiją

(Byla C-499/11 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Karteliai — Butadieno kaučiuko ir stireno-butadieno kaučiuko, gauto emulsinės polimerizacijos būdu, rinka — Tikslinių kainų nustatymas, klientų pasidalijimas atsisakant agresyvios konkurencijos ir keitimasis komercine informacija — Neteisėtų veiksmų inkriminavimas — Komisijos diskrecija — Atgrasomąjį poveikį turintis dauginimo koeficientas — Vienodas požiūris)

(2013/C 260/11)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantės: *The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte D. Schroeder* ir *T. Kuhn* ir advokato *T. Graf*

Kita proceso šalis: Europos Komisija, atstovaujama *M. Kellerbauer* ir *V. Bottka*

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2011 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimo *Dow Chemical* ir kt. prieš Komisiją (T-42/07), kuriuo šis teismas iš dalies atmetė ieškinį, kuriuo prašoma iš dalies panaikinti 2006 m. lapkričio 29 d. Komisijos sprendimą C(2006) 5700 galutinis dėl procedūros pagal EB sutarties 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/F/38.638 — Butadieno kaučiukas ir stireno butadieno kaučiukas, gautas emulsinės polimerizacijos būdu) dėl kartelio, susijusio su tikslinių kainų nustatymu, klientų pasidalijimu agresyvios konkurencijos atsisakymo susitarimais ir keitimusi komercine informacija, ir kuriuo alternatyviai prašoma sumažinti ieškovams skirtą baudą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. *The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH* ir *Dow Europe GmbH* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 252, 2011 8 27.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje *Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH* prieš Europos Komisiją, Europos Sąjungos Tarybą

(Byla C-501/11 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Karteliai — Liftų ir eskalatorių montavimo ir priežiūros rinka — Patronuojančiosios bendrovės atsakomybė už dukterinės bendrovės padarytus kartelių teisės pažeidimus — Holdingo bendrovė — Įmonės konkurencijos taisyklių laikymosi programa („Compliance“ programa) — Pagrindinės teisės — Teisinės valstybės principai nustatant skiriamas baudas — Galių atskyrimas, teisėtumo, negaliojimo atgal, teisėtų lūkesčių apsaugos ir kaltės principai — Reglamentas (EB) Nr. 1/2003 — 23 straipsnio 2 dalis — Galiojimas — 1998 m. Komisijos gairių teisėtumas)

(2013/C 260/12)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantės: *Schindler Holding Ltd, Schindler Management AG, Schindler SA, Schindler Sàrl, Schindler Liften BV, Schindler Deutschland Holding GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte R. Bechtold* ir *W. Bosch* bei *Prozessbevollmächtigter J. Schwarze*,

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, atstovaujama *R. Sauer* ir *C. Hödlmayr*, padedamų *Rechtsanwalt A. Böhlke*; Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama *F. Florindo Gijón* ir *M. Simm*

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2011 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimo *Schindler Holding ir kt. prieš Komisiją* (T-138/07), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė ieškinį dėl 2007 m. vasario 21 d. Komisijos sprendimo C(2007) 512 galutinis dėl EB 81 straipsnio taikymo procedūros (byla COMP/E-1/38.823 — Liftai ir eskalatoriai), susijusio su karteliu liftų ir eskalatorių montavimo bei priežiūros Belgijoje, Vokietijoje, Liuksemburge ir Nyderlanduose rinkoje dėl manipuliavimo konkursais, rinkų pasidalijimo, kainų nustatymo, projektų ir susijusių sutarčių skyrimo ir pasikeitimo informacija, panaikinimo ir, nepatenkinus pirmojo prašymo, ieškovėms skirtos baudos panaikinimo arba sumažinimo.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti apeliacinį skundą.
2. Nurodyti *Schindler Holding Ltd*, *Schindler Management AG*, *Schindler SA*, *Schindler Sàrl*, *Schindler Liften BV* ir *Schindler Deutschland Holding GmbH* padengti savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 347, 2011 11 26.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (*Verwaltungsgericht Berlin* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Deutsche Umwelthilfe eV* prieš *Bundesrepublik Deutschland*

(Byla C-515/11) (¹)

(Visuomenės galimybė susipažinti su informacija apie aplinką — Direktyva 2003/4/EB — Valstybių narių teisė neįtraukti įstaigų, vykdančių įstatymų leidžiamąsias funkcijas, į šioje direktyvoje numatytą „valdžios institucijų“ sąvoką — Ribos)

(2013/C 260/13)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Berlin

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Deutsche Umwelthilfe eV*

Atsakovė: *Bundesrepublik Deutschland*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Verwaltungsgericht Berlin* — 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinamos Tarybos direktyvą

90/313/EEB (OL L 41, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 375) 2 straipsnio 2 dalies aiškinimas — Viešosios valdžios institucijų pareiga suteikti visiems prašantiems jų turimą informaciją apie aplinką — Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias nuo informavimo pareigos atleidžiamos aukščiausios federalinės institucijos su sąlyga, kad jos dalyvauja teisėkūros procese — Valstybių narių teisės neįtraukti įstaigų, vykdančių įstatymų leidžiamąsias funkcijas, į Direktyvoje 2003/4/EB numatytą „valdžios institucijų“ sąvoką, apribojimai.

Rezoliucinė dalis

2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/2/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinamos Tarybos direktyvą 90/313/EEB 2 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirmas sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad šia nuostata valstybėms narėms suteikiama teisė valdžios institucijomis, privalančiomis suteikti galimybę susipažinti su jų turima informacija apie aplinką, nelaikyti „įstaigų arba institucijų, vykdančių <...> įstatymų leidžiamąsias funkcijas“, negali būti susijusi su ministerijomis, kai jos rengia ir priima mažesnės galios nei įstatymas normines nuostatas.

(¹) OL C 32, 2012 2 4.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje *Europos Komisija* prieš *Prancūzijos Respubliką*

(Byla C-520/11) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Sprendimas 2009/726/EB — Neįvykdymas — Pieno ir pieno produktų importas — Kilmės vieta — Ūkiai, kuriems kyla rizika dėl spongiforminės encefalopatijos atvejų — Nacionalinės draudžiamosios priemonės)

(2013/C 260/14)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama F. Jimeno Fernández ir D. Bianchi

Atsakovė: Prancūzijos Respublika, atstovaujama G. de Bergues, S. Menez, C. Candat ir R. Loosli-Surran

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — SESV 4 straipsnio 3 dalies ir SESV 288 straipsnio pažeidimas — 2009 m. rugsėjo 24 d. Komisijos sprendimo 2009/726/EB dėl laikinųjų apsaugos priemonių, Prancūzijos nustatytų pienui ir pieno produktams, įvežamiems į jos teritoriją iš ūkio, kuriame patvirtintas klasiškinio skrepi atvejis (OL L 258, p. 27), neįvykdymas

Rezoliucinė dalis

1. Neįvykdžiusi 2009 m. rugsėjo 24 d. Komisijos sprendimo dėl laikinųjų apsaugos priemonių, Prancūzijos nustatytų pienui ir pieno produktams, įvežamiems į jos teritoriją iš ūkio, kuriame patvirtintas klasikinio skrepi atvejis, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal ESS 4 straipsnio 3 dalį ir SESV 288 straipsnį.

2. Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 362, 2011 12 10.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Laurence Prinz* (C-523/11), *Philipp Seeberger* (C-585/11) prieš *Region Hannover* (C-523/11), *Studentenwerk Heidelberg* (C-585/11)

(Sujungtos bylos C-523/11 ir C-585/11) (¹)

(Sąjungos pilietybė — SESV 20 ir 21 straipsniai — Teisė laisvai judėti ir apsigyventi — Parama studijoms, teikiama valstybės narės piliečiui, ketinančiam studijuoti kitoje valstybėje narėje — Pareiga gyventi kilmės valstybėje narėje ne trumpiau kaip trejus metus iki studijų pradžios)

(2013/C 260/15)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Hannover, Verwaltungsgericht Karlsruhe

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: *Laurence Prinz* (C-523/11), *Philipp Seeberger* (C-585/11)

Atsakovai: *Region Hannover* (C-523/11), *Studentenwerk Heidelberg* (C-585/11)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Verwaltungsgericht Hannover* — SESV 20 ir 21 straipsnių išaiškinimas — Parama studijoms („Ausbildungsförderung“) — Nacionalinės teisės aktas, pagal kurį piliečiams, kurie lanko mokymo įstaigą užsienyje ir pradėję gyventi užsienyje mažiau nei trejus metus turi nuolatinę gyvenamąją vietą nacionalinėje teritorijoje, suteikiama ši parama studijoms tik vienerius metus.

Rezoliucinė dalis

SESV 20 ir 21 straipsniai turi būti aiškinami kaip draudžiantys valstybės narės teisės akto nuostatas, pagal kurias paramos studijoms kitoje valstybėje narėje suteikimas ilgiau nei vieneriems metams

priklauso nuo vienintelės sąlygos, kaip antai numatytos Federalinio įstatymo dėl individualios paramos mokslui ir studijoms [*Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung* (Bundesausbildungsförderungsgesetz)], iš dalies pakeisto 2008 m. sausio 1 d. 22-uju įstatymu, kuriuo iš dalies keičiamas Federalinis įstatymas dėl paramos mokslui ir studijoms, 16 straipsnio 3 dalyje, pagal kurį pareiškėjas, prieš pradėdamas studijuoti, ne trumpiau kaip trejus metus privalo būti turėjęs nuolatinę gyvenamąją vietą, kaip tai suprantama pagal šį įstatymą, nacionalinėje teritorijoje.

(¹) OL C 13, 2012 1 14, OL C 49, 2012 2 18.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG*, anksčiau — *New Yorker SHK Jeans GmbH* prieš *Vidaus rinkos derinimo tarnybą* (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), *Vallis K.-Vallis A. & Co. OE*

(Byla C-621/11 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Žodinio Bendrijos prekių ženklo FISHBONE registracijos paraiška — Protesto procedūra — Ankstesnis vaizdinis nacionalinis prekių ženklas FISHBONE BEACHWEAR — Ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Atsižvelgimas į papildomus įrodymus, kurie nebuvo pateikti per nustatytą terminą — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys bei 76 straipsnio 2 dalis — Reglamento (EB) Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalis)

(2013/C 260/16)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG*, anksčiau — *New Yorker SHK Jeans GmbH*, atstovaujama *Rechtsanwalt V. Spitz*

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama P. Geroulakos, *Vallis K.-Vallis A. & Co. OE*

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2011 m. rugsėjo 29 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimo *New Yorker SHK Jeans* prieš VRDT (T-415/09), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė žodinio prekių ženklo FISHBONE (18 ir 25 klasių prekėms) paraišką pateiklusio asmens ieškinį dėl panaikinimo, pareiktą dėl 2009 m. liepos 30 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo R 1051/2008-1, kuriuo iš dalies atmesta apeliacija dėl Protestų skyriaus sprendimo iš dalies atsisakyti registruoti šį prekių ženklą, remiantis nacionalinio prekių ženklo FISHBONE BEACHWEAR (25 klasės prekėms) ir prekyboje naudojamo nacionalinio žymens „Fishbone“ savininko pareikštu protestu — Prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų — Atsižvelgimas į papildomus įrodymus

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 25, 2012 1 28.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Korkein hallinto-oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) P Oy

(Byla C-6/12) (¹)

(Valstybės pagalba — SESV 107 ir 108 straipsniai — „Atrankinio pobūdžio“ sąlyga — Reglamentas (EB) Nr. 659/1999 — 1 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis — Esama pagalba — Nacionalinės teisės aktai pelno mokesčio srityje — Patirtų nuostolių atskaitymas — Neatiskaitymas savininko pasikeitimo atveju — Išimtinis leidimas — Mokesčių administratoriaus diskrecija)

(2013/C 260/17)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: P Oy

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Korkein hallinto-oikeus — SESV 107 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Bendrovių nuostolių atskaitymo tvarka — Pajamų mokesčio teisės aktai, kuriuose numatoma, kad per mokestinius metus nustatyti nuostoliai gali būti perkelti ir atskaityti iš galimo nustatyto pelno per kitus mokestinius metus — Draudimas atskaityti nuostolius pasikeitus savininkui tais metais, kuriais nuostoliai nustatyti arba kitais metais — Taisyklės, pagal kurią draudžiama atskaityti, išimtis esant teisėtoms priežastims, susijusioms su aptariamais bendrovės veiklos tąsa.

Rezoliucinė dalis

1. Apmokestinimo tvarka, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, atitiktų atrankinio pobūdžio sąlygą, kaip „valstybės pagalbos“ sąvokos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, požymį, jei būtų nustatyta, kad referencinė sistema, t. y. „įprasta“ sistema — tai 1992 m. gruodžio 30 d. Pajamų mokesčio įstatymo Nr. 1535/1992 (Tuloverolaki) 122 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintas draudimas atskaityti nuostolius pasikeitus savininkui ir draudimo sistema, įtvirtinta šio straipsnio trečioje pastraipoje yra šios sistemos išimtis. Tokia tvarka gali būti patei-

sinta bendros sistemos, kuriai ji priklauso, pobūdžiu ir struktūra, šiuo pateisinimu atmetant galimybę kompetentingai nacionalinei institucijai tiek, kiek tai susiję su leidimu nukrypti nuo draudimo atskaityti nuostolius, naudotis diskrecija, kuria remiantis galima pagrįsti savo sprendimus dėl leidimo kriterijais, nebūdingais šiai mokesčių sistemai.

2. Pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį nedraudžiama taikyti tokios apmokestinimo tvarkos, kaip antai įtvirtinta Įstatymo Nr. 1535/1992 122 straipsnio pirmoje ir trečioje pastraipoje, jei ji dėl savo buvimo pobūdžio turėtų būti kvalifikuojama „esama valstybės pagalba“, taikoma valstybėje narėje, kuri nustatė šią apmokestinimo tvarką, nepažeidžiant minėto SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatytos Europos Komisijos kompetencijos.

(¹) OL C 58, 2012 2 25.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Gerechtshof te Leeuwarden (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand prieš Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

(Byla C-26/12) (¹)

(Pridėtinės vertės mokestis — Šeštoji direktyva 77/388/EEB — 17 straipsnis ir 13 straipsnio B skirsnio d punkto 6 papunktis — Atleidimas nuo mokesčio — Sumokėto pirkimo mokesčio atskaita — Pensijų fondas — „Specialių investicinių fondų valdymo“ sąvoka)

(2013/C 260/18)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Gerechtshof te Leeuwarden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Atsakovas: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Gerechtshof te Leeuwarden — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 13 straipsnio B

skirsnio d punkto 6 papunkčio ir 17 straipsnio bei 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 135 straipsnio 1 dalies g punkto, 168 ir 169 straipsnių aiškinimas — Sumokėto pirkimo mokesčio atskaita — Apmokestinamasis asmuo, pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais reglamentuojama senatvės pensija, įsteigęs pensijų fondą, siekdamas užtikrinti savo darbuotojams teisę į pensiją kaip šio fondo dalyviams — Pirkimo mokesčio už jam suteiktas paslaugas, susijusias su pensijų fondo valdymu, atskaita.

Rezoliucinė dalis

1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 17 straipsnį reikia aiškinti taip, kad apmokestinamasis asmuo, kuris įsteigė pensijų fondą kaip teisiškai ir mokesčių atžvilgiu atskirą subjektą, kaip antai nagrinėjamą pagrindinėje byloje, siekdamas užtikrinti savo darbuotojų ir buvusių darbuotojų teises į pensiją, turi teisę atskaityti pridėtinės vertės mokesť, kurį sumokėjo už paslaugas, susijusias su šio fondo valdymu ir veikimu, jeigu remiantis visomis nagrinėjamų sandorių aplinkybėmis galima daryti išvadą dėl tiesioginio ir iškart atsirandančio ryšio egzistavimo.

(¹) OL C 98, 2012 3 31.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) „Evita K“ EOOD prieš Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Byla C-78/12) (¹)

(Direktyva 2006/112/EB — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Prekių tiekimas — Sąvoka — Teisė į atskaitą — Atsisakymas — Faktinis apmokestinamojo sandorio įvykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000 — Galvijų identifikavimo bei registravimo sistema — Įsagai gyvuliui į ausis)

(2013/C 260/19)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Sofia-grad

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: „Evita K“ EOOD

Atsakovas: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Administrativen sad Sofia-grad — 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 14 straipsnio 1 dalies, 178 straipsnio a punkto, 185 straipsnio 1 dalies, 226 straipsnio 6 punkto ir 242 straipsnio išaiškinimas — Teisė į PVM, sumokėto perkant gyvūnus, atskaitą — Įrodymas, kad prekių tiekimas įvykdytas — Pareiga sąskaitose faktūrose nurodyti gyvulių, kurie turi būti identifikuojami pagal Sąjungos veterinarijos teisės aktus, įsagus į ausis arba tokios pareigos nebuvimas — Pareiga įrodyti tiekėjo nuosavybės teisę arba tokios pareigos nebuvimas.

Rezoliucinė dalis

- 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos reikia aiškinti taip, kad naudojantis teise į pridėtinės vertės mokesčio atskaitą „prekių tiekimo“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal šią direktyvą, ir tokio tiekimo faktinio įvykdymo įrodymas nėra susiję su nuosavybės teisės į atitinkamas prekes įgijimo forma. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagal nacionalinės teisės įrodymo taisykles turi bendrai įvertinti visus įrodymus ir faktines aplinkybes byloje, siekdamas nustatyti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjami prekių tiekimai buvo faktiškai įvykdyti, ir prirėkus — ar gali būti pasinaudota teise į atskaitą remiantis šiais prekių tiekimais.
- Direktyvos 2006/112 242 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį apmokestinamieji asmenys, kurie nėra ūkininkai, neprivalo apskaitoje nurodyti prekių tiekimo dalyko, kai kalbama apie gyvūlius, ir įrodyti, kad jie patikrinti pagal tarptautinį apskaitos standartą 41 „Žemės ūkis“.
- Direktyvos 2006/112 226 straipsnio 6 punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį apmokestinamasis asmuo, tiekiantis gyvūlius, kuriems taikoma 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiame galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančiame jautienos bei jos produktų ženklavinimą ir panaikinančiame Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97, iš dalies pakeistame 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006, įtvirtinta identifikavimo ir registravimo sistema, neprivalo su tiekimais susijusiose sąskaitose faktūrose nurodyti šių gyvulių įsagus į ausis.
- Direktyvos 2006/112 185 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja leidžiama patikslinti pridėtinės vertės mokesčio atskaitą tik kai atitinkamas apmokestinamasis asmuo anksčiau pasinaudojo teise į pridėtinės vertės mokesčio atskaitą remdamasis šios direktyvos 168 straipsnio a punkte numatytais sąlygomis.

(¹) OL C 133, 2012 5 5.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Eurofit SA prieš Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Byla C-99/12) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Reglamentas (EEB) Nr. 3665/87 — Eksporto grąžinamosios išmokos — Eksportuoti skirtos prekės nusiuntimas ne ten — Eksportuotojo pareiga grąžinti gautas išmokas — Kompetentingų institucijų informacijos apie sukčiavimu įtariamo konrahento patikimumą nepateikimas eksportuotojui — „Force majeure“ — Nebuvimas)

(2013/C 260/20)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal de première instance de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Eurofit SA

Atsakovas: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Tribunal de première instance de Bruxelles — 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 3665/87, kuriuo nustatomos išsamios bendrosios eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisyklės (OL L 351, p. 1), nuostatų išaiškinimas — Eksportuotojo pareiga grąžinti gautas išmokas, kai prekės nuvežtos ne ten — Kompetentingų institucijų nepateikimas eksportuotojui jo prašomos informacijos arba klaidingos informacijos pateikimas, laikomas force majeure pagal minėtą reglamentą.

Rezoliucinė dalis

Toks atvejis, kai muitinė nepraneša eksportuotojui, kad jo kontrahentas galbūt sukčiauja, nėra force majeure atvejis, kaip jis suprantamas pagal 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 3665/87, kuriame nustatomos išsamios bendrosios eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisyklės, iš dalies pakeistą 1994 m. gruodžio 2 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2945/94, visų pirma pagal šio reglamento 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos pirmą įtrauką. Nors toks informacijos nesuteikimas gali būti išimtinis atvejis, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 3665/87, iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 2945/94, 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos antrą įtrauką, dėl jo šis eksportuotojas negali

būti atleidžiamas nuo pareigos grąžinti neteisėtai gautas eksporto grąžinamąsias išmokas, nes jis atleidžiamas tik nuo pagal tą patį 11 straipsnį mokėtinų baudų.

⁽¹⁾ OL C 138, 2012 5 12.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Administrativen sad Plovdiv (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD prieš Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto“ pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Byla C-124/12) ⁽¹⁾

(Pridėtinės vertės mokestis — Direktyva 2006/112/EB — 168 straipsnio a punktas ir 176 straipsnis — Teisė į atskaitą — Išlaidos, susijusios su darbuotojams skirtų prekių įsigijimu ir paslaugų teikimu — Darbuotojai, suteikti apmokestinamajam asmeniui, kuris reikalauja teisės į atskaitą, bet įdarbinti kito apmokestinamojo asmens)

(2013/C 260/21)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Plovdiv

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Atsakovas: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto“ pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Administrativen sad Plovdiv — 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 168 straipsnio a punkto ir 176 straipsnio aiškinimas — Taikymo sritis — Teisės atskaityti pirkimo mokesčių apribojimas — Savo personalo neturinti bendrovė, kuri visą darbo dieną dirbančius darbuotojus nuomojasi pagal aprūpinimo kitoje bendrovėje įdarbintais darbuotojais sutartį — Atsisakymas suteikti teisę į PVM už įsigytas vežimo paslaugas, darbo aprangą ir darbuotojų apsaugos priemones bei už darbuotojų komandiruočių išlaidas, atskaitą remiantis tuo, kad paslaugos yra suteiktos neatlygintinai fiziniams asmenims, kurie dirba bendrovei, bet nėra joje įdarbinti.

Rezoliucinė dalis

1. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 168 straipsnio a

punktą ir 176 straipsnio antrą reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos apmokestinamasis asmuo, patyręs išlaidas, susijusias su jam dirbantiems darbuotojams skirtomis vežimo paslaugomis, darbo apranga, asmeninės apsaugos priemonėmis ir komandiruotėmis, neturi teisės atskaityti pridėtinės vertės mokesčių nuo šių išlaidų, nes šiais asmenimis jį aprūpino kitas subjektas ir pagal šiuos teisės aktus jie negali būti laikomi apmokestinamojo asmens darbuotojais, nepaisant to, kad šios išlaidos gali būti laikomos turinčiomis tiesioginį ir nedelsiant atsiradusį ryšį su šio apmokestinamojo asmens visos ekonominės veiklos bendromis išlaidomis.

2. Direktyvos 2006/112 176 straipsnio antrą pastraipą reikia aiškinti taip, kad ja draudžiama valstybei narei stojimo į Sąjungą momentu nustatyti teisės į apskaitą apribojimą taikant nacionalinės teisės nuostatą, kurioje numatyta, kad teisė į atskaitą netaikoma prekėms ir paslaugoms, skirtoms neatlygintiniam tiekimui ar teikimui ar su apmokestinamojo asmens veikla nesusijusiai veiklai, jei iki stojimo dienos galiojusiuose teisės aktuose tokio apribojimo nebuvo numatyta.

Pagrindinėje byloje nagrinėjamas nacionalinės teisės nuostatas nacionalinis teismas turi aiškinti kiek įmanoma pagal Sąjungos teisę. Jei toks aiškinimas būtų neįmanomas, nacionalinis teismas turi netaikyti šių nuostatų dėl nesuderinamumo su Direktyvos 2006/112 176 straipsnio antra pastraipa.

⁽¹⁾ OL C 151, 2012 5 26.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Consiglio di Stato (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Consiglio Nazionale dei Geologi prieš Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato ir Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato prieš Consiglio Nazionale dei Geologi

(Byla C-136/12) ⁽¹⁾

(SESV 267 straipsnio trečia pastraipa — Paskutinės instancijos teismo pareigos pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą apimtis — SESV 101 straipsnis — Profesinės draugijos etikos kodeksas, kuriuo draudžiama taikyti įkainius, neatitinkančius profesinio orumo)

(2013/C 260/22)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atsakovės: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Consiglio di Stato — SESV 267 straipsnio 3 dalis — Paskutinės instancijos teismų pareigos pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą apimtis — „Sunkaus ir akivaizdus Sąjungos teisės pažeidimo“ sąvoka — Valstybės narės proceso teisės normos ir principai, kuriais draudžiama nacionaliniam teismui, pirma, kreiptis į Teisingumo Teismą dėl šalies pateiktų akivaizdžiai nepriimtinių klausimų, ir antra, šiuos klausimus performuluoti savo nuožiūra — SESV 101 straipsnio, 1985 m. liepos 25 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2137/85 dėl Europos ekonominių interesų grupių (EEIG) (OL L 199, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 83), 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, p. 22) ir 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, p. 36) aiškinimas — Profesinės draugijos etikos kodeksas, kuriuo draudžiama taikyti įkainius, neatitinkančius profesinio orumo („decoro e dignità professionale“) ir teikiamų paslaugų kiekio bei kokybės — Nacionalinės konkurencijos teisės nuostatų, griežtesnių už Sąjungos teisės nuostatas, taikymas

Rezoliucinė dalis

1. SESV 267 straipsnio trečia pastraipa turi būti aiškinama taip, kad tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti ir suformuluoti prejudicinius klausimus dėl Sąjungos teisės aiškinimo, kurie būtini pagrindinei bylai išspesti. Nacionalinės teisės normos, dėl kurių būtų pažeista ši kompetencija, neturi būti taikomos.
2. Taisyklės, kaip antai įtvirtintos Etikos kodekso dėl geologo profesinės veiklos Italijoje, kurį 2006 m. gruodžio 19 d. patvirtino Consiglio nazionale dei geologi ir kuris paskutinį kartą buvo pakeistas 2010 m. kovo 24 d., kuriose kaip kriterijus honorarų dydžiams nustatyti nurodyti profesinis orumas, paslaugų kokybė ir svarba, yra įmonių asociacijos sprendimas, kaip jis suprantamas pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, kuriuo gali būti ribojama konkurencija vidaus rinkoje. Atsižvelgdamas į visas aplinkybes, kuriomis atsiranda šio kodekso padariniai, įskaitant visas nacionalinės teisės normas ir Nacionalinės geologų draugijos minėto kodekso taikymo praktiką, nacionalinis teismas turi patikrinti, ar yra ribojama konkurencija vidaus rinkoje. Minėtas teismas taip pat turi patikrinti, ar, atsižvelgiant į visą jo turimą svarbią informaciją, to paties kodekso taisyklės, ypač susijusios su profesinio orumo kriterijumi, gali būti laikomos būtinomis įgyvendinti minėtą teisėtą tikslą, susijusį su geologų paslaugų vartotojams teikiamomis garantijomis.

⁽¹⁾ OL C 151, 2012 5 26.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Hovrätten för Nedre Norrland (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB prieš Frank Koot, Evergreen Investments AB

(Byla C-147/12) ⁽¹⁾

(Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — Kompetentingas teismas — Speciali jurisdikcija „byloje dėl sutarties“ ir „byloje dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto“)

(2013/C 260/23)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hovrätten för Nedre Norrland

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: ÖFAB, Östergötlands Fastigheter AB

Atsakovai: Frank Koot, Evergreen Investments AB

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Hovrätten för Nedre Norrland Sundsvall — 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 5 straipsnio 1 ir 3 dalių aiškinimas — Visų ginčų, susijusių su nuostolių atlyginimu, įtraukimas arba ne į specialią jurisdikciją sutartiniuose arba deliktiniuose ar kvazideliktiniuose santykiuose — Ieškinys, pareikštas valstybėje narėje A prieš fizinį asmenį, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra valstybėje narėje B ir kuris buvo akcinės bendrovės, kurios nuolatinė buveinė yra valstybėje narėje A, valdybos nariu, taip pat prieš akcinę bendrovę, turinčią nuolatinę buveinę valstybėje narėje B, turėjusią daugumą valstybėje narėje A nuolatinę buveinę turinčios bendrovės akcijų — Ieškinys, kuriuo siekiama, kad būtų pripažinta akcinės bendrovės valdybos nario atsakomybė už jos skolas, atsiradusias dėl to, kad valdybos narys nesiėmė formalių veiksmų siekiant kontroliuoti bendrovės ekonominę situaciją — Ieškinys, kuriuo siekiama, kad būtų pripažinta akcinės bendrovės savininko atsakomybė už kito asmens veiksmus bendrovės veiklos tęsimo atveju, nepaisant to, kad nepakanka bendrovės kapitalo ir nepaisant teisėtos pareigos ją likviduoti.

Rezoliucinė dalis

1. Sąvoka „byla dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto“, įtvirtinta 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 5 straipsnio 3 punkte, turi būti suprantama taip, kad ji apima akcinės bendrovės kreditoriaus pareikštus ieškinius, kuriais siekiama, kad būtų pripažinta, pirma, jos valdybos nario ir, antra, jos akcininko atsakomybė už skolą, atsižvelgiant į tai, kad jie leido minėtai bendrovei toliau tęsti veiklą, nors ji neturėjo pakankamai kapitalo ir turėjo būti likviduota.

2. Sąvoka „vietos, kurioje įvyko žalą sukėlus įvykis ar jis gali įvykti“, įtvirtinta Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punkte, turi būti aiškinama taip, kad tiek, kiek tai susiję su prašymais pripažinti akcinės bendrovės valdybos narį ir akcininką atsakingais už minėtos bendrovės skolą, ši vieta yra vieta, su kuria sietina minėtos bendrovės vykdoma veikla ir su šia veikla susijusi finansinė situacija.

3. Aplinkybė, jog nagrinėjama reikalavimo teisė pradinio kreditoriaus buvo perduota kitam asmeniui, esant tokioms aplinkybėms, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, neturi reikšmės nustatant kompetentingą teismą pagal Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punktą.

⁽¹⁾ OL C 151, 2012 5 26.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (Corte di Appello di Roma (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Martini SpA prieš Ministero delle Attività Produttive

(Byla C-211/12) ⁽¹⁾

(Žemės ūkis — Importo licencijų sistema — Reglamentas (EB) Nr. 1291/2000 — 35 straipsnio 4 dalies c punktas — Užstatai, sumokėti pateikiant paraišką išduoti licencijas — Importo licencija — Pavėluotas licencijos panaudojimo įrodymų pateikimas — Sankcija — Negrąžintinos sumos apskaičiavimas — Reglamentas (EB) Nr. 958/2003 — Tarifinės kvotos)

(2013/C 260/24)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte di Appello di Roma

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Martini SpA

Atsakovė: Ministero delle Attività Produttive

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Corte di Appello di Roma — 2000 m. birželio 9 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1291/2000, nustatančio bendrąsias išsamias taisykles dėl importo ir eksporto licencijų bei išankstinio nustatymo sertifikato sistemos taikymo žemės ūkio produktams (OL L 152, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 29 t., p. 145), 35 straipsnio aiškinimas — Užstatai, sumokėti pateikiant paraišką išduoti importo licencijas — Negrąžintinos užstato sumos už kiekius, kurių įrodymai dėl eksporto licencijos su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka nebuvo pateikti per nustatytą terminą, nustatymas.

Rezoliucinė dalis

1. 2000 m. birželio 9 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1291/2000, nustatančio bendrąsias išsamias taisykles dėl importo ir eksporto licencijų bei išankstinio nustatymo sertifikatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams, iš dalies pakeisto 2003 m. vasario 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 325/2003, 35 straipsnis aiškinamas taip, kad šioje nuostatoje numatyto užstato tikslas yra ne tik užtikrinti įsipareigojimą importuoti, bet ir tai, kad licencijos panaudojimo įrodymai būtų pateikti per tam tikrą terminą.
2. Reglamento Nr. 1291/2000, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 325/2003, 35 straipsnio 4 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad per vėlai pateikus tinkamai įvykdyto importo įrodymų negrąžintina suma už kiekius, kurių įrodymai nebuvo pateikti per šio reglamento 35 straipsnio 4 dalies a punkte nustatytą terminą, turi būti apskaičiuojama remiantis užstato norma, faktiškai taikyta pateikiant paraišką išduoti šio importo licenciją arba licencijas. Tokiam aiškinimui neturi reikšmės tai, kad sumokėtas užstatas apskaičiuotas remiantis didesne norma, nei taikytina kitam tos pačios rūšies kaip ir importuoti prekės importui, nes importuota prekė buvo atleista nuo importo maito.

⁽¹⁾ OL C 194, 2012 6 30.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (*Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Vodafone Omnitel NV* (C-228/12, C-231/12 ir C-258/12), *Fastweb SpA* (C-229/12 ir C-232/12), *Wind Telecomunicazioni SpA* (C-230/12 ir C-254/12), *Telecom Italia SpA* (C-255/12 ir C-256/12), *Sky Italia srl* (C-257/12) prieš *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri* (C-228/12–C-232/12, C-255/12 ir C-256/12), *Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali* (C-229/12, C-232/12 ir C-257/12), *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (C-230/12)

(Sujungtos bylos C-228/12–C-232/12 ir C-254/12–C-258/12) ⁽¹⁾

(Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/20/EB — 12 straipsnis — Administraciniai mokesčiai, nustatyti tam tikro sektoriaus įmonėms — Nacionalinės teisės aktai, kuriais elektroninių ryšių operatoriai įpareigojami mokėti mokesčių, skirtą padengti nacionalinių reguliavimo institucijų veikimo sąnaudas)

(2013/C 260/25)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: *Vodafone Omnitel NV* (C-228/12, C-231/12 ir C-258/12), *Fastweb SpA* (C-229/12 ir C-232/12), *Wind Telecomunicazioni SpA* (C-230/12 ir C-254/12), *Telecom Italia SpA* (C-255/12 ir C-256/12), *Sky Italia srl* (C-257/12)

Atsakovės: *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Presidenza del Consiglio dei Ministri* (C-228/12–C-232/12, C-255/12 ir C-256/12), *Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali* (C-229/12, C-232/12 ir C-257/12), *Ministero dell'Economia e delle Finanze* (C-230/12)

dalyvaujant: *Wind Telecomunicazioni SpA* (C-228/12, C-229/12, C-232/12, C-255/12–C-258/12), *Telecom Italia SpA* (C-228/12, C-230/12, C-232/12 ir C-254/12), *Vodafone Omnitel NV* (C-230/12 ir C-254/12), *Fastweb SpA* (C-230/12, C-254/12 ir C-256/12), *Television Broadcasting System SpA* (C-257/12)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio* — 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų Direktyva) ((OL L 108, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337) 12 straipsnio aiškinimas — Įmonėms taikomi administraciniai mokesčiai — Teisės aktai, kuriuose numatoma, kad visos įstatymais sukurtų nacionalinės valdžios institucijų išlaidos, kurių nefinansuoja valstybė, išdalijamos atitinkamo sektoriaus įmonėms, atsižvelgiant į jų pajamas iš atitinkamų prekių ar paslaugų pardavimo.

Rezoliucinė dalis

2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) 12 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo valstybei narei nedraudžiama priimti teisės aktus, kaip antai nagrinėjamus pagrindinėje byloje, pagal kuriuos įmonės, teikiančios elektroninių ryšių paslaugas ar tinklą, privalo mokėti mokesčių, skirtą padengti visas nacionalinės reguliavimo institucijos patirtas valstybės nefinansuojamas sąnaudas, kurio dydis nustatomas atsižvelgiant į šių įmonių gaunamas pajamas, su sąlyga, kad šis mokesčių išimtinai skirtas padengti sąnaudas, susijusias su šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta veikla, kad visos pajamos iš minėto mokesčio neviršija visų šios veiklos sąnaudų ir kad šis mokesčių paskirstomas įmonėms objektyviai, skaidriai ir proporcingai, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 217, 2012 7 21.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Sky Italia Srl prieš Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Byla C-234/12) ⁽¹⁾

(Televizijos programų transliavimas — Direktyva 2010/13/ES — 4 straipsnio 1 dalis ir 23 straipsnio 1 dalis — Reklamos intarpai — Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis mokamos televizijos transliuotojams nustatytas mažesnis maksimalaus reklamai skirto laiko procentinis dydis, nei numatyta laisvai prieinamos televizijos transliuotojams — Vienodas požiūris — Laisvė teikti paslaugas)

(2013/C 260/26)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pagrindinės bylos šalys

Ieškovė: Sky Italia Srl

Atsakovė: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

dalyvaujant: Reti Televisive Italiane (RTI) SpA, Maria Iaccarino

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (OL L 95, p. 1) 4 straipsnio aiškinimas — SESV 49, 56 bei 63 straipsnių aiškinimas ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnio aiškinimas atsižvelgiant į EŽTK 10 straipsnį ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką — Maksimalus reklamai skirto laiko procentinis dydis — Nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis mokamos televizijos kanalams nustatytas mažesnis maksimalaus laiko procentinis dydis, nei nustatyta kitiems televizijos kanalams.

Rezoliucinė dalis

2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) 4 straipsnio 1 dalis, vienodo požiūrio principas ir SESV 56 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jais iš esmės nedraudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, kuriomis mokamos televizijos transliuotojams nustatyti didesni televizijos reklamos laiko apribojimai per valandą nei laisvai prieinamos

televizijos transliuotojams, jeigu paisoma proporcingumo principo, o tai turi įvertinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 217, 2012 7 21.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd prieš Asda Stores Ltd

(Byla C-252/12) ⁽¹⁾

(Prekių ženklai — Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 — 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktai, 15 straipsnio 1 dalis ir 51 straipsnio 1 dalies a punktas — Registracijos panaikinimo pagrindai — „Naudojimo iš tikrųjų“ sąvoka — Su kitu prekių ženklu arba kaip sudėtinio prekių ženklo dalis naudojamas prekių ženklas — Prekių ženklo naudojami spalva arba spalvų derinys — Geras vardas)

(2013/C 260/27)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pagrindinės bylos šalys

Ieškovės: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Atsakovė: Asda Stores Ltd

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (kodifikuota redakcija) 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktų, 15 ir 51 straipsnių aiškinimas — Prekių ženklo „naudojimo iš tikrųjų“ sąvoka — Atskirai įregistruotų vaizdinio ir žodinio prekių ženklų naudojimas kartu — Nenurodant spalvos įregistruotas prekių ženklas, tačiau vaizduojamas specifine spalva, dėl kurios visuomenės dalis šią spalvą sieja su prekių ženklu

Rezoliucinė dalis

1. 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo 15 straipsnio 1 dalį ir 51 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad „naudojimo iš tikrųjų“ sąlyga, kaip ji suprantama pagal šias teisės nuostatas, gali būti

tenkinama tuo atveju, kai vaizdinis Bendrijos prekių ženklas naudojamas tik kartu su ant jo uždėtu žodiniu Bendrijos prekių ženklu, be to, pats dviejų prekių ženklų derinys įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas, su sąlyga, kad prekių ženklo naudojimo formos ir formos, kuria prekių ženklas buvo įregistruotas, skirtumai nepakeičia tokio prekių ženklo skiriamųjų požymių, atsižvelgiant į tai, kaip jis įregistruotas.

2. Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktus reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai Bendrijos prekių ženklas nėra įregistruotas kokios nors spalvos, tačiau jo savininkas jį plačiai naudojo tam tikros spalvos ar jų derinio, todėl didelė visuomenės dalis šį prekių ženklą pradėjo sieti su ta spalva arba spalvų deriniu, tokia spalva ar spalvos, kurių (-ias) trečiasis asmuo naudoja norėdamas pavaizduoti ženmenį, kuriuo, kaip nurodoma, toks prekių ženklas pažeidžiamas, yra reikšmingos atliekant visapusišią galimybės supainioti arba nesąžiningo pranašumo, kaip tai suprantama pagal šias teisės nuostatas, vertinimą.
3. Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktus reikia aiškinti taip, kad aplinkybė, jog ženmenį, kuris, kaip nurodoma, pažeidžia registruotą prekių ženklą, naudojanti trečiąją asmenį didelė visuomenės dalis sieja su spalva ar tam tikru spalvų deriniu, kuriuos jis naudoja norėdamas pavaizduoti šį ženmenį, yra svarbus veiksnys visapusiškai vertinant galimybę supainioti ir nesąžiningą pranašumą, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

⁽¹⁾ OL C 227, 2012 7 28.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (*Hof van beroep te Brussel* (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Citroën Belux NV prieš Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen* (FvF)

(Byla C-265/12) ⁽¹⁾

(SESV 56 straipsnis — Laisvė teikti paslaugas — Direktyva 2005/29/EB — Nesąžininga komercinė veikla — Vartotojų apsauga — Susieti pasiūlymai, apimantys bent vieną finansinę paslaugą — Draudimas — Išimtys)

(2013/C 260/28)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van beroep te Brussel

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Citroën Belux NV*

Kita apeliacinio proceso šalis: *Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen* (FvF)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Hof van beroep te Brussel* (Belgija) — SESV 56 straipsnio ir 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, p. 22) 3 straipsnio 9 dalies išaiškinimas — Vartotojų apsaugos nacionalinės teisės aktas, pagal kurį, išskyrus išimtis, kurių sąrašas yra baigtinis, apskritai draudžiamas bet koks susietas sandoris, kai bent vienas elementas yra finansinė paslauga.

Rezoliucinė dalis

2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“), 3 straipsnio 9 dalis ir SESV 56 straipsnis aiškintini taip, kad pagal juos nedraudžiama tokia nuostata, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, pagal kurią tam tikrais atvejais, kurių sąrašas nacionalinės teisės akte yra baigtinis, apskritai draudžiama pateikti vartotojui bet kokią susietą pasiūlymą, kuriame bent vienas elementas yra finansinė paslauga.

⁽¹⁾ OL C 258, 2012 8 25.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje (*Nejvyšší správní soud* (Čekijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. prieš Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát*

(Byla C-299/12) ⁽¹⁾

(Vartotojų apsauga — Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 — Teiginiai apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą — 2 straipsnio 2 dalies 6 punktą — Sąvoka „teiginys apie susirgimo pavojaus sumažinimą“ — 28 straipsnio 2 dalis — Produktai, pažymėti prekių ženklais ar komerciniais pavadinimais — Pereinamojo laikotarpio priemonės)

(2013/C 260/29)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší správní soud

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Atsakovė: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Nejvyšší správní soud — 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, p. 9) 1 straipsnio 3 dalies, 2 straipsnio 2 dalies 6 punkto ir 28 straipsnio 2 dalies išaiškinimas — Sąvoka „teiginys apie susirgimo pavojaus sumažinimą“ — Ant produkto pakuotės skelbiamas teiginys „šiame produkte taip pat yra kalcio ir vitamino D₃, kurie padeda sumažinti riziką susirgti osteoporoze ir patirti kaulų lūžių“

Rezoliucinė dalis

1. 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą, iš dalies pakeisto 2010 m. vasario 9 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 116/2010, 2 straipsnio 2 dalies 6 punktas turi būti aiškinamas taip, jog tam, kad būtų laikomas „teiginiu apie susirgimo pavojaus sumažinimą“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, teiginyje apie sveikatingumą nebūtinai turi būti aiškiai nurodyta, kad tam tikrai kategorijai priklausančių maisto produktų, maisto produkto arba vienos iš jo sudedamųjų dalių vartojimas „gerokai“ sumažina riziką susirgti viena iš žmonėms būdingų ligų.
2. Reglamento Nr. 1924/2006, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 116/2010, 28 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad komercinis pranešimas, esantis ant maisto produkto pakuotės, gali būti prekių ženklas arba komercinis pavadinimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, su sąlyga, kad jis kaip toks ženklas ar pavadinimas yra apsaugotas taikytiniais teisės aktais. Nacionalinis teismas, atsižvelgęs į visas faktines ir teises nagrinėjamos bylos aplinkybes, turi patikrinti, ar toks pranešimas iš tiesų yra taip apsaugotas prekių ženklas arba komercinis pavadinimas.
3. Reglamento Nr. 1924/2006, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 116/2010, 28 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji taikoma tik prekių ženklu ar komerciniu pavadinimu, kurie turi būti laikomi teiginiu apie maistingumą arba sveikatingumą, kaip tai suprantama pagal šį reglamentą, pažymėtiems maisto produktams, kurie tokia forma jau egzistavo iki 2005 m. sausio 1 d.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (Højesteret (Danija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Metro Cash & Carry Danmark ApS prieš Skatteministeriet

(Byla C-315/12) ⁽¹⁾

(Akcizai — Direktyva 92/12/EEB — 7–9 straipsniai — Direktyva 2008/118/EB — 32–34 straipsniai — Akcizais apmokestinamų produktų judėjimas Bendrijoje — Reglamentas (EEB) Nr. 3649/92 — 1 ir 4 straipsniai — Supaprastintas administracinis lydraštis — 1 egzempliorius — „Cash & carry“ veikla — Produktai, išleisti vartoti vienoje valstybėje narėje ir laikomi komerciniais tikslais kitoje valstybėje narėje, arba produktai, kuriuos įsigyja privatus fiziniai asmenys asmeniniam naudojimui ir patys juos gabena — Spiritiniai gėrimai — Pareigos tiekėjui patikrinti nebuvimas)

(2013/C 260/30)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Højesteret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Atsakovė: Skatteministeriet

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Højesteret — 1992 m. vasario 25 d. Europos Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole (OL L 76, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 179) 7 straipsnio 4 dalies ir 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, p. 12), 34 straipsnio 1 dalies bei 1992 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamento (EEB) 3649/92 dėl supaprastinto administracinio lydraščio, skirto Bendrijos viduje judantiems akcizu apmokestinamiems produktams, kurie išleisti vartojimui išsiuntimo valstybėje narėje (OL L 369, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 216), aiškinimas — Akcizai — Privačių asmenų asmeniniam naudojimui įsigyti produktai — Klausimas, ar įmonė valstybėje narėje turi pareigą patikrinti, jog gavo supaprastinto administracinio lydraščio 1 egzempliorių, kai savo parduotuvėse šioje valstybėje narėje parduoda alkoholių kitų valstybių narių piliečiams, kurie apsipirka pateikę parduotuvės kortelę, išduotą kitose valstybėse narėse įsteigtų įmonių vardu, ir kai kortelės turėtojai alkoholinių gėrimai pristatomi parduotuvėje tam, kad jis pats galėtų juos gabenti į valstybę narę, kurioje yra jo gyvenamoji vieta

Rezoliucinė dalis

1. 1992 m. vasario 25 d. Europos Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole, iš dalies pakeistos 1992 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 92/108/EEB, 7–9 straipsnius ir 1992 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamento (EEB)

⁽¹⁾ OL C 273, 2012 9 8.

3649/92 dėl supaprastinto administracinio lydraščio, skirto Bendrijos viduje judantiems akcizų apmokestinamiems produktams, kurie išleisti vartojimui išsiuntimo valstybėje narėje, 1 bei 4 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais ūkio subjektas, kaip antai aptariamas pagrindinėje byloje, neįpareigojamas patikrinti, ar pirkėjai iš kitų valstybių narių ketina įvežti akcizais apmokestinamus produktus į kitą valstybę narę, ir prirėkus — ar toks įvežimas vykdomas privačiais, ar komerciniais tikslais.

2. 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 32–34 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais neatlikta esminių Direktyvos 92/12, iš dalies pakeistos Direktyva 92/108, 7–9 straipsnių pakeitimų, pateisinančių skirtingą atsakymą į pirmąjį klausimą aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje.

3. Direktyvos 92/12, iš dalies pakeistos Direktyva 92/108, 8 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis gali apimti akcizais apmokestinamų produktų pirkimą aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai šių produktų įsigyja privatus fiziniai asmenys asmeniniam naudojimui ir patys juos gabena, o tai kiekvienu konkrečiu atveju turi patikrinti kompetentingos nacionalinės institucijos.

(¹) OL C 258, 2012 8 25.

2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Kipro Respubliką

(Byla C-412/12) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva 1999/31/EB — Atliekų sąvartynai — Eksploatacija be sąvartyno sutvarkymo plano — Pareiga uždaryti)

(2013/C 260/31)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama G. Zavvos ir D. Düsterhaus

Atsakovė: Kipro Respublika, atstovaujama M. Chatzigeorgiou ir K. Lykourgos

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15

sk., 4 t., p. 228) 14 straipsnio pažeidimas — Tolesnė Nikosijos ir Limassol sąvartynų eksploatacija be sąvartyno sutvarkymo plano.

Rezoliucinė dalis

1. Neuždariusi visų jos teritorijoje eksploatuojamų sąvartynų, kuriuose atliekų šalinimas nekontroliuojamas (XADA), arba neįvykdžiusi 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų reikalavimų, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal tos direktyvos 14 straipsnį.

2. Kipro Respublika padengia bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 366, 2012 11 24.

Pagal SESV 218 straipsnio 11 dalį Europos Komisijos paduotas prašymas pateikti nuomonę

(Nuomonė 2/13)

(2013/C 260/32)

Proceso kalba: visos oficialiosios kalbos

Prašymą pateikusi šalis

Europos Komisija, atstovaujama H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger ir B. Smulders

Teisingumo Teismui pateiktas klausimas

Ar Europos Sąjungos prisijungimo prie Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos susitarimo projektas yra suderinamas su Sutartimis?

2013 m. gegužės 7 d. Finanzgericht Baden-Württemberg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Birgit Wagener prieš Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Byla C-250/13)

(2013/C 260/33)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Baden-Württemberg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Birgit Wagener

Atsakovė: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

Prejudiciniai klausimai

Pirmas klausimas: Ar esant aplinkybėms, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai 2012 m. spalio 17 d. Vokietijos *Familienkasse* (šeimos išmokų kasa) pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 ⁽¹⁾ 10 straipsnio 1 dalies a punktą paskyrė vaiko išmoką už laikotarpį nuo 2006 m. spalio mėn. iki 2011 m. lapkričio mėn. ir (atsiėmusi ją) išmokėjo Šveicarijos Konfederacijoje gaunamų šeimos išmokų [ir Vokietijos išmokų] skirtumą, Šveicarijos frankais gaunamos Šveicarijos šeimos išmokos turi būti konvertuojamos į eurus pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 107 straipsnio 1 dalį, Reglamento (EEB) Nr. 574/72 107 straipsnio 6 dalį ar pagal Reglamento (EB) Nr. 987/2009 ⁽²⁾ 90 straipsnį kartu su 2009 m. spalio 15 d. Sprendimu Nr. H3 ⁽³⁾ dėl datos, į kurią turi būti atsižvelgiama nustatant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 90 straipsnyje nurodyto konvertavimo kursų (OL C 106, p. 56)?

Antras klausimas: Jei remiantis atsakymu į pirmąjį klausimą konvertuoti reikia tik ar iš dalies pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 107 straipsnio 6 dalį: ar esant pirmame klausime nurodytoms aplinkybėms konvertavimui svarbu tai, kada buvo sumokėta priskaičiuotina užsienyje gaunama išmoka, arba ar svarbu tai, kada išmokama šalyje gaunama išmoka, prie kurios priskaičiuojama užsienyje gaunama išmoka?

Trečias klausimas: Jei remiantis atsakymu į pirmąjį klausimą konvertuoti reikia tik ar iš dalies pagal Reglamento (EEB) Nr. 574/72 107 straipsnio 1 dalį: kaip esant aplinkybėms, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, reikia nustatyti Reglamento (EEB) Nr. 574/72 107 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodytą datą, į kurią turi būti atsižvelgiama? Ar konvertavimui turi reikšmės, kada Šveicarijos įstaiga paskyrė ar išmokėjo priskaičiuotinas šeimos išmokas?

Ketvirtas klausimas: Jei remiantis atsakymu į pirmąjį klausimą konvertuoti reikia tik ar iš dalies pagal Reglamento (EB) Nr. 987/2009 90 straipsnį kartu su 2009 m. spalio 15 d. Sprendimu Nr. H3: pagal kurią 2009 m. spalio 15 d. Sprendimo Nr. H3 nuostatą (2 punktą, 3 punkto a papunktį ar 3 punkto b papunktį) ir koku būdu turi būti konvertuojamos šeimos išmokos, kai nacionalinės teisės aktuose, susijusiuose su šalyje skiriamomis šeimos išmokomis, numatytas atsisakymas mokėti išmokas (*EStG (Einkommensteuergesetz* (Pajamų mokesčio įstatymas)) 65 straipsnio 1 dalies 2 punktą) ir šios skiriamos tik pagal Sąjungos teisės aktus? Ar konvertavimui turi reikšmės, kada Šveicarijos įstaiga paskyrė ar išmokėjo priskaičiuotinas šeimos išmokas?

⁽¹⁾ 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 574/72, nustatantis Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, įgyvendinimo tvarką, (OL L 74, p. 1; 2004 m. specialusis lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 83; konsoliduotoji redakcija — OL L 28, p. 1)

⁽²⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, p. 1)

⁽³⁾ 2009 m. spalio 15 d. Sprendimas Nr. H3 dėl datos, į kurią turi būti atsižvelgiama nustatant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009 90 straipsnyje nurodyto konvertavimo kursų (OL C 106, 2010, p. 56)

2013 m. gegužės 13 d. *Bundesgerichtshof* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Elena Recinto-Pfingsten prieš Swiss International Air Lines AG*

(Byla C-259/13)

(2013/C 260/34)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Iškovė ir kasatorė: Elena Recinto-Pfingsten

Atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis: *Swiss International Air Lines AG*

Prejudicinis klausimas

Ar 1999 m. birželio 21 d. Šveicarijos Konfederacijos ir Europos bendrijos susitarimas dėl oro transporto ⁽¹⁾ su pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 26 d. Bendrijos ir Šveicarijos oro transporto komiteto sprendimu Nr. 2/2010 ⁽²⁾, turi būti aiškinamas taip, kad 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (toliau — Keleivių teisių reglamentas) ⁽³⁾, vadovaujantis jo 3 straipsnio 1 dalies a punktu, taip pat galioja keleiviams, iš Šveicarijos oro uostų skrendantiems į trečiąją valstybę?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 21 d. Šveicarijos Konfederacijos ir Europos bendrijos susitarimas dėl oro transporto — Baigiamasis aktas — Bendros deklaracijos — Pranešimo apie septynių susitarimų su Šveicarijos konfederacijos dėl laisvo asmenų judėjimo, oro transporto, prekių ir keleivių vežimo geležinkeliais ir keliais, Vyriausybės vykdomų viešųjų pirkimų, bendradarbiavimo mokslo ir technologijų srityje, abipusio pripažinimo atitikties įvertinimo srityje ir prekybos žemės ūkio produktais įsigaliojimą (OL L 114, 2002, p. 73, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 41 t., p. 94).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 26 d. Jungtinio Bendrijos ir Šveicarijos oro transporto komiteto, įsteigto Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimu dėl oro transporto, Sprendimas Nr. 2/2010, kuriuo keičiamas Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto priedas (OL L 347, p. 54).

⁽³⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).

2013 m. gegužės 24 d. Verwaltungsgerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje T-Mobile Austria GmbH prieš Telekom-Control-Kommission

(Byla C-282/13)

(2013/C 260/35)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: T-Mobile Austria GmbH

Kita apeliacinio proceso šalis: Telekom-Control-Kommission

Kitos bylos šalys: Hutchison 3 G Austria Holdings GmbH, Hutchinson 3G Austria GmbH, Orange Austria Telecommunication GmbH, Stubai SCA, Orange Belgium SA, A1 Telekom Austria AG

Kita bylos šalis: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Prejudicinis klausimas

Ar 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB⁽¹⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) 4 ir 9b straipsniai bei 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB⁽²⁾ dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) 5 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas Leidimų direktyvos 5 straipsnio 6 dalyje nurodytoje nacionalinėje procedūroje konkurentui suteikiamas subjekto, kuriam [sprendimas] turi įtakos, statusas, kaip tai suprantama pagal Pagrindų direktyvos 4 straipsnio 1 dalį?

⁽¹⁾ (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349)

⁽²⁾ (OL L 108, 2002 4 24, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337)

2013 m. gegužės 29 d. Finanzgericht München (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Data I/O GmbH prieš Hauptzollamt München

(Byla C-297/13)

(2013/C 260/36)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht München

Pagrindinės bylos šalys

Pareiškėja: Data I/O GmbH

Atsakovė: Hauptzollamt München

Prejudicinis klausimas

Ar Kombinuotosios nomenklatūros (KN) XVI skyriaus⁽¹⁾ 2 pastabos a punktas aiškintinas taip, kad prekė, kuri atitinka klasifikavimo tiek kaip dalis, kaip ji suprantama pagal KN 8473 poziciją, tiek kaip savarankiška prekė kitoje KN 84 arba 85 skirsnio pozicijoje sąlygas, turi būti klasifikuojama kitoje pozicijoje, nes KN 8473 pozicija neturi pirmumo kitų KN 84 ir 85 skirsnio pozicijų atžvilgiu?

⁽¹⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382), iš dalies pakeistas 2001 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2031/2001 (OL L 279, p. 1), 2002 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1832/2002 (OL L 290, p. 1), 2003 m. rugsėjo 11 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1789/2003 (OL L 281, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 2 sk., 14 t., p. 3) ir 2004 m. rugsėjo 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1810/2004 (OL L 327, p. 1).

2013 m. birželio 6 d. Bundesgerichtshof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Novo Nordisk Pharma GmbH prieš Corinna Silber

(Byla C-310/13)

(2013/C 260/37)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Atsakovė ir kasatorė: Novo Nordisk Pharma GmbH

Ieškovė ir atsakovė kasaciniame procese: Corinna Silber

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 85/374/EEB⁽¹⁾ 13 straipsnis aiškintinas taip, kad ši direktyva apskritai neturi įtakos Vokietijoje įtvirtintai atsakomybei už vaistus kaip „specialiai atsakomybės sistemai“, todėl vaistus reglamentuojančiuose nacionalinės teisės aktuose nustatyta atsakomybės sistema gali būti toliau plėtojama arba ar ši nuostata aiškintina taip, kad pranešimo apie šią direktyvą momentu (1985 m. liepos 30 d.) vaistus reglamentuojančiuose teisės aktuose numatyti atsakomybės atvejai negali būti išplėsti?

⁽¹⁾ 1985 m. liepos 25 d. Tarybos Direktyva dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo (OL L 210, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 257)

2013 m. birželio 11 d. Thüringer Oberlandesgericht (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Udo Rätzke prieš S+K Handels GmbH

(Byla C-319/13)

(2013/C 260/38)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Thüringer Oberlandesgericht

Pagrindinės bylos šalys

Išskovas: Udo Rätzke

Atsakovė: S+K Handels GmbH

Prejudicinis klausimas

Ar 2010 m. rugsėjo 28 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1062/2010 ⁽¹⁾, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/30/ES nustatant televizijos aparatų ženklavimo energijos vartojimo efektyvumo etikete reikalavimus, 4 straipsnio a punktas turi būti aiškinamas taip, kad

prekiautojas (nuo 2011 m. lapkričio 30 d.) privalo paženklinti etikete televizijos aparatus tik tuo atveju, jeigu tiekėjai pagal minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punktą (nuo 2011 m. lapkričio 30 d.) tuos televizijos aparatus jau patiekia su atitinkama etikete,

ar prekiautojas (nuo 2011 m. lapkričio 30 d.) privalo paženklinti ir tokius televizijos aparatus, kuriuos tiekėjai iki 2011 m. lapkričio 30 d. patiekė be atitinkamų etikečių, ir todėl turi (laiku papildomai) pareikalauti etikečių tokiems televizijos aparatams?

⁽¹⁾ OL L 314, p. 64.

2013 m. birželio 14 d. Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) sprendimo byloje T-360/11 Fercal — Consultadoria e Serviços prieš VRDT — Parfums Rochas (Patrizia Rocha)

(Byla C-324/13 P)

(2013/C 260/39)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Apeliantė: Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda, atstovaujama advokato A.J. Rodrigues

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

Apeliantės reikalavimai

— Pripažinti skundą priimtinu ir:

- panaikinti 2013 m. balandžio 10 d. [Bendrojo] Teismo (penktoji kolegija) sprendimą byloje T-360/11, apie kurį pranešta 2013 m. balandžio 11 d., ir vadovaujantis taikytinomis Bendrijos teisės nuostatomis panaikinti 2011 m. balandžio 8 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimą <...> byloje R 2355/2010-2 dėl protesto procedūros 2004 C.
- patvirtinti apeliantės prekių ženklo galiojimą ir palikti jį galioti,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

- Bendrijos prekių ženklo reglamento ⁽¹⁾ 60 straipsnyje dėl apeliacijos padavimo ir rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pateikimo nurodyta, kad apeliacija turi būti paduodama raštu per du mėnesius, o rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, — per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos.
- Nors rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, išsiųstas 2011 m. sausio 27 d., jis gautas 2011 m. vasario 2 d., t. y. jau praėjus Bendrijos prekių ženklo reglamento 60 straipsnyje nustatytiems keturiems mėnesiams.
- Be to, pranešimo terminai ir teikimo būdai numatyti 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2868/95, skirtu įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189).
- Jei terminas nustatytas metais, mėnesiais, savaitėmis ar dienomis, jie pagal minėto reglamento 70 taisyklės 1 ir 2 dalis skaičiuojami nuo kitos dienos po pranešimo, kuris laikomas įvykusių pranešimo dokumento fizinio gavimo momentu.
- Jei terminas nustatytas mėnesiais, kaip tai yra nagrinėjamu atveju, jis pagal 70 taisyklės 4 dalį pasibaigia po keturių mėnesių einančio mėnesio tą pačią dieną.
- Šio termino eigą sustabdo ypatingos ir *force majeure* aplinkybės, už kurias nė viena iš šalių neatsako.
- Taigi, kadangi apeliantė pranešimą apie sprendimą gavo 2010 m. rugsėjo 27 d. ir ji turėjo keturis mėnesius pateikti rašytinį prašymą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, termino eiga prasidėjo 2010 m. rugsėjo 28 d. ir pasibaigė po keturių mėnesių einančio mėnesio tą pačią dieną, t. y. 2011 m. sausio 28 d.

- Tai reiškia, kad atitinkamą veiksmaŲ apeliantė turėjo atlikti per šį laikotarpį, nes kitaip jos teisės būtų apribotos, nes ji turėtų ne keturių mėnesių, o trumpesnį terminą.
- Rašytinį prašymą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, apeliantė paštu išsiuntė 2011 m. sausio 27 d., t. y. priešpaskutinę termino dieną.
- Rašytinį prašymą atsakovė gavo 2011 m. vasario 2 d., nes jis išsiųstas savaitės pabaigoje.
- Apeliantė mano pasielgusi teisėtai ir laikydamosi nustatyto termino, todėl jos apeliacija turi būti priimta.
- Šiuo atžvilgiu ji nurodo, kad apeliacija pateikta per Bendrijos prekių ženklų reglamento 60 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytą dviejų mėnesių terminą.
- Be to, apeliacijos motyvai raštu išdėstyti per keturių mėnesių terminą.
- Apeliantė pažymi, kad šie motyvai išsiųsti paštu, taigi ji nebeturi galimybių jų kontroliuoti.
- Skundžiamame sprendime minimas „padavimas“, net atsižvelgus į skirtingas nuomones ir galimus išaiškinimus, jokių atveju negali būti sutapatintas su atsakovės gavimu, nes priešingu atveju apeliantei neliktų teisės aktais jai suteikto laiko.
- Priešingai nei skundžiamame sprendime nurodytas ir taikytas išaiškinimas, Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnyje aiškiai minimas rašytinio prašymo, kuriame nurodomi jo apeliacijos pagrindai, padavimas per keturių mėnesių terminą, tačiau tai neturi ir negali reikšti, kad per šį laikotarpį toks prašymas turi būti ir gautas, nes pateikimas ir gavimas ne visuomet vyksta tuo pačiu metu.
- Be abejo, savo pareigą apeliantė turi įvykdyti per nustatytą terminą, o tai ji ir padarė, tačiau aiškinimui, pagal kurį reikia paisyti būtent gavimo datos, negalima pritarti, nes jis, atsižvelgiant į valstybių gausą ir tai, kad Reglamente Nr. 2868/95 nenurodžius galimų ar reikalaujamų pateikimo būdų visi jie yra lygiaverčiai, pažeistų vienodo vertinimo principą.
- Apeliantė teigia, kad tai, jog keturių mėnesių terminas skirtas tik išsiųsti atitinkamą prašymą, juo labiau matyti iš to, kad savo ketinimą teikti apeliaciją apeliantė išreiškė jau anksčiau, taigi motyvų pateikimas nėra nei naujiena, nei netikėtumas.
- Atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo motyvus, apeliantė mano, kad skundžiamas sprendimas pažeidžia Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklų 60 straipsnį ir Reglamento Nr. 2868/95 61, 62, 63, 64, 65 ir 70 taisykles.

(¹) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas s(EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklų (Kodifikuota redakcija) (OL L 78, p. 1).

2013 m. birželio 18 d. Tribunalul Sibiu (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ilie Nicolae Nicula prieš Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

(Byla C-331/13)

(2013/C 260/40)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul Sibiu

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Ilie Nicolae Nicula

Atsakovės: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciniai klausimai

Ar Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17, 20, 21 straipsnių ir SESV 110 straipsnio nuostatos, o taip pat teisinio saugumo principas ir *non reformatio in peius* principas, įtvirtinti Sąjungos teisėje ir Teisingumo Teismo praktikoje (¹), gali būti aiškinami kaip draudžiantys tokius teisės aktus, kaip antai Nepaprastasis vyriausybės potvarkis Nr. 9/2013?

(¹) 1998 m. gruodžio 3 d. Sprendimas *Belgacodex* (C-381/97, Rink. p. I-8153); 1978 m. spalio 12 d. Sprendimas *Belbouab* (10/78, Rink. p. 1915).

2013 m. birželio 19 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nordex Food A/S prieš Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Byla C-334/13)

(2013/C 260/41)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir kasatorė: Nordex Food A/S

Atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciniai klausimai

1. Ar priimant sprendimą dėl eksporto grąžinamosios išmokos skyrimo reikia daryti išvadą, kad eksporto licencija pagal Reglamento (EB) Nr. 800/1999 (¹), nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo

žemės ūkio produktams taisyklės, 4 straipsnio 1 dalį tinkamai pateikta, kai eksporto muitinė priėmė eksporto deklaraciją, kartu su kuria nepateikta licencija, ir nustatė eksportuotojui konkretų terminą licencijai pateikti, o eksportuotojas, laikydamasis termino, ją pateikė?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar pagal Reglamento (EB) Nr. 800/1999, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisyklės, 4 straipsnio 1 dalį imperatyviai reikalaujama pateikti eksporto licenciją jau eksporto deklaracijos atidavimo momentu, ar pakanka, kad eksportuotojas tokią eksporto licenciją (išduotą iki eksporto sandorio) pateiktų per mokėjimo procedūrą?
3. Ar gali eksportuotojas, kuris iš pradžių pateikė netikrus muitinės dokumentus, patvirtinančius, kad eksportuojami produktai pristatyti į paskirties šalį, jau pasibaigus dokumentų pateikimo terminui, nustatytam Reglamentu (EB) Nr. 800/1999, nustatančiu bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisyklės, pateikti galiojančius muitinės dokumentus ir taip išsaugoti savo teisę į išmoką, jei dėl pavėluotai pateiktų dokumentų nebuvo nei uždelsta, nei sutrukdyta mokėjimo procedūra, nes paraiška dėl grąžinamosios išmokos iš pradžių buvo atmeta dėl kitų priežasčių, o ne dėl to, kad nebuvo pateikta pristatymo įrodymų, ir tokie įrodymai buvo pateikti po to, kai nustatyta, kad dokumentai suklastoti?
4. Ar yra pagrindas pagal Reglamento (EB) Nr. 800/1999, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisyklės, 51 straipsnį skirti baudą ir tada, kai prašoma eksporto grąžinamoji išmoka atitinka faktiškai taikomą išmoką, tačiau per mokėjimo procedūrą eksportuotojas iš pradžių pateikia dokumentus, kurių pagrindu eksporto grąžinamosios išmokos nebūtų galima taikyti?

(¹) 1999 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/1999, nustatantis bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisyklės (OL L 102, p. 11; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 129).

2013 m. birželio 18 d. *Scottish Land Court* (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Robin John Feakins prieš The Scottish Ministers*

(Byla C-335/13)

(2013/C 260/42)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Scottish Land Court

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Robin John Feakins

Atsakovas apeliacinėje byloje: The Scottish Ministers

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, teisingai aiškinant Komisijos reglamento (EB) Nr. 795/2004 (¹) 18 straipsnio 2 dalį, ji taikoma:
 - a) kai ūkininkas atitinka bet kurių dviejų ar daugiau iš toliau nurodytų straipsnių: Reglamento (EB) Nr. 795/2004 19, 20, 21, 22, 23 ir 23a straipsnių ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 (²) 37 straipsnio 2 dalies, 40 straipsnio, 42 straipsnio 3 dalies ir 42 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygas ar tik
 - b) kai ūkininkas atitinka bet kurių dviejų ar daugiau iš toliau nurodytų straipsnių: Komisijos reglamento (EB) Nr. 795/2004 19, 20, 21, 22, 23 ir 23a straipsnių arba atskirai — dviejų ar daugiau Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 37 straipsnio 2 dalies, 40 straipsnio, 42 straipsnio 3 dalies ir 42 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygas.
2. Jeigu 18 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kaip nurodyta 1 klausimo a punkte, ar 18 straipsnio 2 dalis negalioja visa ar iš dalies dėl vienos ar abiejų apelianto toliau nurodytų priežasčių:
 - a) dėl to, kad Komisija, priimdama Reglamentą (EB) Nr. 795/2004, neturėjo įgaliojimų šiuo tikslu priimti 18 straipsnio 2 dalies; arba
 - b) dėl to, kad Komisija, priimdama Reglamentą (EB) Nr. 795/2004, nenurodė 18 straipsnio 2 dalies motyvų.
3. Jeigu 18 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kaip nurodyta 1 straipsnio a punkte, o į 2 klausimą reikia atsakyti neigiamai, ar 18 straipsnio 2 dalis taikoma tuo atveju, kai ūkininkas pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 795/2004 22 straipsnį gavo preliminarų patvirtinimą dėl teisių į išmoką paskirstymo jo ūkiui iš nacionalinio rezervo 2005 m., tačiau šis paskirstymas IAKS formoje deklaruojamas tik 2007 m., kai ūkininkas perėmė ūkį?

(¹) 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 95/2004, nustatantis išsamias bendrosios išmokos schemas, pateiktos Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisyklės ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisyklės (OL L 141, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 44 t., p. 226).

(²) 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisyklės ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269).

2013 m. birželio 19 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-671/11, *IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH prieš Europos Komisiją*

(Byla C-336/13 P)

(2013/C 260/43)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama F. Dintilhac, G. Wilms, G. Zavvos

Kita proceso šalis: *IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH*

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2013 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimą, priimtą byloje T-671/11.
- Atmesti 2011 m. gruodžio 11 d. *IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH* pareiktą ieškinį.
- Priteisti iš *IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH* bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Skundžiamame teismo sprendime padarytos kelios teisės klaidos:

- a) pažeidžiama Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią kompensacinėmis palūkanomis siekiama kompensuoti infliaciją;
- b) priešingai nei numatyta Teisingumo Teismo praktikoje, jame nedaromas skirtumas tarp kompensacinių palūkanų ir delspinigių ir dviejų sumų dydis nustatomas pagal Europos Centrinio Banko normą, taikomą pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidintą dviem punktais;
- c) jame padaryta skaičiavimo klaida dėl to, kad jame kapitalizuojamos kompensacinės palūkanos ir delspinigiai skaičiuojami nuo 2011 m. balandžio 15 d.;
- d) jame klaidingai aiškinamas ginčijamas sprendimas ir Bendrojo Teismo sprendimas byloje T-297/05 ⁽¹⁾ bei iškraipomos faktinės aplinkybės;
- e) jis nepakankamai motyvuotas: jis neleidžia nustatyti priežasčių, pateisinančių palūkanų sumą ir datą, nuo kurios skaičiuoti delspinigiai, be to, patys motyvai tarpusavyje prieštarauja;

- f) juo pažeidžiami Sąjungos teisės principai nepagrįsto praturtėjimo srityje.

⁽¹⁾ 2011 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *IPK International prieš Komisiją*, Rink. p. II-1859.

2013 m. birželio 24 d. Supremo Tribunal Administrativo (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Cruz & Companhia Lda prieš Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)*

(Byla C-341/13)

(2013/C 260/44)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supremo Tribunal Administrativo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Cruz & Companhia Lda*

Atsakovė: *Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 3 straipsnio 1 dalyje numatytas senaties terminas, per kurį galima pradėti procesą, taikomas tik santykiuose tarp Europos bendrijos ir atsakove esančios Bendrijos paramą administruojančios mokėjimo institucijos, ar ir santykiuose tarp atsakove esančios Bendrijos paramą administruojančios mokėjimo institucijos ir pareiškėju esančio apskaičiuotą paramą, kuri laikoma neteisėtai suteikta, gavusio asmens?
2. Jeigu 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 3 straipsnio 1 dalyje numatytas senaties terminas taikomas ir santykiuose tarp paramą administruojančios mokėjimo institucijos ir apskaičiuotą paramą, kuri laikoma neteisėtai suteikta, gavusio asmens, ar reikia suprasti, kad minėtas terminas taikomas ne tik administracinių nuobaudų, kaip jos suprantamos pagal minėto reglamento 5 straipsnį, atveju, bet ir administracinių priemonių, kaip jos suprantamos pagal to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalį, atveju, būtent, kai reikalaujama grąžinti neteisėtai gautą sumą?

2013 m. birželio 24 d. Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Modelo Continente Hipermercados SA prieš Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Byla C-343/13)

(2013/C 260/45)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal do Trabalho de Leiria

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Modelo Continente Hipermercados SA

Atsakovė: Autoridade Para As Condições de Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, atsižvelgiant į Bendrijos teisę, konkrečiai kalbant, į Direktyvą 2011/35/ES ⁽¹⁾ ir jos 19 straipsnį, sujungus įmones prijungiančiai bendrovei taip pat turi būti perduota administracinė atsakomybė už veikas, kurias padarė prijungta bendrovė iki sujungimo įregistravimo?
2. Ar, taikant direktyvą, bauda už administracinę teisės pažeidimą gali būti pripažinta skola trečiosioms šalims (šiuo atveju — valstybei už darbo teisės normų pažeidimus) ir ar ta skola (bauda), kurios atžvilgiu valstybė yra kreditorė, už administracinę darbo teisės pažeidimą gali būti perduota prijungiančiai bendrovei?
3. Ar Komercinių bendrovių kodekso 112 straipsnio aiškinimas, kad tuo straipsniu nereikalaujama nutraukti procedūros dėl administracinio darbo teisės pažeidimo, padaryto iki prijungimo, ar panaikinti už tą pažeidimą skirtos baudos, prieštarauja minėtai Bendrijos direktyvai, kurioje nustatytos bendrovių jungimo pasekmės, nes toks platus nuostatos aiškinimas prieštarauja Bendrijos teisės principams ir, konkrečiai kalbant, direktyvos 19 straipsniui?
4. Ar tokiu aiškinimu nepažeidžiamas principas, kad negali kilti administracinė atsakomybė už darbo teisės pažeidimus, jei nėra prijungiančiosios bendrovės objektyviosios (lengvesnės) atsakomybės arba atsakomybės dėl kaltės?

⁽¹⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL L 110, p. 1).

2013 m. birželio 24 d. Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Cristiano Blanco prieš Agenzia delle Entrate

(Byla C-344/13)

(2013/C 260/46)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Commissione tributaria provinciale di Roma

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Cristiano Blanco

Atsakovė: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prejudicinis klausimas

Ar 1986 m. gruodžio 22 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 917 (*Testo Unico Imposte sui Redditi* (Bendrasis tekstas dėl pajamų mokesčio)) 67 straipsnio d punkte nustatytos pareigos, susijusios su Italijoje gyvenančio asmens kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse lošimo namuose gautų laimėjimų deklaravimu ir apmokestinimu neprieštarauja EB sutarties 49 straipsnį, ar vis dėlto jos gali būti pateisinamos viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir visuomenės sveikatos sumetimais, kaip tai suprantama pagal EB sutarties 46 straipsnį?

2013 m. birželio 24 d. Supreme Court (Airija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Karen Millen Fashions Ltd prieš Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Byla C-345/13)

(2013/C 260/47)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Karen Millen Fashions Ltd

Atsakovė: Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nagrinėjant dizaino, kuris, kaip teigiama, gali būti saugomas kaip neregistruotasis Bendrijos dizainas, kaip jis

suprantamas pagal 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino ⁽¹⁾, individualias savybes jo bendras išpūdis informuotam vartotojui, kaip jis suprantamas pagal šio reglamento 6 straipsnį, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į tai, ar jis skiriasi nuo bendro išpūdžio, kurį tokiam vartotojui padaro a) bet kuris individualus dizainas, kuris anksčiau tapo prieinamas visuomenei, arba b) daugiau nei vieno tokio ankstesnio žinomo dizaino savybių derinys?

2. Ar Bendrijos dizainų teismas privalo laikyti neregistruotąjį Bendrijos dizainą galiojančiu, kaip numatyta 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino 85 straipsnio 2 dalyje, jeigu teisių savininkas tik nurodo, kas sudaro dizaino individualias savybes, ar teisių turėtojas privalo įrodyti, kad dizainas turi individualių savybių pagal reglamento 6 straipsnį?

⁽¹⁾ OL L 3, p. 1.

2013 m. birželio 25 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-351/13)

(2013/C 260/48)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Markoulli ir B. Schima

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, jog neužtikrindama, kad nuo 2012 m. sausio 1 d. dedeklės vištos nebebūtų auginamos nepagerintuose narvuose, Graikijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal 1999 m. liepos 19 d. Tarybos direktyvos 1999/74/EB, nustatančios būtiniausius dedeklių vištų apsaugos standartus ⁽¹⁾, 3 straipsnį ir 5 straipsnio 2 dalį.

— Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Direktyvos 1999/74 5 straipsnio 2 dalį draudžiama nuo 2012 m. sausio 1 d. vištas dedekles auginti nepagerintuose narvuose. Be to, šios direktyvos 3 straipsnyje nurodyta, kad valstybės narės privalo užtikrinti, kad dedeklių vištų savininkai ir laikytojai joms taikytų tik direktyva leidžiamas auginimo sistemas.

Nuo 2011 m. Komisija atkreipė valstybių narių dėmesį į jų išipareigojimą laikyti minėtų direktyvos nuostatų. Iš Graikijos Respublikos pateiktos informacijos buvo matyti, kad nemažai dedeklių vištų auginimo įrenginių savininkų ir laikytojų neįvykdys išipareigojimų pagal Direktyvą 1999/74 iki joje numatytos datos.

Iš duomenų, kuriuos Graikijos Respublika pateikė per ikiteisminę procedūrą, taip pat iš neseniai atnaujintų duomenų matyti, kad Graikijos Respublika vis dar neįvykdė išipareigojimų pagal direktyvos 1999/74 3 straipsnį ir 5 straipsnio 2 dalį.

⁽¹⁾ OL L 203, p. 53; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 26 t., p. 225.

2013 m. birželio 27 d. Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Umbra Packaging srl prieš Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Byla C-355/13)

(2013/C 260/49)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Umbra Packaging srl

Atsakovė: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2003 m. Įstatyminio dekreto Nr. 259 160 straipsnis, kuriame numatyta valstybės koncesijos rinkliava, mokėtina pagal 1972 m. Prezidento dekreto Nr. 641 priedo 21 punkte įtvirtintą tarifą, atitinka Direktyvos 20/2002/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnį, pagal kurį liberalizuotoje ryšių sistemoje administracinės valdžios institucijos netenka kompetencijos vykdyti kontrolę, kuria grindžiamas paslaugų gavėjui taikomas mokestis?

2. Ar 1990 m. ministro dekreto Nr. 33 3 straipsnio 2 dalis, į kurią daroma nuoroda prie 1972 m. Prezidento dekreto Nr. 641, iš dalies pakeisto 1991 m. Dekreto įstatymo Nr. 151 3 straipsniu, pridėtos tarifų lentelės 21 punkte, atitinka laisvos konkurencijos sistemą ir Sutarties 102 straipsnyje įtvirtintą draudimą taikyti nevienodas sąlygas lygiaverčiams sando-riams?

3. Ar skirtingo valstybės koncesijos rinkliavos tarifo nustatymas viešosiomis paslaugomis besinaudojantiems privatiems asmenims ir įmonėms ir jo taikymas tik abonentinėms sutartims, o ne išankstinio mokėjimo paslaugoms, atitinka pagrįstumo ir tinkamumo kriterijus ir nesudaro kliūčių konkurencinės rinkos sukūrimui?

(¹) 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL L 108, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337).

2013 m. birželio 27 d. Supreme Court of the United Kingdom pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Public Relations Consultants Association Ltd prieš The Newspaper Licensing Agency Ltd ir kt.

(Byla C-360/13)

(2013/C 260/50)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court of the United Kingdom

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Public Relations Consultants Association Ltd

Kita proceso šalis: The Newspaper Licensing Agency Ltd ir kt.

Prejudiciniai klausimai

Tokiomis aplinkybėmis, kai:

- i) galutinis naudotojas žiūri tinklalapį jo neparsisiųsdamas, nespausdinamas ar nemėgindamas kitu būdu padaryti jo kopijos,
- ii) tokio tinklalapio kopijos automatiškai daromos ekrane ir galutinio naudotojo standžiojo disko interneto podėlyje,
- iii) tokių kopijų kūrimas yra būtinas techniniams procesams, susijusiems su tinkamu ir veiksmingu interneto naršymu,
- iv) ekrano kopija lieka ekrane, kol galutinis naudotojas išeina iš atitinkamo tinklalapio, o tuomet ji automatiškai pašalinama kompiuteriui veikiant įprastai,
- v) podėlyje išsaugota kopija lieka podėlyje, kol ją pakeičia kiti duomenys, galutiniam naudotojui žiūrint kitus tinklalapius, o tuomet ji automatiškai pašalinama kompiuteriui veikiant įprastai, ir

vi) kopijos išlieka ne ilgiau negu trunka įprastiniai procesai, susiję su iv ir v punktuose nurodytu interneto naudojimu,

ar tokios kopijos yra i) laikinos, ii) trumpalaikės arba atsitiktinės ir iii) būtina bei svarbi technologinio proceso dalis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB (¹) 5 straipsnio 1 dalį?

(¹) 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230).

2013 m. birželio 26 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Slovakijos Respubliką

(Byla C-361/13)

(2013/C 260/51)

Proceso kalba: slovakų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama F. Schatz ir A. Tokár

Atsakovė: Slovakijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad atsisakiusi suteikti Įstatyme Nr. 592/2006 numatytą kalėdinę premiją asmenims, gyvenantiems kitoje nei Slovakijos Respublika valstybėje narėje, Slovakijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 45 ir 48 straipsnius ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 (¹) dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72) 7 straipsnį.

— Priteisti iš Slovakijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Įstatyme Nr. 592/2006 numatyta kalėdinė premija — tai Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalies d punkte numatyta senatvės išmoka, kuri turi būti mokama ir asmenims, gyvenantiems už atitinkamos valstybės narės (šiuo atveju Slovakijos Respublikos) ribų. Todėl nacionalinės teisės nuostata negali būti ribojama asmenų, gyvenančių už Slovakijos Respublikos ribų, teisė gauti kalėdinę premiją. Vadinasi, Slovakijos Respublikos vidaus teisės nuostata, kurioje numatytas toks apribojimas, pažeidžiami SESV 45 ir 48 straipsniai bei Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnis.

(¹) OL L 166, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72.

2013 m. birželio 28 d. Corte suprema di cassazione (Italija)
pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Maurizio Fiamingo prieš Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Byla C-362/13)

(2013/C 260/52)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: Maurizio Fiamingo

Atsakovė: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar darbui jūrų laivyboje taikomi Direktyvoje 1999/70/EB ⁽¹⁾ esančio Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis punktai, būtent ar 2 punkto 1 dalis taip pat taikoma su pagal terminuotas sutartis kasdieną kursuojančiuose keltuose dirbantiems darbuotojams?
2. Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB esantį Bendrąjį susitarimą, būtent pagal 3 punkto 1 dalį draudžiama nacionalinės teisės nuostata (Navigacijos kodekso 332 straipsnis), kurioje numatyta, jog turi būti nurodoma sutarties „trukmė“, o ne „terminas“, ir ar su šia direktyva suderinamas sutarties trukmės numatymas, kai nurodomas savaime aiškus galutinis terminas („daugiausia 78 dienos“), tačiau neaišku, kada jis baigiasi?
3. Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB esantį Bendrąjį susitarimą, būtent pagal 3 punkto 1 dalį draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos (Navigacijos kodekso 325, 326 ir 332 straipsniai), kuriose nurodytos objektyvios terminuotų sutarčių sudarymo priežastys paprasčiausiai numatant vykdytiną reisą ar reisu, taip iš esmės sutapatinant sutarties dalyką (paslaugą) su sudarymo pagrindu (terminuotos sutarties sudarymo priežastis)?
4. Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB esantį Bendrąjį susitarimą draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos (šiuo atveju Navigacijos kodekso normos), pagal kurias tuo atveju, kai paeiliui sudaromos sutartys (kai gali būti piktnaudžiaujama, kaip tai suprantama pagal 5 punktą), neleidžiama jų pakeisti neterminuotais darbo santykiais (Navigacijos kodekso 326 straipsnyje numatyta priemonė, taikoma tik tais atvejais, kai įdarbintas asmuo nepertraukiamai ilgiau nei vienerius metus teikia paslaugą, ir tais atvejais, kai laikotarpis tarp sutarties galiojimo pabaigos ir vėlesnės sutarties sudarymo nėra ilgesnis nei 60 dienų)?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 s., 3 t., p. 368).

2013 m. birželio 28 d. Corte suprema di cassazione (Italija)
pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Leonardo Zappalà prieš Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Byla C-363/13)

(2013/C 260/53)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: Leonardo Zappalà

Atsakovė: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar darbui jūrų laivyboje taikomi Direktyvoje 1999/70/EB ⁽¹⁾ esančio Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis punktai, būtent ar 2 punkto 1 dalis taip pat taikoma su pagal terminuotas sutartis kasdieną kursuojančiuose keltuose dirbantiems darbuotojams?
2. Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB esantį Bendrąjį susitarimą, būtent pagal 3 punkto 1 dalį draudžiama nacionalinės teisės nuostata (Navigacijos kodekso 332 straipsnis), kurioje numatyta, jog turi būti nurodoma sutarties „trukmė“, o ne „terminas“, ir ar su šia direktyva suderinamas sutarties trukmės numatymas, kai nurodomas savaime aiškus galutinis terminas („daugiausia 78 dienos“), tačiau neaišku, kada jis baigiasi?
3. Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB esantį Bendrąjį susitarimą, būtent pagal 3 punkto 1 dalį draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos (Navigacijos kodekso 325, 326 ir 332 straipsniai), kuriose nurodytos objektyvios terminuotų sutarčių sudarymo priežastys paprasčiausiai numatant vykdytiną reisą ar reisu, taip iš esmės sutapatinant sutarties dalyką (paslaugą) su sudarymo pagrindu (terminuotos sutarties sudarymo priežastis)?
4. Ar pagal Direktyvoje 1999/70/EB esantį Bendrąjį susitarimą draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos (šiuo atveju Navigacijos kodekso normos), pagal kurias tuo atveju, kai paeiliui sudaromos sutartys (kai gali būti piktnaudžiaujama, kaip tai suprantama pagal 5 punktą), neleidžiama jų pakeisti neterminuotais darbo santykiais (Navigacijos kodekso 326 straipsnyje numatyta priemonė, taikoma tik tais atvejais, kai įdarbintas asmuo nepertraukiamai ilgiau nei vienerius metus teikia paslaugą, ir tais atvejais, kai laikotarpis tarp sutarties galiojimo pabaigos ir vėlesnės sutarties sudarymo nėra ilgesnis nei 60 dienų)?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 s., 3 t., p. 368).

2013 m. birželio 28 d. High Court of Justice (Chancery Division) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje International Stem Cell Corporation prieš Comptroller General of Patents

(Byla C-364/13)

(2013/C 260/54)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (Chancery Division) (Jungtinė Karalystė)

Pagrindinės bylos šalys

Pareiškėja: International Stem Cell Corporation

Atsakovė: Comptroller General of Patents

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 98/44/EB⁽¹⁾ dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos 6 straipsnio 2 dalies c punkte vartojama sąvoka „žmonių embrionai“ apima neapvaisintas žmonių kiaušialąstes, kurios partenogenezės būdu priverčiamos dalytis ir vystytis ir kurios, kitaip nei apvaisintos kiaušialąstės, sudarytos tik iš pluri-ripotentinių ląstelių, todėl iš jų negali išsivystyti žmogus?

⁽¹⁾ 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/44/EB dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos (OL L 213, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 395).

2013 m. liepos 1 d. Corte suprema di cassazione (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje likviduojama Profit Investment SIM SpA prieš Stefano Ossi ir Commerzbank AG

(Byla C-366/13)

(2013/C 260/55)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir prašymą dėl jurisdikcijos nustatymo pateikusi šalis: likviduojama Profit Investment SIM SpA

Atsakovai: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar gali būti pripažinta sąsaja tarp atskirų bylų, nurodyta Reglamento Nr. 44/2001⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalyje, kai skiriasi dviejuose ieškiniuose pateiktų reikalavimų dalykas ir pagrindas, kuriuo remiantis šie reikalavimai buvo pateikti teisme, kai tarp jų nėra subordinacinio ryšio ar loginio teisinio neatitikimo, tačiau galimas vieno iš ieškinių patenkinimas iš esmės gali turėti įtakos visiems interesams, kuriuos saugant buvo pateiktas kitas ieškinys?
2. Ar reikalavimas, kad sąlyga dėl jurisdikciją suteikiančio susitarimo būtų rašytinės formos, nustatytas minėto reglamento 23 straipsnio 1 dalies a punkte, laikomas įvykdytu, kai tokia sąlyga įrašyta į dokumentą (*Information memorandum*), kurį vienašališkai parengė obligacijų emitentas, ir pagal kurią jurisdikciją suteikiantis susitarimas taikomas ginčams su bet kuriuo minėtų obligacijų įgijėju jų galiojimo laikotarpiu? Ar vis dėlto sąlygos dėl jurisdikciją suteikiančio susitarimo įtraukimas į dokumentą, skirtą reguliuoti tarptautinę obligacijų emisiją, gali būti laikomas priimtinas, nes yra tarptautinėje prekyboje panaudojimą atitinkančios formos, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 23 straipsnio 1 dalies c punktą?
3. Ar minėto reglamento 5 straipsnio 1 dalyje nuoroda „dėl sutarties“ apima tik ginčus teisme dėl iš sutarčių kylančių teisinių santykių, tačiau neapima tų ginčų, kurie labai priklauso nuo minėtų santykių, ar vis dėlto ji apima ir ginčus, kuriuose ieškovas, nesiremdamas sutartimi, neigia teisiniu požiūriu galiojantį sutartinį santykį ir siekia, kad būtų gražinta sumokėta suma, remdamasis dokumentu, kuris iš esmės neturi jokios teisinės galios?

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42).

2013 m. liepos 1 d. Commissione tributaria provinciale di Roma (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Pier Paolo Fabretti prieš Agenzia delle Entrate

(Byla C-367/13)

(2013/C 260/56)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Commissione tributaria provinciale di Roma

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Pier Paolo Fabretti

Atsakovė: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Prejudicinis klausimas

Ar 1986 m. gruodžio 22 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 917 (*Testo Unico Imposte sui Redditi* (Bendrasis tekstas dėl pajamų mokesčio)) 67 straipsnio d punkte nustatytos pareigos, susijusios su Italijoje gyvenančio asmens kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse lošimo namuose gautų laimėjimų deklaravimu ir apmokestinimu neprieštarauja EB sutarties 49 straipsniui, ar vis dėlto jos gali būti pateisinamos viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ir visuomenės sveikatos sumetimais, kaip tai suprantama pagal EB sutarties 46 straipsnį?

2013 m. liepos 1 d. *Rechtbank Oost-Brabant s-Hertogenbosch* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš N.F. Gielen ir kt.

(Byla C-369/13)

(2013/C 260/57)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Oost-Brabant s-Hertogenbosch

Pagrindinės bylos šalys

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Prejudiciniai klausimai

1a. Ar cheminė medžiaga alfa-fenilacetonitrilas (CAS numeris 4468-48-8, toliau – APAAN) gali būti prilyginama į oficialų sąrašą įtrauktai medžiagai 1-fenil-2-propanonui (CAS numeris 103-79-7, toliau — BMK)? Pirmiausia *rechtbank* norėtų sužinoti, ar olandiškas žodis „bevatten“ („turintis“) arba angliškas žodis „containing“ bei prancūziškas žodis „contenant“ turi būti aiškinami taip, kad BMK kaip toks savaime turi būti aptinkamas medžiagoje APAAN.

Jei į 1a klausimą būtų atsakyta neigiamai, *rechtbank* norėtų Teisingumo Teismui pateikti tokius papildomus klausimus:

1b. Ar APAAN laikytinas viena iš medžiagų <...> [kurios sudarytos] taip, kad <...> yra sunkiai panaudojamos arba išgaunamos greitai pritaikomomis ar ekonomiškai naudingomis priemonėmis („stoffen, die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijker of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd“, „substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means“ arba „une autre préparation contenant un ou plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre en œuvre ou économiquement viable“)? Remiantis 3 priede pateiktais policijos duomenimis, transformavimas veikiausiai yra gana nesudėtingas, galbūt netgi paprastas metodas.

1c. Ar atsakymui į 1b klausimą, pirmiausia kiek tai susiję su formuluote „economische rendabele middelen“ („ekonomiškai naudingomis priemonėmis“)/economically viable means/économiquement viable“, svarbu tai, kad APAAN transformavus į BMK — tai darant neteisėtai — akivaizdžiai (gali būti) gaunamas labai didelis uždirbis, jeigu APAAN perdirbamas į BMK ir (arba) amfetaminus ir (arba) iš APAAN išgautas BMK (nelegaliai) pateikiamas į rinką?

2. Reglamento Nr. 273/2004⁽¹⁾ 2 straipsnio d punkte ir Reglamento Nr. 111/2005⁽²⁾ 2 straipsnio f punkte apibrėžta „ūkio subjekto“ („operacijų vykdytojo“) sąvoka. Atsakant į toliau pateiktą klausimą reikėtų vadovautis prie-laida, kad tai yra į oficialų sąrašą įtraukta medžiaga, kaip apibrėžta 2 straipsnio a punkte, arba jai prilygintina medžiaga, kaip tai suprantama pagal reglamentų I priedą „Į oficialų sąrašą įtrauktos medžiagos, kaip apibrėžta 2 straipsnio a punkte“.

Ar „ūkio subjekto“ sąvoka apima ir fizinį asmenį, kuris pats arba kartu su juridiniu (-iais) asmeniu (-imis) ir (arba) kitu (-ais) fiziniu (-iais) asmeniu (-imis) neturėdamas leidimo (sąmoningai) disponuoja į oficialų sąrašą įtraukta medžiaga, ir nėra kitų įtarimų keliančių aplinkybių?

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 273/2004 dėl narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) (OL L 47, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 8 t., p. 46).

⁽²⁾ 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 111/2005, nustatantis prekybos narkotinių ir psichotropinių medžiagų pirmtakais (prekursoriais) tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių stebėsenos taisyklės (OL L 11, 2005, p. 1).

2013 m. liepos 2 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Graikijos Respubliką*

(Byla C-378/13)

(2013/C 260/58)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama M. Patakia ir A. Alcover San Pedro

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Konstatuoti, kad nesiėmusi priemonių, būtinų siekiant įvykdyti 2005 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-502/03, *Komisija prieš Graikijos Respubliką*, Graikijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal SESV 260 straipsnio 1 dalį.

- Nurodyti Graikijos Respublikai kaip periodinę baudą sumokėti Komisijai siūlomą 71 193,60 EUR dydžio sumą už kiekvieną pavėluotą dieną vykdyti byloje C-502/03 priimtą sprendimą, skaičiuojant nuo sprendimo, kuris bus priimtas šioje byloje, paskelbimo dienos iki sprendimo byloje C-502/03 įvykdymo dienos.
- Nurodyti Graikijos Respublikai sumokėti Komisijai vienkartinę 7 786,80 EUR dydžio sumą už kiekvieną dieną, skaičiuojant nuo sprendimo byloje C-502/03 paskelbimo dienos iki sprendimo, kuris bus priimtas šioje byloje, paskelbimo dienos arba iki sprendimo byloje C-502/03 įvykdymo dienos, jei jis būtų įvykdytas anksčiau.
- Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. 2005 m. spalio 6 d. sprendime, priimtame byloje C-502/03, Komisija prieš Graikijos Respubliką, Teisingumo Teismas nusprendė:
 - „1. Nesiėmusi visų priemonių, būtinų užtikrinti 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų, iš dalies pakeistos 1991 m. kovo 18 d. Tarybos direktyva 91/156/EEB, 4, 5, 8 ir 9 straipsnių laikymąsi, Graikijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal šią direktyvą.
2. Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.“
2. SESV 260 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jei Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustato, kad valstybė narė neįvykdė kokios nors pareigos pagal Sutartis, reikalaujama, kad ta valstybė narė imtųsi būtinų priemonių Teismo sprendimui įvykdyti.
3. Laikydamosi SESV 260 straipsnyje numatytos ikiteisminės procedūros Komisija išsiuntė Graikijos Respublikai oficialų pranešimą ir papildomą oficialų pranešimą, kuriais pastaroji buvo paraginta pateikti savo pastabas dėl minėto teismo sprendimo vykdymo priemonių įgyvendinimo.
4. Išnagrinėjusi Graikijos Respublikos atsakymus į minėtus laiškus ir ypač Graikijos Respublikos pateiktas aštuonias pažangos atskaitas, Komisija konstatavo, kad praėjus daugiau nei septyneriems metams nuo minėto teismo sprendimo priėmimo Graikijos Respublika vis dar nesiėmė visų priemonių, būtinų siekiant įvykdyti 2005 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimą, priimtą byloje C-502/03, todėl ji nusprendė pareikšti SESV 260 straipsnio 2 dalyje numatytą ieškinį.

2013 m. liepos 3 d. Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-51/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) prieš Europos Komisiją

(Byla C-379/13 P)

(2013/C 260/59)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Apeliantė: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops), atstovaujama advokatų N. Morais Sarmento ir L. Pinto Monteiro

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti visą Bendrojo Teismo priimtą sprendimą.
- Panaikinti visą ginčijamą sprendimą.
- Priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Sprendimui priimti skirto protingo termino pažeidimas

i. Patraukimo atsakomybės senatis

Apeliantė teigia, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pasibaigus Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ 3 straipsnyje nustatytam ketverių metų patraukimo atsakomybės senaties terminui. Be to, net jei būtų reikėję nutraukti patraukimo atsakomybės senaties terminą, buvo praleistas dvigubai ilgesnis senaties terminas ir nebuvo priimtas joks sprendimas, kaip nustatyta minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje. Kadangi naudojimosi atitinkama teise suėjo senaties terminas, ginčijamas sprendimas turi būti laikomas neteisėtu ir negalimu vykdyti.

ii. Teisinio saugumo principo pažeidimas

Apeliantė teigia, kad leisdama prabėgti ilgesniam nei 20 metų laikotarpiui nuo tariamų pažeidimų iki ginčijamo sprendimo priėmimo, Komisija pažeidė teisinio saugumo principą. Šis pagrindinis Europos Sąjungos teisės sistemos principas numato, kad visi asmenys turi teisę į tai, kad jų bylas Sąjungos institucijos išnagrinėtų per protingą laiką.

iii. Teisės į gynybą pažeidimas

Apeliantė mano, kad jos teisė į gynybą buvo pažeista, nes praėjus daugiau nei 20 metų nuo tariamų pažeidimų iki galutinio sprendimo priėmimo, ji nebeteko galimybės laiku pateikti pastabas, t. y. tuo metu, kai ji dar turėjo dokumentus, kuriais galėjo pagrįsti išlaidas, kurias Komisija laiko neatitinkančiomis reikalavimų.

(¹) 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 340).

2013 m. liepos 3 d. Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-52/11 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) prieš Europos Komisiją

(Byla C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Apeliantė: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops), atstovaujama advokatų N. Morais Sarmento ir L. Pinto Monteiro

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti visą Bendrojo Teismo priimtą sprendimą,
- panaikinti visą ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Sprendimui priimti skirto protingo termino pažeidimas

i. Patraukimo atsakomybėn senatis

Apeliantė teigia, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pasibaigus Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 (¹) 3 straipsnyje nustatytam ketverių metų patraukimo atsakomybėn senaties terminui. Be to, net jei būtų reikėję nutraukti patraukimo atsakomybėn senaties terminą, buvo praleistas dvigubai ilgesnis senaties terminas ir nebuvo priimtas joks sprendimas,

kaip nustatyta minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje. Kadangi naudojimusi atitinkama teise suėjo senaties terminas, ginčijamas sprendimas turi būti laikomas neteisėtu ir negalimu vykdyti.

ii. Teisinio saugumo principo pažeidimas

Apeliantė teigia, kad leisdamą prabėgti ilgesniam nei 20 metų laikotarpiui nuo tariamų pažeidimų iki ginčijamo sprendimo priėmimo, Komisija pažeidė teisinio saugumo principą. Šis pagrindinis Europos Sąjungos teisės sistemos principas numato, kad visi asmenys turi teisę į tai, kad jų bylas Sąjungos institucijos išnagrinėtų per protingą laiką.

iii. Teisės į gynybą pažeidimas

Apeliantė mano, kad jos teisė į gynybą buvo pažeista, nes praėjus daugiau nei 20 metų nuo tariamų pažeidimų iki galutinio sprendimo priėmimo, ji nebeteko galimybės laiku pateikti pastabas, t. y. tuo metu, kai ji dar turėjo dokumentus, kuriais galėjo pagrįsti išlaidas, kurias Komisija laiko neatitinkančiomis reikalavimų.

(¹) 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 t., p. 340).

2013 m. liepos 3 d. Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. balandžio 19 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-53/11 Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) prieš Europos Komisiją

(Byla C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Proceso kalba: portugalų

Šalys

Apeliantė: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops), atstovaujama advokatų N. Morais Sarmento ir L. Pinto Monteiro

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti visą Bendrojo Teismo priimtą sprendimą,
- panaikinti visą ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Sprendimui priimti skirto protingo termino pažeidimas

i. Patraukimo atsakomybės senatis

Apeliantė teigia, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas pasibaigus Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ 3 straipsnyje nustatytam ketverių metų patraukimo atsakomybės senaties terminui. Be to, net jei būtų reikėję nutraukti patraukimo atsakomybės senaties terminą, buvo praleistas dvigubai ilgesnis senaties terminas ir nebuvo priimtas joks sprendimas, kaip nustatyta minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje. Kadangi naudojimusi atitinkama teise suėjo senaties terminas, ginčijamas sprendimas turi būti laikomas neteisėtu ir negalimu vykdyti.

ii. Teisinio saugumo principo pažeidimas

Apeliantė teigia, kad leisdamą prabėgti ilgesniam nei 20 metų laikotarpiui nuo tariamų pažeidimų iki ginčijamo sprendimo priėmimo, Komisija pažeidė teisinio saugumo principą. Šis pagrindinis Europos Sąjungos teisės sistemos principas numato, kad visi asmenys turi teisę į tai, kad jų bylas Sąjungos institucijos išnagrinėtų per protingą laiką.

iii. Teisės į gynybą pažeidimas

Apeliantė mano, kad jos teisė į gynybą buvo pažeista, nes praėjus daugiau nei 20 metų nuo tariamų pažeidimų iki galutinio sprendimo priėmimo, ji nebeteko galimybės laiku pateikti pastabas, t. y. tuo metu, kai ji dar turėjo dokumentus, kuriais galėjo pagrįsti išlaidas, kurias Komisija laiko neatitinkančiomis reikalavimų.

⁽¹⁾ 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 340).

2013 m. liepos 5 d. Raad van State (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje M. G., N. R. prieš Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Byla C-383/13)

(2013/C 260/62)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Raad van State

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: M. G., N. R.

Atsakovas: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prejudiciniai klausimai

1. Ar dėl bendrojo teisės į gynybą paisymo principo, taip pat įtvirtinto Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos ⁽¹⁾ 41 straipsnio 2 dalyje, pažeidimo, kurį padarė nacionalinė administracija priimdama pratęsimo sprendimą, kaip jis suprantamas pagal 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB ⁽²⁾ dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse 15 straipsnio 6 dalį, turi būti besąlygiškai ir visais atvejais panaikinamas sulaikymas?
2. Ar remiantis šiuo bendrojo teisės į gynybą paisymo principu leidžiama vertinti interesus, be šio principo pažeidimo sunkumo ir juo padarytos žalos užsieniečio interesams atsižvelgiant į valstybės narės interesus, dėl kurių pratęstas sulaikymas?

⁽¹⁾ OL C 364, 2000, p. 1.

⁽²⁾ OL L 348, p. 98.

2013 m. liepos 5 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Kipro Respubliką

(Byla C-386/13)

(2013/C 260/63)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch, K. Herrmann ir M. Patakia

Atsakovė: Kipro Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nepriėmusi įstatymų ir kitų teisės aktų, reikalingų įgyvendinti Direktyvą 2009/28/EB ⁽¹⁾ dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančią bei vėliau panaikinančią direktyvas 2001/77/EB ⁽²⁾ ir 2003/30/EB ⁽³⁾, arba bet kuriuo atveju nepranešusi apie šias nuostatas Komisijai, Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalį.

— Pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį nurodyti Kipro Respublikai mokėti 11 404,80 euro periodinę baudą už kiekvieną dieną nuo Teisingumo Teismo sprendimo priėmimo dienos.

— Priteisti iš Kipro Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB susijusi su skatinimu naudoti atsinaujinančių išteklių energiją ir iš dalies keičia bei vėliau panaikina direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (toliau — Direktyva 2009/28/EB). Pagal šios direktyvos 1 straipsnį joje nustatoma bendra skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją sistema. Joje nustatomi privalomi nacionaliniai planiniai rodikliai, kuriais apibrėžiama, kokią bendro galutinio energijos suvartojimo dalį turi sudaryti atsinaujinančių išteklių energija ir kokią dalį transporto sektoriuje suvartojamos energijos turi sudaryti atsinaujinančių išteklių energija. Joje nustatomos su atsinaujinančių išteklių energija susijusios taisyklės, reglamentuojančios statistinius perdavimus tarp valstybių narių, bendrus valstybių narių bei valstybių narių ir trečiųjų šalių projektus, kilmės garantijas, administracines procedūras, informavimą ir mokymą, taip pat prieigą prie elektros energijos tinklo. Joje nustatomi tvarumo kriterijai biodegalams ir skystiesiems bioproduktams.
2. Pagal Direktyvos 2009/28/EB 27 straipsnį valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės teisės aktai, būtini šiai direktyvai įgyvendinti, įsigalioję ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 5 d., ir pranešti Komisijai apie priimtas priemones; šis pranešimas yra įsipareigojimo perkelti ES direktyvas į nacionalinę teisę ir lojalaus bendradarbiavimo pareigos sudėtinė dalis, kaip tai išreikšta ir SESV 260 straipsnio 3 dalyje.
3. Remdamasi Kipro institucijų susirašinėjimu ir praneštomis nacionalinėmis priemonėmis, vykstant ikiteisminei procedūrai ir prieš nusprendimą pareikšti šį ieškinį, Komisija nustatė, kad Kipro Respublika priėmė ne visus įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie buvo reikalingi suderinti nacionalinę teisę su Direktyva 2009/28/EB, ir nusprendė pagal SESV 258 straipsnį kartu su SESV 260 straipsnio 3 dalimi Teisingumo Teisme pareikšti ieškinį, kuriame reikalaujama pripažinti, kad Kipro Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalį.

2013 m. liepos 8 d. Graikijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. gegužės 17 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-294/11, Graikijos Respublika prieš Europos Komisiją

(Byla C-391/13 P)

(2013/C 260/64)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantė: Graikijos Respublika, atstovaujama I. Chalkias

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Priimti apeliacinį skundą.

— Panaikinti skundžiamą Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą remiantis ieškinyje detalai išdėstytais pagrindais.

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

— Pateikdama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą, susijusį su alyvuogių aliejaus sektoriumi, Graikijos Respublika teigia, kad skundžiamame sprendime yra teisės klaidų, nes Bendrasis Teismas neteisingai aiškino ir taikė dokumentuose AGRI/VI/5330/1997, AGRI/17993/2000 ir AGRI/61495/2002 pateiktas gaires, kadangi neginčijamą kontrolės alyvuogių aliejaus sektoriaus kontrolės pagerinimą 2004–2005 m. laikotarpiu, palyginti su 2003–2004 m. laikotarpiu, jis laikė recidyvu, pasikartojančiu trūkumu ir dideliu smukimu, dėl ko koregavimas buvo padidintas nuo 10 % 2003–2004 m. laikotarpiu iki 15 % 2004–2005 m. laikotarpiu dėl recidyvo, atsižvelgiant į svarbius pagerinimus (alyvuogių auginimo GIS nuolatinis atnaujinimas, patikrinimo vietoje ir kryžminių patikrinimų, kurie vyksta nustatant pažeidimus ir skiriant sankcijas, pagerinimas) kurie sustiprino kontrolės sistemą.

— Pateikdama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą, susijusį su lauko kultūrų sektoriumi, Graikijos Respublika tvirtina, kad:

⁽¹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

⁽²⁾ OL L 283, 2001 10 27, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 12 sk., 2 t., p. 121.

⁽³⁾ OL L 123, 2003 5 17, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 31 t., p. 188.

1. Pažeista Europos Sąjungos teisė ir proporcingumo principas, nes neaktualios gairių direktyvos dėl vienkartinio koregavimo nustatymo pereinant iš senosios bendros žemės ūkio politikos į naująją aiškinamos ir taikomos neteisingai, nes vienkartinio koregavimo normos susijusios su skirtingomis kontrolės tvarkomis, ir

2. Bendrojo Teismo sprendimo motyvai yra nepakankami, nes lyginant ŽŪIS–GIS, naudotos 2007 m. pateiktoms paraiškoms, duomenis su naujos ŽŪIS–GIS, atnaujintos 2009 m., duomenimis nustatyti minimalūs trūkumai ir klaidos neviršija 2,4 %, ir todėl koregavimas 5 % yra nemotyvuotas, juo labiau kad nebuvo atsižvelgta į Graikijos Respublikos esminius argumentus, susijusius su kryžminių administracinių patikrinimų kokybe.

2013 m. liepos 9 d. Juzgado de lo Social de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Andrés Rabal Cañas prieš Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Byla C-392/13)

(2013/C 260/65)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Social de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Andrés Rabal Cañas

Atsakovai: Nexea Gestión Documental S.A., Fondo de Garantía Salarial

Prejudiciniai klausimai

1. Kadangi Direktyvos 98/59 ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalies a punkte įtvirtinta sąvoka „kolektyvinis atleidimas iš darbo“ apima „atleidimą iš darbo, kai darbdavys taip elgiasi dėl vienos arba kelių priežasčių, nesusijusių su atitinkamais atskirais darbuotojais“, atsižvelgiant į tuo tikslu nustatytą skaičiaus ribą, ar ji turi būti aiškinama, — turint omenyje, kad tai yra Bendrijos teisės sąvoka — taip, kad pagal ją neleidžiama arba draudžiama, kad nacionalinė direktyvą perkelianti norma šios sąvokos taikymo sritį apribotų taip, kad ji būtų taikoma tik tam tikros rūšies atleidimams iš darbo, t. y. vykdomiems dėl „ekonominių, techninių, organizacinių ar gamybos“ priežasčių, kaip tai numatyta Darbuotojų statuto 51 straipsnio 1 dalyje?
2. Ar apskaičiuojant atleidimų iš darbo skaičių, į kurių reikia atsižvelgti siekiant nustatyti, ar tai yra „kolektyvinis atleidimas iš darbo“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 98/59 1 straipsnio 1 dalį, nesvarbu, ar tai būtų „darbdavio [įvykdytas atleidimas]“ (jos a punktas), ar „darbo sutarties nutraukimas darbdavio iniciatyva dėl vienos arba kelių priežasčių, nesusijusių su atitinkamais atskirais darbuotojais <...>, jeigu iš darbo atleidžiami ne mažiau kaip 5 darbuotojai“ (jos b punktas [antra pastraipa]), turi būti atsižvelgiama į individualius darbo sutarčių nutraukimus dėl suėjusio terminuotos sutarties (sudarytos sutartam laikui, tam tikram darbui atlikti ar paslaugai suteikti) termino, numatytus Darbuotojų statuto 49 straipsnio 1 dalies c punkte?

3. Ar sąvoka „kolektyviniai atleidimai iš darbo, pasibaigus terminuotoms darbo sutartims arba darbo sutartims, sudarytoms tam tikriems darbams atlikti“, vartojama Direktyvos 98/59 1 straipsnio 2 dalies a punkte, kuriame numatyta šios direktyvos taikymo išimtis, turi būti vertinama atsižvelgiant tik į kiekybinį 1 dalies a punkte numatytą kriterijų, ar vis dėlto ja taip pat reikalaujama, kad kolektyvinio atleidimo iš darbo priežastis atsirastų iš to paties kolektyvinio įdarbinimo konteksto ir būtų susijusi su tuo pačiu laikotarpiu, ta pačia paslauga ar darbu?

4. Kadangi sąvoka „įmonė [padalinys]“ (*centro de trabajo*) yra esminė „Bendrijos teisės sąvoka“ nustatant, ar egzistuoja „kolektyvinis atleidimas iš darbo“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 98/59 1 straipsnio 1 dalį, ir atsižvelgiant į tai, kad šios direktyvos 5 straipsnyje įtvirtintas minimalus reglamentavimas, ar galimas toks aiškinimas, kad valstybės narės direktyvą perkeliančioje vidaus teisės nuostatoje, Ispanijos atveju — Darbuotojų statuto 51 straipsnio 1 dalyje, numatyta skaičiaus riba taikoma tik bendrai visai „įmonei“ ir netaikoma tais atvejais, kai, pasirinkus kaip referencinį vienetą „įmonę [padalinį]“, šioje nuostatoje nustatyta skaičiaus riba būtų viršyta?

⁽¹⁾ 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/59/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kolektyviniu atleidimu iš darbo, suderinimo (OL L 225, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 327).

2013 m. liepos 11 d. Nejvyšší správní soud (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ministerstvo práce a sociálních věcí prieš Mgr. K. B.

(Byla C-394/13)

(2013/C 260/66)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší správní soud (Čekijos Respublika)

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė (atsakovė pirmojoje instancijoje): Ministerstvo práce a sociálních věcí

Kita proceso šalis (ieškovė pirmojoje instancijoje): Mgr. K. B.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje ⁽¹⁾, 76 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad šios bylos aplinkybėmis, t. y. kai ieškovė, jos sutuoktinis ir vaikas gyvena Prancūzijoje, kai jos sutuoktinis dirba šioje valstybėje, kai šioje valstybėje yra jų interesų centras ir kai ieškovė Prancūzijoje gavo visą PAJE (*prestation d'accueil du jeune enfant*) išmoką šeimai, Čekijos Respublika yra kompetentinga valstybė skirti išmoką šeimai–motinystės (tėvystės) pašalpą?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ⁽²⁾ pereinamojo laikotarpio nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis nustatyta pareiga Čekijos Respublikai skirti išmoką šeimai po 2010 m. balandžio 30 d., nors valstybės kompetencijai nuo 2010 m. gegužės 1 d. galėtų turėti įtakos naujoji gyvenamosios vietos apibrėžtis, pateikta 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 987/2009, nustatančiame Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką ⁽³⁾ (22 ir paskesni straipsniai)?
3. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai: ar 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo turi būti aiškinamas taip, kad tokiais aplinkybėmis, kaip antai šioje byloje, Čekijos Respublika nuo 2010 m. gegužės 1 d. yra kompetentinga valstybė skirti išmoką šeimai?

⁽¹⁾ OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35.

⁽²⁾ OL L 166, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72.

⁽³⁾ OL L 284, 2009 m. spalio 30 d., p. 1.

2013 m. liepos 12 d. Satakunnan käräjäoikeus (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sähköalojen ammattiliitto ry prieš Elektrobudowa Spolka Akcyjna

(Byla C-396/13)

(2013/C 260/67)

Procesų kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Satakunnan käräjäoikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Sähköalojen ammattiliitto ry

Atsakovė: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Prejudiciniai klausimai

1. Ar darbuotojų interesams atstovaujanti profesinė sąjunga gali tiesiogiai remtis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu prieš kitoje valstybėje narėje įsisteigusį paslaugų teikėją, jei nuostata, kuri, kaip teigiama, prieštarauja šiam 47 straipsniui, yra tik nacionalinė (Lenkijos darbo kodekso 84 straipsnis)?

2. Ar per darbo vietos valstybėje vykstantį teismo procesą dėl nesumokėtų sumų, kaip jos suprantamos pagal Direktyvą 96/71/EB ⁽¹⁾, remiantis Sąjungos teise, visų pirma iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio ir minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies kylančiu veiksmingos teisminės gynybos principu, aiškinamu kartu su Pagrindinių teisių chartijos 12 straipsnyje įtvirtinta laisve kurti asociacijas profesinėje srityje (laisve kurti susivienijimus), nacionalinis teismas privalo netaikyti darbuotojo kilmės valstybės Darbo kodekso nuostatos, pagal kurią draudžiama perleisti reikalavimą išieškoti su darbo užmokesčiu susijusias mokėtinas sumas darbo vietos valstybėje narėje veikiančiai profesinei sąjungai, jei pagal atitinkamą darbo vietos valstybės narės nuostatą leidžiama reikalavimą išieškoti su darbo užmokesčiu susijusias mokėtinas sumas ir kartu teisę pareikšti ieškinį perleisti profesinei sąjungai, kuriai priklauso visi darbuotojai, perleidę reikalavimus dėl išieškojimo?
3. Ar Lisabonos sutarties Protokolo Nr. 30 nuostatas reikia aiškinti taip, kad jų turi laikytis ir kitur, ne tik Lenkijoje ar Jungtinėje Karalystėje, esantys nacionaliniai teismai, jei nagrinėjamas ginčas glaudžiai susijęs su Lenkija ir ypač jei darbo sutartims taikoma Lenkijos teisė? Kitaip tariant, ar pagal šį su Lenkija ir Didžiąja Britanija susijusį protokolą Suomijos teismas negali konstatuoti, kad Lenkijos įstatymai ar kiti teisės aktai, praktika ar veiksmai nesuderinami su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintomis pagrindinėmis teisėmis, laisvėmis ir principais?
4. Ar Reglamento „Roma I“ 14 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama taikyti valstybės narės nacionalinės teisės nuostatą, kurioje įtvirtintas draudimas perleisti su darbo santykiais susijusias reikalavimus ir pretenzijas?
5. Ar Reglamento „Roma I“ 14 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad iš darbo sutarties kylančių reikalavimų perleidimui taikoma teisė yra ta, kuri pagal Reglamentą „Roma I“ taikoma atitinkamai darbo sutarčiai, neatsižvelgiant į tai, ar konkretaus reikalavimo turiniui turi įtakos ir kitos valstybės teisės nuostatos?
6. Ar Direktyvos 96/71 3 straipsnį, atsižvelgiant į SESV 56 ir 57 straipsnius, reikia aiškinti taip, kad sąvoka „minimalios užmokesčio normos“ apima bazinį valandinį darbo užmokesį pagal darbo užmokesčio kategoriją, privalomą akordinį darbo užmokesį, atostogų išmoką, fiksuotus dienpinigius ir kompensaciją už kasdienę kelionę į darbą (kelionės laiko kompensacija), kaip šios darbo sutarties sąlygos, kurioms taikomas direktyvos priedas, nustatytos kolektyvinėje sutartyje, pripažintoje visuotinai taikoma?
- 6.1. Ar SESV 56 straipsnis (ir 57 straipsnis) ir (arba) Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnis aiškintini taip, kad pagal juos valstybės narės, būdamos priimančiosiomis valstybėmis, negali savo nacionalinės teisės aktuose (visuotinai taikomose kolektyvinėse sutartyse) nustatyti kitų valstybių narių paslaugų teikėjų pareigos į jų teritoriją komandiruotiems

darbuotojams mokėti kelionės laiko kompensaciją ir dienpinigius, atsižvelgiant į tai, kad pagal taikytinas nacionalinės teisės nuostatas komandiruotas darbuotojas visą komandiruotės laiką traktuojamas kaip esantis tarnybinėje kelionėje, taigi turi teisę gauti kelionės laiko kompensaciją ir dienpinigius?

6.2. Ar SESV 56 ir 57 straipsniai ir (arba) Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnis aiškintini taip, kad pagal juos nacionaliniam teismui draudžiama nepripažinti galimo darbo užmokesčio skirstymo į kategorijas, kurį jo valstybėje sukūrė ir taiko kitos valstybės narės įmonė?

6.3. Ar SESV 56 ir 57 straipsniai ir (arba) Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnis aiškintini taip, kad pagal juos kitoje valstybėje narėje įsisteigusiam darbdaviui leidžiama priskirti darbuotojus prie tam tikrų darbo užmokesčio kategorijų, nors darbo vietos valstybės kolektyvinėje sutartyje numatytas kitoks skirstymas, ir darbo vietos valstybės teismas turi tą skirstymą pripažinti arba ar priimančioji valstybė narė, į kurią darbuotoją komandiravo kitoje valstybėje narėje įsisteigęs paslaugų teikėjas, gali paslaugų teikėjui nurodyti, kurių nuostatų jis turi paisyti priskirdamas darbuotojus prie darbo užmokesčio kategorijų?

6.4. Ar Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnį, atsižvelgiant į SESV 56 ir 57 straipsnius, reikia aiškinti taip, kad pagal jį būsto išlaidos, kurias turi padengti darbdavys pagal 6 klausime nurodytos kolektyvinės sutarties 6 straipsnį, ir maisto talonai, kuriuos pagal darbo sutartį išipareigoja suteikti kitoje valstybėje narėje įsisteigęs paslaugų teikėjas, laikytini su komandiruote susijusių išlaidų kompensacija ar jie priskirtini prie minimalių užmokesčio normų sąvokos, kaip ji suprantama pagal 3 straipsnio 1 dalį?

6.5. Ar Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnį kartu su SESV 56 ir 57 straipsniais reikia aiškinti taip, kad sprendžiant klausimą dėl akordinio darbo užmokesčio, kelionės laiko kompensacijos ir dienpinigių darbo vietos valstybėje galiojanti visuotinai taikoma kolektyvinė sutartis laikytina pateisinama viešosios tvarkos pagrindais?

2013 m. liepos 17 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Rumuniją*

(Byla C-405/13)

(2013/C 260/68)

Proceso kalba: rumunų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae

Atsakovė: Rumunijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepriėmusi 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/54/EB⁽¹⁾, 2 straipsnio 1 punkto, 3 straipsnio 5 dalies b punkto, 7 ir 8 dalių, 9 dalies c punkto, 5 straipsnio, 7 straipsnio 4 dalies, 9 straipsnio 1–7 dalių, 10 straipsnio 2 ir 5 dalių, 11 straipsnio 8 dalies, 13 straipsnio 4 dalies ir 5 dalies b punkto, 16 straipsnio 1 ir 2 dalių, 25 straipsnio 1 dalies, 26 straipsnio 2 dalies c punkto, 31 straipsnio 3 dalies, 34 straipsnio 2 dalies, 37 straipsnio 1 dalies k, p ir q punktų, 3 dalies b ir d punktų, 10–12 dalių, 38 straipsnio 1 dalies, 39 straipsnio 1, 4 ir 8 dalių bei I priedo 1 punkto nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Rumunija neįvykdė išipareigojimų pagal šios direktyvos 49 straipsnio 1 dalį.

— Pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį nurodyti Rumunijai mokėti periodinę baudą už pareigos pranešti apie visas Direktyvą 2009/72 perkeliančias nuostatas pažeidimą, atitinkančią 30 228,48 EUR už kiekvieną vėlavimo dieną nuo sprendimo šioje byloje priėmimo dienos.

— Priteisti iš Rumunijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą į nacionalinę teisę baigėsi 2011 m. kovo 3 d.

⁽¹⁾ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t., p. 431).

⁽¹⁾ OL L 211, p. 55.

2013 m. liepos 17 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Rumuniją

(Byla C-406/13)

(2013/C 260/69)

*Proceso kalba: rumunų***Šalys**

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch, O. Beynet, L. Nicolae

Atsakovė: Rumunijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nepriėmusi 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančios Direktyvą 2003/55/EB ⁽¹⁾, 3 straipsnio 3 ir 4 dalių, 4 straipsnio 2 dalies, 8 straipsnio, 9 straipsnio 1–7 dalių, 10 straipsnio 2 ir 5 dalių, 13 straipsnio 1 ir 5 dalių, 14 straipsnio 4 dalies ir 5 dalies b punkto, 16 straipsnio 1 dalies, 25 straipsnio 5 dalies, 36 straipsnio 9 dalies trečios pastraipos, 41 straipsnio 1 dalies d, g ir q punktų, 3 dalies b ir d punktų, 6 dalies a ir c punktų 10 ir 12 dalių, 42 straipsnio 1 dalies, 43 straipsnio 1, 4 ir 8 dalių, 48 straipsnio bei I priedo 1 punkto nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Rumunija neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 54 straipsnio 1 dalį.

— Pagal SESV 260 straipsnio 3 dalį nurodyti Rumunijai mokėti periodinę baudą už pareigos pranešti apie visas Direktyvą 2009/73 perkeliančias nuostatas pažeidimą, atitinkančią 30 228,48 EUR už kiekvieną vėlavimo dieną nuo sprendimo šioje byloje priėmimo dienos.

— Priteisti iš Rumunijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą į nacionalinę teisę baigėsi 2011 m. kovo 3 d.

⁽¹⁾ OL L 211, p. 94.

2013 m. liepos 19 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. gegužės 14 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-249/11 *Sanco prieš VRDT — Marsalman (viščiuko vaizdavimas)*

(Byla C-411/13 P)

(2013/C 260/70)

*Proceso kalba: ispanų***Šalys**

Apeliantė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujama J. Crespo Carrillo ir A. Folliard-Monguiral

Kita proceso šalis: *Sanco, SA*

Apeliantės reikalavimai

— panaikinti skundžiamą sprendimą;

— priimti naują sprendimą dėl bylos esmės, juo atmesti ieškinį dėl skundžiamo sprendimo arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui;

— priteisti iš atsakovės Bendrajame Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes netinkamai išaiškino paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti 35 ir 38 klasių pagal Nicos klasifikaciją prekių ženklą, turinį. Prekių ir paslaugų panašumo vertinimas yra neteisingas, nes Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neapima ūkio subjekto veiklos, savo sąskaita vykdomos tam tikrų jo produktų atžvilgiu. Tai, ar Nicos klasifikacijos požiūriu tokios paslaugos turi būti tiekiamos trečiųjų asmenų, yra teisės klausimas, atsakymą į kurį turėtų pateikti Teisingumo Teismas.

2. Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 8 straipsnio 1 dalies b punktą prekių ir paslaugų papildomumą vertindamas pagal tai, kiek atitinkama prekė ar paslauga yra svarbi tam, kad atitinkama visuomenė pirktų kitą prekę ar paslaugą. Bendrasis Teismas nenagrinėjo, ar prekių ir paslaugų papildomumas kyla iš tokios jų tarpusavio sąveikos, kad jų naudojimas kartu yra būtinas arba pageidautinas.

3. Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 8 straipsnio 1 dalies b punktą nusprendęs,

kad papildomos prekės ir paslaugos yra panašios automatiškai nepaisant nedidelio jų panašumo lygio, ir nevertino, ar šio papildomumo nepašalina kitų veiksmų lemiami skirtumai.

(¹) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (Kodifikuota redakcija) (OL L 78, p. 1).

2013 m. liepos 26 d. Ispanijos Karalystės pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. gegužės 29 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-384/10 Ispanijos Karalystė prieš Europos Komisiją

(Byla C-429/13 P)

(2013/C 260/71)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliantė: Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Rubio González

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Bet kuriuo atveju priimti apeliacinį skundą ir iš dalies panaikinti 2013 m. gegužės 29 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-384/10 Ispanijos Karalystė prieš Europos Komisiją,

— iš dalies panaikinti, kaip nurodyta, 2010 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimą C(2010) 4147, kuriuo sumažinta Sanglaudos fondo finansinė parama šiems projektams (projektų grupėms): Nr. 2000.ES.16.C.PE.133 Hidrografinio Guadianos upės (*Andévalo* regionas) baseino gyventojų aprūpinimas vandeniu, Nr. 2000.16.C.PE.066 *Guadalquivir* baseino valymas ir vandens gryninimas: *Guadaira*, *Aljarafe* ir *Guadalquivir* gamtos apsaugos vietovės ir Nr. 2002.ES.16.C.PE.061 Granados ir Malagos provincijų supramunicipalinių sistemų aprūpinimas vandeniu, ir

— bet kuriuo atveju priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Teisės klaida, susijusi su darbų sąvoka, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad bet kuris tinklas yra darbas 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 93/37/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (¹) 1 straipsnio c punktą.

Ginčijamame sprendime nesilaikoma 2000 m. spalio 5 d. Sprendime *Komisija prieš Prancūziją* (C-16/98, Rink. P. I-8315) įtvirtintos teismų praktikos, nes nebuvo atsižvelgta į darbų visumos geografinio tęstinumo būtinybę ir tų darbų tarpusavio priklausomybę, t. y., į būtinybę juos sujungti, kad būtų galima teikti paslaugą.

(¹) OL L 199, p. 54; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 163.

BENDRASIS TEISMAS

2013 m. liepos 4 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *Just Music Fernsehbetriebs prieš VRDT — France Télécom (Jukebox)*

(Byla T-589/10) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Ankstesnio prekių ženklo pasibaigimas — Nereikalingumas priimti sprendimą)

(2013/C 260/72)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Just Music Fernsehbetriebs GmbH* (Landshutas, Vokietija), atstovaujama advokato T. Kaus

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), atstovaujama P. Geroulakos

Kita procedūros VRDT Apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: *France Télécom* (Paryžius, Prancūzija), atstovaujama advokato C. Bertheux Scotte

Dalykas

Ieškinys dėl 2010 m. spalio 14 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1408/2009-1), susijusio su protesto procedūra tarp *France Télécom* ir *Just Music Fernsehbetriebs GmbH*.

Rezoliucinė dalis

1. Nėra reikalo nagrinėti ieškinį.
2. *Just Music Fernsehbetriebs GmbH* ir *France Télécom* padengia savo ir, kiekviena atskirai, pusę Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) patirtų išlaidų.

⁽¹⁾ OL C 72, 2011 3 5.

2013 m. liepos 8 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *Nutrichem Diät + Pharma GmbH prieš VRDT — Gervais Danone (Active)*

(Byla T-414/11) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protestas — Protesto atsiėmimas — Nereikalingumas priimti sprendimą)

(2013/C 260/73)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Nutrichem Diät + Pharma GmbH* (Rotas, Vokietija), atstovaujama advokatų D. Jochim ir R. Egerer

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), atstovaujama iš pradžių K. Klüpfel, vėliau D. Walicka

Kita procedūros VRDT Apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: *Compagnie Gervais Danone* (Levallois Perret, Prancūzija), atstovaujama advokato M. de Justo Bailey

Dalykas

Ieškinys dėl 2011 m. gegužės 4 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 683/2010-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Nutrichem Diät + Pharma GmbH* ir *Compagnie Gervais Danone*.

Rezoliucinė dalis

1. Nėra reikalo nagrinėti bylą.
2. Ieškovė ir įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir, kiekviena atskirai, pusę atsakovės bylinėjimosi išlaidų.

⁽¹⁾ OL C 298, 2011 10 8.

2013 m. liepos 5 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje *Zweckverband Tierkörperbeseitigung prieš Komisiją*

(Byla T-309/12 R)

(Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Įnašų mokėjimas pagal viešąją teisę reglamentuojamai asociacijai — Valstybės pagalba — Pareiga susigrąžinti — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skuba)

(2013/C 260/74)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (Rivenich, Vokietija), atstovaujama advokatės A. Kerkmann

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama R. Sauer ir T. Maxian Rusche

Atsakovės pusėje į bylą įstojusios šalys: Saria Bio Industries AG & Co. KG (Zelmas, Vokietija); SecAnim GmbH (Liunenas, Vokietija) ir Knochen- und Fett-Union (KFU) GmbH (Zelmas), atstovaujamos advokatų U. Karpenstein ir C. Johann

Dalykas

Prašymas sustabdyti 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos sprendimo (2012/485/ES) dėl valstybės pagalbos SA.25051 (C-19/2010) (ex NN 23/2010), kurią Vokietija suteikė Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg (OL L 236, p. 1), vykdymą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti prašymą taikyti laikinas apsaugos priemones.
2. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

2013 m. liepos 17 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje *Borghezio prieš Parlamentą*

(Byla T-336/13 R)

(Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Europos Parlamentas — Aktas, kuriuo deputatas pašalinamas iš savo politinės frakcijos — Prašymas sustabdyti vykdymą — Akivaizdus pagrindinio ieškinio nepriimtumas — Prašymo nepriimtumas — Skubos nebuvimas)

(2013/C 260/75)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: Mario Borghezio (Turinas, Italija), atstovaujamas advokato H. Laquay

Atsakovas: Europos Parlamentas, atstovaujamas N. Lorenz, N. Görlitz ir M. Windisch

Dalykas

Prašymas sustabdyti Europos Parlamento akto, per 2013 m. birželio 10 d. plenarinę sesiją priimtą jo pirmininko pareiškimo forma, pagal kurį nuo 2013 m. birželio 3 d. ieškovas yra nepriklausomas Parlamento narys ir nuo šios datos pašalintas iš frakcijos „Laisvės ir demokratijos Europa“, vykdymą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti prašymą dėl laikinių apsaugos priemonių taikymo.
2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

2013 m. birželio 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Groupe Léa Nature prieš VRDT — Debonaire Trading (SO'BiO étic)*

(Byla T-341/13)

(2013/C 260/76)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: Groupe Léa Nature (Perinji, Prancūzija), atstovaujama advokato S. Arnaud

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Debonaire Trading Internacional, Lda (Funšalis, Portugalija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtiniu;
- panaikinti 2013 m. kovo 26 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą R 203/2011-1, paskelbtą 2013 m. balandžio 18 d.,
- nurodyti DEBONAIRE TRADING INTERNACIONAL LDA ir VRDT padengti savo bylinėjimosi išlaidas, kurias jie patyrė Bendrajame Teisme vykdytame procese.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: ieškovė.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas „SO'BiO étic“ 3, 24 ir 25 klasių prekėms — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 6 827 281.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savi-ninkas: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: Bendrijos prekių ženklo registracija ir Jungtinės Karalystės žodinio prekių ženklo registracija „SO...?“ et al., 3 ir 25 klasių prekėms.

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: panaikinti ginčijamą sprendimą ir atmesti Bendrijos prekių ženklo registraciją 3 ir 25 klasių prekėms.

Ieškinio pagrindai: Bendrijos prekių ženklų reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punkto ir 5 dalies pažeidimas.

2013 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys byloje *Out of the blue* prieš VRDT — Dubois ir kt. (FUNNY BANDS)

(Byla T-344/13)

(2013/C 260/77)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: *Out of the blue* KG (Lilientalis, Vokietija), atstovaujama advokatų G. Hasselblatt ir D. Kipping

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Frédéric Dubois ir kt. (Lanas, Belgija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. balandžio 4 d. Antrosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 542/2012-2;
- nurodyti VRDT padengti savo, taip pat ieškovės bylinėjimosi išlaidas;
- tuo atveju, jei DUBOIS įstotų į bylą kaip įstojusi į bylą šalis, nurodyti į bylą įstojusiai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas, turintis žodinį elementą FUNNY BANDS, 14, 17 ir 35 klasių prekėms ir paslaugoms — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 9 350 794.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savininkė: ieškovė.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: Vokietijos neįregistruotas žymuo FUNNY BANDS tam tikroms prekėms, paslaugoms ir veikloms.

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies pažeidimas.

2013 m. liepos 4 d. pareikštas ieškinys byloje *Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks* prieš Komisiją

(Byla T-354/13)

(2013/C 260/78)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Zentralverband des Deutschen Bäckerhandwerks e.V.* (Berlynas, Vokietija), atstovaujama advokatų I. Jung, M. Teworte-Vey, A. Renvert ir J. T. Saatkamp

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. balandžio 8 d. atsakovės sprendimą byloje „Kołocz śląski/Kołacz śląski“ — *Schlesischer Streuselkuchen* (Ref. Ares [2013] 619104 — 2013 m. balandžio 10 d.).

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su klaidingu teisiniu pagrindu.

- Ieškovė nurodo, kad atsakovė padarė teisės klaidą, kai grindė savo sprendimą dėl ieškovės prašymo panaikinti „Kołocz śląski/Kołacz śląski“ kaip saugomos pagal Reglamentą (ES) Nr. 1151/2012⁽¹⁾, kuris galiojo atsakovei priimant sprendimą, o ne Reglamentą (EB) Nr. 510/2006⁽²⁾, kuris galiojo ieškovei pateikiant prašymą, geografinės nuorodos registravimą. Taip pasielgusi atsakovė pažeidė *tempus regit actum* principą.

— Ieškovė taip pat nurodo, kad prašymas panaikinti registravimą priimtinas ir pagrįstas pagal Reglamentą Nr. 510/2006. Šiuo klausimu ji, be kita ko, pastebi, kad yra du registravimo panaikinimo pagrindai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 510/2006 12 straipsnio 2 dalį (ginčijamas pavadinimas yra bendrinis pavadinimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 510/2006 3 straipsnio 1 dalį, specifikacijoje klaidingai nurodyta Silezijos teritorijos geografinė zona), ir kad skirtingai aiškinant ir taikant šią nuostatą pažeidžiamos pagrindinės Vokietijos Federalinės Respublikos kėpyklų teisės.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su Reglamentu Nr. 1151/2012 pažeidimu.

— Ieškovė nurodo, kad prašymas priimtinas ir pagrįstas, net jei būtų vertinamas pagal Reglamentą Nr. 1151/2012.

(¹) 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, p. 1).

(²) 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 93, p. 12).

2013 m. liepos 4 d. pareikštas ieškinys byloje *easyJet Airline* prieš Komisiją

(Byla T-355/13)

(2013/C 260/79)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *easyJet Airline Co. Ltd* (Londonas, Jungtinė Karalystė), atstovaujama advokatų M. J. Werner ir R. Marian

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti negaliojančiu 2013 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimą C(2013) 2727 galutinis byloje COMP/39.869 — *easyJet/Schiphol* ir

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida (klaidingas Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 (¹) 13 straipsnio nuostatų aiškinimas) ir akivaizdi vertinimo klaida (klaidinga išvada, kad nacionalinė procedūra Nyderlanduose prilygo nacionalinės konkurencijos institucijos atliktam bylos išnagrinėjimui).

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ginčijamu sprendimu pažeistas esminis procedūrinis reikalavimas, t. y. nepateikti pakankami atmetimo motyvai. Be to, Komisija neišnagrinėjo visų ieškovės nurodytų faktinių ir teisinių aplinkybių.

(¹) 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).

2013 m. liepos 5 d. pareikštas ieškinys byloje *European Space Imaging* prieš Komisiją

(Byla T-357/13)

(2013/C 260/80)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *European Space Imaging GmbH* (Miunchenas, Vokietija), atstovaujama advokato W. Trautner

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti sprendimą nutraukti riboto konkurso procedūrą, apie kurį pranešta 2013 m. birželio 5 d. elektroniniu laišku;

— panaikinti sprendimą pradėti naują paskelbto konkurso laimėtojo nustatymo procedūrą, apie kurį pranešta 2013 m. birželio 5 d. elektroniniu laišku;

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su proporcingumo principo pažeidimu

Ieškovė nurodo, kad panaikinusi sutarties dėl nuotolinio stebėjimo per palydovą duomenų ir susijusių paslaugų teikimo patvirtinant patikrinimus, atliekamus pagal bendrą žemės ūkio politiką (OL 2012/S 183-299769), sudarymo procedūrą Komisija pažeidė Finansinio reglamento ⁽¹⁾ 89 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą proporcingumo principą. Šiomis aplinkybėmis ji, be kita ko, nurodo, kad Komisijos elgesys prieštarauja bendrajam principui, pagal kurį viešojo pirkimo procedūros nutraukimas turi būti kraštutinė priemonė (*ultima ratio*). Ieškovė mano, kad Komisija turėjo pasiūlyti kandidatams pateikti konkrečius pasiūlymus, o jau po to galėjo priimti sprendimą, kad faktiškai nebuvo pateiktas nė vienas ekonomiškai naudingas pasiūlymas.

2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su skaidrumo principo pažeidimu

Kaip antrąjį ieškinio pagrindą ieškovė nurodo, kad atsisakiusi nurodyti konkrečius viešojo pirkimo procedūros nutraukimo motyvus Komisija pažeidė Finansinio reglamento 89 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą skaidrumo principą. Visų pirma ieškovė negali patikrinti, ar nurodyti motyvai apskritai buvo. Be to, ji teigia, kad nuotolinio stebėjimo per palydovą paslaugų teikėjų rinką yra labai specializuota, todėl potencialių paslaugų teikėjų skaičius yra labai ribotas. Ji kritikuoja tai, kad prieš priimdama sprendimą nutraukti konkurso laimėtojo nustatymo procedūrą Komisija nepranešė, jog nesusirinkus tam tikram kandidatų skaičiui turėtų būti nagrinėjamas procedūros nutraukimo klausimas.

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento (OL L 248, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 74).

2013 m. liepos 8 d. pareikštas ieškinys byloje VECCO ir kt. prieš Komisiją

(Byla T-360/13)

(2013/C 260/81)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) (Memingenas, Vokietija) ir 185 kiti, atstovaujami advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti ieškinį priimtinu ir pagrįstu;
- pripažinti, kad 2013 m. balandžio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 348/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) XIV priedas (OL L 108, 2013, p. 1), yra iš dalies neteisėtas, nes jis pagrįstas akivaizdžia vertinimo klaida ir juo pažeista REACH 58 straipsnio 2 dalis, proporcingumo principas ir teisė į gynybą (įskaitant gero administravimo ir mokslinių rekomendacijų pranašumo principus);
- iš dalies panaikinti Komisijos reglamentą (ES) Nr. 348/2013, kiek juo jo priedo 16 eilutės 5 stulpelyje „Naudojimo būdai arba jų kategorijos, kuriems netaikomi reikalavimai“ nenurodyta ši išimtis: „chromo trioksido naudojimas gamybai vandeniniame tirpale, laikantis maksimalios pozicijos vertės 5 µg/m³ (arba 0 005 mg/m³)“ arba panaši formuluotė, kuria būtų numatyta išimtis „chromo trioksido naudojimui galvanizavimo, graviravimo procesuose, elektropoliravimui ir kitiems paviršių apdorojimo procesams ir technologijoms bei maišymui“ arba žodžiai šiuo tikslu iš ginčijamo akto taikymo srities;
- nurodyti atsakovei iš dalies pakeisti Komisijos reglamentą (ES) Nr. 348/2013, kad jis atitiktų Teismo sprendimą;
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisijos reglamentas (ES) Nr. 348/2013 yra neteisėtas, nes jis pagrįstas keliomis vertinimo klaidomis, todėl turi būti panaikintas, kiek jame nenurodyta reikalavimo gauti leidimą išimtis dėl chromo trioksido naudojimo chromavimo pramonėje.
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisijos reglamentas (ES) Nr. 348/2013 yra pagrįstas pagrindiniu profesinės rizikos, susijusios su chromo trioksido naudojimui chromavimui, vertinimu, o tai yra mokslškai ir teisiškai neteisinga (akivaizdi vertinimo klaida).
3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Komisijos reglamentu (ES) Nr. 348/2013 pažeista REACH 58 straipsnio 2 dalis ir proporcingumo principas.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ieškovams nesuteikta galimybė susipažinti su pagrindiniais dokumentais, kuriais pagrįstas Komisijos reglamentas (ES) Nr. 348/2013, todėl atsakovė pažeidė ieškovų teisę į gynybą ir gero administravimo bei mokslinių rekomendacijų pranašumo principus.

2013 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys byloje Menelaus prieš VRDT — Garcia Mahiques (VIGOR)

(Byla T-361/13)

(2013/C 260/82)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: Menelaus BV (Amsterdamas, Nyderlandai), atstovaujama advokatų A. von Mühlendahl ir H. Hartwig

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalys: V. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Ispanija), F. Garcia Mahiques (Jesus Pobre, Ispanija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2013 m. balandžio 23 d. atsakovės antrosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 88/2012-2 tiek, kiek juo panaikintas 2011 m. lapkričio 11 d. šios tarnybos anuliavimo skyriaus sprendimas byloje C-5061.
- Atmesti kitos procedūros šalies apeliaciją dėl 2011 m. lapkričio 10 d. Anuliavimo skyriaus sprendimo byloje C-5061.
- Nurodyti atsakovei padengti bylinėjimosi išlaidas, įskaitant ieškovės patirtas bylinėjantis iki procedūros Apeliacinėje taryboje.
- Jeigu kita šalis įstos į šią bylą, nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, įskaitant ieškovės patirtas bylinėjantis iki procedūros Apeliacinėje taryboje.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Įregistruotas Bendrijos prekių ženklas, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia: žodinis prekių ženklas „VIGOR“ — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 4 386 371

Bendrijos prekių ženklo savininkė: ieškovė

Šalis, prašanti pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai: prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai atitinka išdėstytojus Tarybos reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte ir 53 straipsnio 1 dalies a punkte

Anuliavimo skyriaus sprendimas: atmesti prašymą pripažinti registraciją negaliojančia

Apeliacinės tarybos sprendimas: patenkinti apeliaciją ir panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atmestas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia konkrečių 21 klasės prekių atžvilgiu, ir atmesti likusią apeliacijos dalį

Ieškinio pagrindai: 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 22 taisyklės 4 dalies ir 79-82 taisyklių, Bendrijos prekių ženklų reglamento 57 straipsnio 2 dalies ir kartu 15 straipsnio 1 dalies a punkto, 57 straipsnio 2 dalies ir kartu 15 straipsnio 1 dalies a punkto ir 75 straipsnio, 56 straipsnio 1 dalies b punkto ir kartu 41 straipsnio 1 dalies ir 76 straipsnio 2 dalies kartu su įgyvendinimo reglamento 40 ir 22 taisyklėmis pažeidimai.

2013 m. liepos 12 d. pareikštas ieškinys byloje Mocek ir Wenta prieš VRDT — Lacoste (KAJMAN)

(Byla T-364/13)

(2013/C 260/83)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovės: Eugenia Mocek (Choinicės, Lenkija) ir Jadwiga Wenta (Choinicės, Lenkija), atstovaujamos advokato K. Grala

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalys: Lacoste SA (Paryžius, Prancūzija)

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. gegužės 10 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 2466/2010-4 ir suteikti apsaugą prašomam įregistruoti prekių ženklui visoms paraiškoje nurodytomis prekėms,

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas, įskaitant ieškovių išlaidas, ir būtinąsias ieškovių išlaidas, patirtas Apeliacinėje taryboje.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikę asmenys: ieškovės.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: vaizdinis prekių ženklas su žalios, baltos ir pilkos spalvų nuoroda, kuriame yra žodis KAJMAN, esantis tarp krokodilo uodegos ir galvos, 18, 20, 22, 25 ir 36 klasių prekėms ir paslaugoms — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 5 686 845.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savi-ninkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: vaizdinis nespaltotas Bendrijos prekių ženklas, kuriame pavaizduotas krokodilas, ir žodinis Bendrijos prekių ženklas CROCODILE 16, 18, 20, 24, 25 ir 36 klasių prekėms ir paslaugoms.

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti visą protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atmestas protestas dėl tam tikrų 18 ir 25 klasių prekių, ir atmesti ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraišką šioms prekėms.

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2013 m. liepos 15 d. pareikštas ieškinys byloje *Lenkijos Respublika prieš Europos Komisiją*

(Byla T-367/13)

(2013/C 260/84)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Lenkijos Respublika, atstovaujama B. Majczyna

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— iš dalies panaikinti 2013 m. gegužės 2 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2013/214/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (pranešta dokumentu Nr. C(2013) 2436) ⁽¹⁾, kiek juo nuspręsta Europos Sąjungos lėšomis nefinansuoti 8 292 783,94 EUR ir 71 610 559,39 EUR dydžio Lenkijos Respublikos akredituotos mokėjimo agentūros išlaidų;

— priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalies ir Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 31 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes finansinė korekcija atlikta remiantis klaidingomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis ir nepaisant to, kad Lenkijos valdžios institucijų išlaidos patirtos paisant Sąjungos teisės nuostatų.

Ieškovė nurodo, kad korekciją Komisija pagrindė penkiais tariamais priemonės „Parama natūriniam ūkiams“ įgyvendinimo trūkumais. Pirmasis trūkumas susijęs su tariamu reikalavimo, kad gavėjas turi pats finansuoti bent 50 % restruktūrizacijos priemonei numatytų paramos lėšų, nevykdymu. Antras trūkumas susijęs su kryžminės patikros netaikymu gyvuliams, vykdant administracinę pradinę paraiškos tikrinimo, susijusio su žemdirbio nurodyto ūkio ekonominio dydžio (ŪED) teisingumu, kontrolę. Trečias trūkumas susijęs su tariamu reikalavimo pirmaisiais programos vykdymo metais atlikti patikrą vietoje pažeidimu. Ketvirtas trūkumas susijęs su ryšio tarp tarpinių tikslų ir ūkio poreikių nebuvimu. Penktas trūkumas susijęs su tariamu reikalavimo nurodyti tarpinių tikslų kiekybinę išraišką pažeidimu. Ieškovė nesutinka su Komisijos pateiktu teisės išaiškinimu ir jos nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis kiekvieno iš tariamų trūkumų atžvilgiu.

2. Antrasis pagrindas susijęs su esminių procedūrinių finansinės korekcijos taisyklių nevykdymu akivaizdžiai pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 7 straipsnio 4 dalį, Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 31 straipsnio 2 dalį ir Gaires Nr. VI/5330/97.

Ieškovė nurodo, kad Komisija taikė Sąjungos teisei ir Gairėms Nr. VI/5330/97 prieštaraujančius korekcijos metodus. Tačiau ieškovė mano, kad dvišalė procedūra neleido Lenkijos valdžios institucijoms bet kaip patikrinti nurodytus trūkumus, nes tik pabaigus dvišalę procedūrą Komisija ėmėsi veiksmų atlikti vertinimą. Todėl ieškovė tvirtina, kad atlikusi finansinę korekciją Komisija sunkiai pažeidė sąskaitų apmokėjimo procedūrą.

3. Trečiasis pagrindas susijęs su SESV 296 straipsnio pažeidimu nepakankamai motyvavus skundžiamą sprendimą.

Ieškovė kaltina Komisiją, kad priimdama skundžiamą sprendimą ši nepakankamai bendradarbiavo su Lenkijos valdžios institucijomis, nes savo poziciją Komisija nurodė tik užbaigus dvišales konsultacijas. Komisija nenurodė finansinę korekciją pagrindžiančių argumentų ir faktinių bei teisinių aplinkybių.

(¹) OL L 123, 2013 5 4, p. 11.

2013 m. liepos 16 d. pareikštas ieškinys byloje *Boehringer Ingelheim International* prieš *VRDT* — *Lehning entreprise* (ANGIPAX)

(Byla T-368/13)

(2013/C 260/85)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: *Boehringer Ingelheim International GmbH* (Ingelheimas prie Reino, Vokietija), atstovaujama advokatų V. von Bomhard ir D. Slopek

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Lehning entreprise SARL* (Sainte Barbe, Prancūzija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. balandžio 29 d. VRDT penktosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 571/2012-5, kiek juo patenkinta paraiška įregistruoti prekių ženklą ANGIPAX farmacijos ir veterinarijos produktams ir preparatams (sveikatos priežiūros ir medicinos reikmėms); fungicidams; dietinėms medžiagoms (medicinos reikmėms); dezinfekavimo priemonėms; chirurginei tvarsliausiai ir medžiagoms; dantų kalimąsi stabdančioms medžiagoms, parazitų naikinimo preparatams; kūdikių maistui; ir
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas arba, jeigu kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis įstotų į bylą atsakovės pusėje, priteisti solidariai iš atsakovės ir iš kitos šalies bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas ANGIPAX 5 klasės prekėms — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 8 952 401.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savi-ninkas: ieškovė.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: žodinis prekių ženklas ANTISTAX — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 2 498 343 3, 5, 28 ir 30 klasių prekėms.

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti visą protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2013 m. liepos 18 d. pareikštas ieškinys byloje *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig Holstein* prieš ECB

(Byla T-376/13)

(2013/C 260/86)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig Holstein* (Kylis, Vokietija), atstovaujama advokato O. Hoepner

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. gegužės 22 d. redakcijos 2013 m. balandžio 16 d. atsakovo sprendimą (LS/MD/13/313) tiek, kiek juo nepatenkintas prašymas susipažinti su 'Exchange Agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NBCs listed herein' A ir B priedais,
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su sprendimo motyvų neteisėtumu

Ieškovė teigia, kad ECB savo Sprendime EZB/2011/6 (¹) išplėtė Sprendimo EZB/2004/3 (²) 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų atsakymo pagrindų sąrašą neturėdamas tam pakankamų įgaliojimų.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu

Šiame pagrinde ieškovė teigia, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiami esminiai procedūriniai reikalavimai. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, kad remiantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktu pareigai motyvuoti, kylančiai iš SESV 296 straipsnio 2 dalies, turi būti keliami dideli reikalavimai ir kad atsakovo motyvai, nurodyti ginčijamame sprendime, neatitinka Teisingumo Teismo nustatytų reikalavimų.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su materialiosios teisės pažeidimu

Šiuo atžvilgiu ieškovė teigia, kad pažeista materialioji teisė, nes dėl ginčijamo sprendimo nepakankamo motyvavimo pažeista ieškovės teisė susipažinti su dokumentais, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje ir SESV 15 straipsnio 3 dalyje. Be to, atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais yra neproporcingas.

- (¹) 2011 m. gegužės 9 d. Europos Centrinio Banko sprendimas 2011/342/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas ECB/2004/3 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Centrinio Banko dokumentais (ECB/2011/6) (OL L 158, p. 37).
(²) 2004 m. kovo 4 d. Europos Centrinio Banko sprendimas 2004/258/EB dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Centrinio Banko dokumentais (ECB/2004/3) (OL L 80, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 5 t., p. 51).

2013 m. liepos 17 d. pareikštas ieškinys byloje *ultra air* prieš VRDT — *Donaldson Filtration Deutschland (ultra.air ultrafilter)*

(Byla T-377/13)

(2013/C 260/87)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: vokiečių

Šalis

Ieškovė: *ultra air GmbH* (Hildenas, Vokietija), atstovaujama advokato C. König

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Donaldson Filtration Deutschland GmbH* (Hanas, Vokietija)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. gegužės 6 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1100/2011-4,

— priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) ir *Donaldson Filtration Deutschland GmbH*, jeigu ji turėtų įstoti į šią bylą.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Įregistruotas Bendrijos prekių ženklas, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia: žodinis prekių ženklas „ultra.air ultrafilter“ 7, 9, 11, 37 ir 42 klasių prekėms ir paslaugoms — Bendrijos prekių ženklas Nr. 7 480 585.

Bendrijos prekių ženklo savininkė: ieškovė.

Šalis, prašanti pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia: *Donaldson Filtration Deutschland GmbH*.

Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai: absoliutus negaliojimo pagrindas, nustatytas Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punkte.

Anuliavimo skyriaus sprendimas: atmesti prašymą pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia.

Apeliacinės tarybos sprendimas: patenkinti apeliaciją ir pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia.

Ieškinio pagrindai:

- Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimas,
— Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas,
— Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antro sakinio pažeidimas,
— Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pirmo sakinio pažeidimas.

2013 m. liepos 23 d. pareikštas ieškinys byloje *Apple and Pear Australia* ir *Star Fruits Diffusion* prieš VRDT — *Carolus C. (English pink)*

(Byla T-378/13)

(2013/C 260/88)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: prancūzų

Šalis

Ieškovės: *Apple and Pear Australia Ltd* (Viktorija, Australija) ir *Star Fruits Diffusion* (Caderousse, Prancūzija), atstovaujamos advokatų T. de Haan ir P. Péters

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Carolus C. BVBA* (Niverkerkenas, Belgija)

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- visų pirma pakeisti 2013 m. gegužės 29 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1215/2011-4 taip, kad ieškovių Apeliacinei tarybai pateikta apeliacija būtų pripažinta pagrįsta ir dėl to būtų patenkintas ieškovių protestas,
- nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti visą 2013 m. gegužės 29 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1215/2011-4 ir
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: Carolus C.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas „English pink“ 31 klasės prekėms — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 8 610 768.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savininkės: ieškovės.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: žodinis prekių ženklas PINK LADY ir vaizdiniai prekių ženklai, kuriuose yra žodžiai „Pink Lady“, 16, 29, 30, 31 ir 32 klasių prekėms.

Protestų skyriaus sprendimas: atmesti protestą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai:

- *res judicata* galios principo pažeidimas,
- bendrųjų teisinio saugumo, gero administravimo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimas,
- Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pažeidimas,
- Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio pažeidimas,
- Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas,
- Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies pažeidimas.

2013 m. liepos 22 d. pareikštas ieškinys byloje *Innovation First* prieš VRDT (NANO)

(Byla T-379/13)

(2013/C 260/89)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Innovation First, Inc.* (Grinvilis, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokato J. Zecher

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2013 m. balandžio 19 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1271/2012-1;
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant bylinėjimosi VRDT apeliacinėje taryboje išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklas, su kuriuo susijęs ieškinys: žodinis prekių ženklas NANO 9, 28 ir 41 klasių prekėms ir paslaugoms — Bendrijos prekių ženklo paraiškos Nr. 9 157 421.

Eksperto sprendimas: atmesti paraišką.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio ir 37 straipsnio 3 dalies, Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 2 dalies h punkto ir Tarybos reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio bei 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų pažeidimas.

2013 m. liepos 26 d. pareikštas ieškinys byloje *Intermark* prieš VRDT — *Coca-Cola* (RIENERGY Cola)

(Byla T-384/13)

(2013/C 260/90)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: *Intermark Srl* (Štėjus, Rumunija), atstovaujama advokato Á. László

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *The Coca-Cola Company* (Atlanta, Jungtinės Valstijos)

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- patenkinti ieškinį, pakeisti ginčijamą atsakovės sprendimą, nurodyti atmesti protestą ir patenkinti visą paraišką įregistruoti ieškovės žymenį kaip prekių ženklą;

— jeigu teismas nuspręstų, jog neišvengiamai būtina iš naujo išsamiai išnagrinėti bylos faktines aplinkybes ir įrodymus, panaikinti ginčijamą atsakovės sprendimą ir grąžinti bylą VRDT, kad ši ją iš nagrinėtų ir priimtų naują sprendimą;

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo: ieškovė.

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: vaizdinis prekių ženklas „Cola“ 32 ir 35 klasių prekėms ir paslaugoms — Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 9 507 963.

Prekių ženklo ar žymens, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, savininkas: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Prekių ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi: vaizdiniai Bendrijos prekių ženklai „Coca-Cola“ (Nr. 8 792 475, Nr. 2 107 118 ir Nr. 8 709 818) 30, 32, 33 ir 35 klasių prekėms ir paslaugoms

Protestų skyriaus sprendimas: patenkinti visą protestą

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2013 m. liepos 12 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje Pannon Hőerőmű prieš Komisiją

(Byla T-352/08) ⁽¹⁾

(2013/C 260/91)

Proceso kalba: vengrų

Šeštosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 285, 2008 11 8.

2013 m. liepos 5 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje SK Hynix prieš Komisiją

(Sujungtos bylos T-148/10 ir T-149/10) ⁽¹⁾

(2013/C 260/92)

Proceso kalba: anglų

Antrosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti sujungtas bylas iš registro.

⁽¹⁾ OL C 148, 2010 6 5.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT